

قادر عهبدوللا

سه لاهه دين بايه زیدی

له فهره سییه ره کردوویه به کوردی

رومان

سه فهری بوتله به تائه کان

منادی افره القافی

www.igra-ahlamontada.com



مَن بَر لَه نِيوَه دَه كَه مَه وَه.
بَر لَه نَارَادِي تَن دَه كَه مَه وَه وَ
سِر وَ دَه كَانِي نِيوَه دَه چَر مَه وَه.



سہ فہری بوتلہ بہ تالہ کان

قادر عہ بدوللا



له زنجیره بلاوکراوه‌کانی
ناوه‌ندی غه‌زنه‌نووس- بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه
زنجیره‌ی کتیب: (۱۶۰)

سه‌فهری بوتله به‌تاله‌کان قادر عه‌بدوللا

سه‌لاحه‌دین بایه‌زیدی
له‌فه‌ره‌نسپیوه‌کردوو‌یه به‌کوردی

- به‌رگ: باسم به‌سام
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: ناوات که‌ریم مسته‌فا
- رینووس و هه‌له‌چنی: لاوک نه‌بویه‌کر
- چاپ: یه‌که‌م
- چاپخانه: تاران- په‌نجهره
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: (۵۰۰۰) دینار
- بلاوکار: ناوه‌ندی غه‌زنه‌نووس- بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

له به‌رپوه‌برایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپارینی (۱۸۴۶) ی سالی (۲۰۱۶) ی
بین دراوه

سلیمانی- مه‌یدانی پاسه‌کانی نووی مه‌لیک- ته‌لمی زه‌مینی بازایی کتیب
ژماره‌ی ته‌له‌فون: ۰۷۷۰۳۵۷۳۷۵۷

سەفەری بوتڵە بە تالەکان

قادر عەبدوللا

سەلاحەدین بایەزیدی

لە فەرەنسییە وە کردووێ بە کوردی

چاپی یەكەم

٢٠١٦

حسين سەجادی قائىمەقامى فەراھانى، ناسراو بە
 قادر عەبدوللا، سالى ۱۹۵۴ لە شارى ئەراكى ولاتى
 ئىران لەدايك بوو. سالى ۱۹۸۸ پۇشتووۋە ولاتى
 ھۆلەندا و پاش فېربوونى زمانى ھۆلەندى بەو زمانە
 نووسىويەتى و لەمپۇدا يەككە لە نووسەرە ھەرە
 ناسراوھەكانى ھۆلەندا. قادر عەبدوللا بە ھۆلەندى
 دەنووسىت و بەرھەمەكانى بۇگەلىك زمان
 ۋەرگىپدراون، بەلام كىتەپھەكانى لە ئىران قەدەغەن و تا
 ئىستا ھىچ كىتەپكى ۋەرنەگىپدراوۋەتە سەر زمانى دايكى.
 نووسەر نازناوى قادر عەبدوللاى لە ناوى دوو
 شۇرپىگىرپى كوردى ھاوپىنى ۋەرگرتوو، كە لە لايەن
 پۇرمى ئىرانەۋە لەسىدارە دراون. لەم بارەۋە لە
 وتوۋىژىكدا بە پادىلى فەرداى كوتوۋە: "بەردەوام
 ويستووۋە نووسەرىكى گەرە و باشى ئىران بىم، بەلام
 گرفتىكم ھەبوو، ئەۋىش پاشناوى باوكى باۋەگەرەم
 بوو، مىرزا ئەبولقاسم قائىمەقامى فەراھانى، چەندەشم
 نووسىيا، ديسان ھەر ئەو گەرەتر بوو. ئەگەر ناوى
 خۆم كەردبايە قائىمەقامى فەراھانى، بەردەوام ئەو

قائىمە قامە فەراھانىيەى دى قورستر بوو. ھەمىشە
ئەو كىشە يەم ھەبوو و نەمدە زانى بە چ شىئە يەك
چارە سەرى بگەم. كە يەكەم كىتېم لە ژىر چاپ بوو بە
دووى ناوېكدا دەگە پام، بە داخوۋە دوو ھاورېم پېك
لەو پۆژانەدا لە سىدارە دران، يەككىيان ناوى قادر و
ئەوى تريان عەبدوللا بوو. بىرم كەردەوۋە ئەگەر ناوى
ئەو دوو ھاورېتتە لە پال يەكترى دابنېم، دەبمە قادر
عەبدوللا.

قادر عەبدوللا لە پۆژنامەى كارى زمانچالى
پېكخراوى چرىكەى فېدايىيەكان دەستى بە نووسىن
كردوۋە و بە شىئە يەككى نەئنى، دوو كىتېبى بە ناوەكانى
كوردەكان دەلېن چى؟ و كوردستان پاش بزاڭى
خۇپاگرى چاپ و بلاو كردوۋەتەوۋە.

قادر عەبدوللا پاش لە سىدارەدانى ئامۇزاكەى ئىرانى
جى ھىشتوۋە و ئىستا لە ھۆلەندا دەژى، گوشە نووسى
يەكېك لە كۆنترىن و پېرتىراژترىن پۆژنامەكانى
ھۆلەندايە بە ناوى فالكس كرانت.

ھەندېك لە كىتېبەكانى قادر عەبدوللا برىتىن لە
كوردەكان دەلېن چى؟، كوردستان پاش بزاڭى
خۇپاگرى، كچە گەنجەكان و پارتىزانەكان، سەفەرى
بوتلە بەتالەكان، مالەكەى مزگەوت، پېغەمبەر، پاشا.
قادر عەبدوللا ئىستا لە ولاتى ھۆلەندا دەژى.

فېرۆكەيەك، ئىستاكە فېرۆكەيەكە خۆ بە خەونەكانمدا دەكا. جاران كۆمەلېك شەمەندەفەر لە نېو خەونەكانمدا دەيانفېشكاند، ژمارەيان زۆر بوو و دەبوونە ھۆكارى ئەوھى مۆتەكە بەسەرمدا زال بى.

شەمەندەفەرەكان دەھاتن و دەچوون، ئەوان كۆمەلېك پېئواريان بۆ دەھىتام و بە بەتالى دەگەرەنەوھ.

ئىستا شەمەندەفەرەكان بېسەرۈشۈپن بوون. دوايىن شەمەندەفەر پۇننى لەگەل خۇيدا برد.

پۇننى جيرانم بوو، يەكەم جيرانى ھۆلەندىم.

جېھانى من لە دوو بەش پېك دى، جېھانىك لە نېو چياكانى نىشتىمانەكەمدا ھەلكەوتووە و ئەوى ترىان لېرەيە، لە گوندىكى نىك ئەيسىل. ھەرگىز ھەزم نەكردووە بەم جۆرە بى، بەلام بە دەست خۆم نەبووھ. كەس بۆچوونى منى نەپرسىوھ.

لە مالىكدا دەژىم كە سووچى گەرەكىكى پېك ھىناوھ، لای راست مالى دىكەى لى نىيە، پۇننى لای چەپم دەژىا. يەكەم جار كە بىنىم لە تەنىشت باخچەكەى پشت مالهوھ بوو، دواتر بەگشتى ئەم باخچەيە تەنيا شوپىنىك بوو كە

چاوم پیتی دهکوت. سەرجه م ئو بیره وهریانهی لهو
هه مه به جوریک له جوره کان په یوه نیدیان به
باخچه که مانه وه ههیه.

پۆنی به دوا شه منده فهر ون بوو، به لام باخچه که ی
هر وا له جیتی خویه تی.

ئمه ریگ ده که ریته وه بۆ که ی؟

بیره وهرییه کی وردم سه بارهت به م شتانه له میشکدا
نییه، به لام ده ورو به ری حهوت سال له مه وپیش بوو،
مانگی مارس یان ئاوریل، که یه که م جارم چاوم به
پۆنی کهوت.

وهک په نابهریک مافی ئه وه م پی درا مالیکم هه بی،
که سیتی سهر به شاره وانی تا ماله که ئیمه ی پینوینی کرد.
ریگه که دهیتوانی راسته وخو بمانگه یه نی، به لام شو فیره که
پینچکی لی دا و به دریزی که ناری ئه یسیل ئۆتۆمبیله که ی
ئاژۆت؛ ده یویست ژینگه ی ده ورو به ری ماله که ی
داهاتوومان پیشان بدا، پاشان به نیو سه وزه لانی و به
قهراغ مه زرا کونه کاندایه کی باریکی گرت بهر، ئینجا
به گهره کینکدا تینه پ بوو. دوا جار کتوپ له بهرده م مالیکی
سهر سووچه که ئۆتۆمبیله که ی راگرت.

جانتاکه م له ژووره چۆله که ی پۆنیشتن دانا و به ره و
په نجه ره که ههنگام نا، له پشت ماله که کاریژیک هه بوو؛
من به م جوره دیمه نانه پانه هاتبووم، ئیستا گشت ئو
شتانه ی پیاوه که ی شاره وانی پیشانی دابووین له بهر
چاوم راخراون: له وه رگه سه وزه کان، تراکتوره کان، لۆده

گیا که هندیکیان به نایلونیکي پەش داپۆشراون، مانگاكان كه خەريكي له وه پەن، كه ناري ئهيسيل كه دوورتر دهخزیتە پشت درهخته كانه وه و بزر دهبی، ههروهها خەلك كه پیاسه به سهگهكانیان دهكەن.

پیشتر كه له پەنجەر هوه سهیری ده ریم دهکرد چیاكانم دهبینی. ههزم دهکرد بچمه نێو باخچه كهی پشت مالی، بهلام نه مدهزانی دهبی كام كلیل به كار بینم. ئهوه كه سهی هاوپیتهی کردبووین ده رگهی پشت هوی بۆ کردمهو، گزوگیای باخچه كه سهریان هه لدا بوو، تا ئهوه ساته وهخته قت له هۆلهندا پیم نه نابوو نێو گیایه کی وهها زه بهنده وه.

پوانیمه باخچه كهی پۆنسی جیرانم، یه كه م شت كه سه رنجی پاكتیشام داره له لوهیهك بوو. درهخته كه هیشتا بهری نه گرتبوو، دواتر وه رزی هاوین بینیم له كهانی داهاتوونه ته وه و هه لوهیهی پهنگاوپهنگ، شین، پەش و مۆریان پیوهیه، كه له ژێر تیشكه كانی خۆردا ده بریقینه وه.

دوو پوژ دواتر له باخچه كه چاوم به پۆنسی كهوت؛ پیاوینکی كه له گهت بوو، سه ر و گهردنیک له من به رزتر، چلوحه وت سالی ته مهن بوو و قژی سپی ببوو، من سیوسنی سالم ته مهن و قژم پەش بوو.

به خۆشحالییه وه دهنگی به رز کرده وه: "هه له و! كه وابی تر جیرانه تازه كه می؟"

له بنكهی پیشوازیی په نابهران هه ولم دا بوو هه ندیک زمانی هۆله ندی فێر بېم، به لام هیشتا نه مده توانی ئه و شتانهی فێریان ببووم به کرده وه بیانیه تهمه زمان.

دېرډونگانه گوتم: "هه لېت، من جيرانتم."
 ديواري نيوانمان نزم بوو، پووخاېوو، به لام له گهل
 نه وه شدا دابرانيكي چي كړدېوو.
 سهره تا پيم وا بوو پوني ته نيا ده ژي، لي وا نه بوو.
 ماوه ماوه كچيكي گه نچ له پشت په نجره كه وه به دهر
 ده كه وت، كچيكي گه نچ له ته مېني پانزه يان شانزه
 ساليده.

ده متواني چهد رسته يه ك بيتمه سهر يه ك:
 "نه و كچه گه نچه كي يه كه جارنا جاري له پشت
 په نجره كه وه به ديار ده كه وي؟"
 "ناخو كچه؟"

"بو چي له گهل كچه كه ت ته نيا ده ژيت؟"
 به لام هيچ كام له م رستانه م به كار نه هينا، ژيانيان
 په يوه نديي به منه وه نه بوو.
 به لام مهراقم ئاسايي بي يان نا، پرسياره كان بي
 ويستي خو م ختووكه ي ميشكيان ددهام.
 پوني ژني هه بوو؟
 نه مده زاني.

ده متواني ليي بېرسم: "ژنه كه ت له كوييه؟"
 نا، جوان نه بوو. دياره به شيوه يه كي ئاسايي نه م
 پرسيارانه ناكريڼ، دواتر هه موو شتيك له زاري
 دراوسنيكانه وه ده بيستي يان به تيرامان له ده ورو به ري
 خو ت بو ت پوون ده بيته وه. به لام تيگه يشتني من له
 وشه كان و پيښهاته ي رسته كان له وه سنووردارتر بوو

پښتانه به خټه بدهم بهم شپږوازه وهلامی پرسپاره کانه
دهست بکهوئ.

نیمه تازه هاتبووین، بښکانه بووین، هیشتا حیسابمان بو
نه دهکرا. ده بویه ماوهیه کی زور چاوه پښ باین تاکو
په ی به نه نښیه کانی که په که که ببهین.

نیمه نیتړ له و که په که ده ژباین، له م که په که دا، له دوو
سی مانگ له مه و پښه وه. ده رود راوسی ته و او
پشتگویتان خستبووین، وهک ته وهی هر نه بین، وهک
ته وهی که په که که بښکانه ی لی نه ژی. نه منیش سه یرم
نه ده کړدن؛ له بهر نه مه ش نه مده زانی کی له کام مالدا
ده ژی یان کام ژن هاوسه ری کام پیاوه.

به لام جبرانه کان چاودیری نیمه یان ده کړد، ژنانی
که په که که مان له پشت په رده کان خویان حه شار ده دا و
ته و شتانه یان کوټنرول ده کړد که بو مال وه مان
ده کړین:

"چند په رده یه ک."

"میزیکي ناندین، نا، میزیکي نووسین."

"ناوینه یه ک."

"کاترمیزیکي دیوار. نښه ش بینیتان؟ کاترمیزیکي
که وره دیواریان کړی. نا من له نښه ده پرسم! شتیکی
ناو ها به که لکی چیان دی؟"

"چاکه تیک. به دلنیا یه وه له کونه که کړیو یانه."

"کومه لیک کورسی له باوکه و تووی تایبته به باخچه."

کورسییه کم له باخچه که دانا و خووم دایه فیربوونی
 زمانی هوله ندى. ههوا گهرم بوو، هاوینکی سووتینه ر
 بوو. له ولاته که ی خووم ده متوانی له ژیر تیریژی خوردا
 کار بکه م، به لام به دریژی یه که م هاوینی هوله ندا
 نه کرا. نه مده متوانی له سهر شتیک چر ببه موه، هاوینی
 ئیره نه زموونکی ته و او جیاواز بوو بو من.
 په له وهره کان، نه و په نجه رانه ی له پشته وه یانرا ده متوانی
 هه موو شتیک ببینی؛ دره خته کان، گزوگیا، میرووله کان،
 هاژه هاژ و ژنانی نیمچه پروتی نیو باخچه کان هوش و
 زهینی منیان لارچ ده کرد و له بهرده م راگرتنی نه م
 وشه بیانیانه له می شکمدا ده بوونه ئاسته نگ.

پوښی له نیو باخچه که ی راکشاپوو، له دیواره
 شیناوه که را به شیک له پشته په نگه مه یله و شیریه که م
 ببینی؛ نه و پیاوینکی چهرمگ و من نه سمه ر بووم.

خوی وهر سووپاند، لاسکه گیایه ک به نیوکییه وه
 نووساپوو. که میک خوی به رز کرده وه، له ناکاو کیریکی
 زل به ده ر که وت، چرچ و ژاکاو. ههرگیز کیریکی وه هام
 نه ببینیوو، نه به قه باره و نه به په نگ. نه وه ی پاستی
 بن، پیشتی ههرگیز کیری پیاوینکی ترم نه ببینیوو. نا، به
 هه له دا چووم. پیشتی جاریک ببینومه، ته نیا جاریک،
 نه ویش به حاله حال له نیو تاریکیدا. کیری نه سفهره
 که چال، که له گونده که مان پاسکیلی نووژنه
 ده کردنه وه.

نەك بلیتی شتیکی بقیه بوو، نەخیر، تەنیا چونکە لە دەورووبەرم هەرگیز دەرڤەت نەپەخسابوو چاوم بە کێرێکی پرووت بکەوێ. کە لەگەڵ باوکم دەچومە حەمامی گشتی لانیکەم سەد تا سەدوپەنجا پیاوی لی بوو، ئەوان لە سەر ئەرز دادەنیشان و خۆیان دەشت، پەڕۆیهکیان لە نێو قەدیان دەهالاند. سەرباری ئەوەی کە سێکی ملومۆکار بووم، بەلام نەمبینی کێرێک بە هەلکەوت لە خاوییهکانەوه هاتییته دەر.

کاتێک دەچووینە حەمام باوکم هەمیشە هۆشداریی پی دەدام: "پۆلە گیان جوان دانیشە، وەک پیاوان دانیشە. گویت لیمە؟ پیت دەلیم جوان دانیشە!"

باوکم ئەمانەیی ئەوەندە بە گوێدا چرپاندبووم، کە ئەگەر ئێستا کتوپر بمرم، دەستم بی ئەوەی خۆم بمەوێ بەرەو نێوگەلم دەخوشی.

وردەورده لەو گەپەکه‌دا پووبه‌پووی شتگه‌لی سه‌یرتر بوومه‌وه. ده‌بوايه‌ پێیان پابیم، به‌ هه‌موویان پابیم. کارێزه‌که‌ ده‌یترواندم، ترسی ئەوهم هه‌بوو کوپه‌که‌م تیايدا بخنکێ. چوارده‌وری ماله‌که‌ی باوکم به‌ردی په‌نگاوپه‌نگی لی بوو، ئەو زناڕ و به‌ردانه‌ له‌ ژیر تیشکی خۆردا جۆریک ده‌یاننواند و له‌ ژیر لێزمه‌ی باراندا په‌نگێکی تریان به‌ خۆوه‌ ده‌گرت. ده‌بوايه‌ به‌ په‌نگی که‌سک پابیم که‌ به‌ سەر هه‌موو شتیکی تردا زال ده‌بوو. مانگایه‌ک له‌ نێو مژدا بۆ من شتیکی نوێ بوو، هه‌روه‌ها من له‌گه‌ڵ بارانی به‌خوپی هه‌له‌ندا ئاشنا

نەبووم. نەمدەویست بخووسیم، لە مالى دەمامەوە تا
ئەو کاتەى لى دەکردەو. گەلیک شتى تر هەبوون کە
دەبوايە لەگەلیان رابیتم: قاچی پرووت، زگ و سینه و
سمتی پرووت و هەروەها لەگەل ئەم زمانەدا. دیارە
لەگەل پۆنەى جیرانیشم، بیگومان دەبوايە بى شۆرت
خووی پى بگرم.

من بە ئینگلیزی قسەم دەکرد، بەلام ئەو زمانەى کە
دەبوايە فێرى بـم هۆلەندى بوو. دەمویست ئەو کچە
گەنجەى جارناجاری بەیانان دەهاتە باخچەکە، بە
دەرپرینی چەند پستەیهکی بچووک بە هۆلەندییهکی
پەتى تووشى سەرسووپمان بکەم؛ ئەویش ئەو کاتەى
دەویست هەلووژەیهکی شینی تۆخ لى بکاتەو: "سلو،
من بولفەزلم. ئەتۆ ناوت چییە؟"

چەندین فەرەنگم کرین: فەرەنگى هۆلەندى -
ئینگلیزی، فەرەنگى ئینگلیزی - هۆلەندى، فەرەنگى
هۆلەندى - هۆلەندى، فەرەنگى هۆلەندى - عەرەبى و
فەرەنگى عەرەبى - هۆلەندى.

فەرەنگى هۆلەندى - فارسی و فارسی - هۆلەندى
نەبوو.

هەموو پۆژ و شەوئى لە سەر زمان کارم دەکرد.
دەمتوانى بخوینمەو، بەلام هیشتا بەو ئاستە
نەگەیشتبووم بە پیکوپیکى بئاخقم. زۆر لە خۆم دانیان
نەبووم، لە قسەکردندا دێدۆنگ بووم.

پاش تیتیه پېوونی شەش مانگ هیشتا پە یوهندییه کی
راسته قینه م له گەل پوڤنی نه بوو، ته نیا به پیکهوت له نیتو
باخچه که دا چاوم پیتی ده کهوت؛ دهنگی بهرز
ده کرده وه: "سلو".

وه لامم ده دایه وه: "هه له و".

ماوه ماوه هۆله نندییه کان له ده رگیان ده دا، له بهر
ئوهی ئیمه په نابەر بووین که رهسته ی دهستی دوویان
پیشکەش ده کردین.

- ئه م که لوپه لانه تان که ره که؟

- نا، سوپاس.

- وه رزی هاوین ته واو بوو، چیتەر پتو یستیم پیتیان
نه ماوه. گەلۆ ناتانه وی؟ دلنیا تان ده که مه وه خاویتن،
پاک پاک شۆردوو من.

- نا، زۆر سوپاس.

- ئاخۆ ده تانه وی ئه م جلانه تا قی بکه نه وه؟ تازه ن به
پاستی.

- نه خێر، فره سوپاس.

نازانم، ئایا هه ولیان ده دا پە یوهندی دروست بکه ن یان
ته نیا ده یانویست له پرووی دلسۆزییه وه شتی کمان پی
بدنه؟ به لام ئیمه به چاویکی تر سهیری ئه مه مان
ده کرد، ئه م هه لسوکه وتانه مان به سووکایه تی ده بینێ.
ئیمه سه ر به کلتووریکی تر بووین، که به هیچ
شیوه یه ک بابه تی کۆنه له دهستی کهس وه رناگرێ.

پوڤنی بانگی کردم:

- بولفەزل!

- چ بووه؟

به خۆی و پاسکیلیکی کۆنی پیاوانه وه له باخچه که
پاوه ستابوو.

"تا ئیستا نه بوو یته خاوه نی پاسکیل، گوتم رهنگه
ئهمهت پئویست بی."

به سهردا که وتم و گوتم: "به ئی، زۆر سوپاس."

پاسکیلیم پئویست بوو، چونکه بهم شتویه چتر ناچار
نده بووم خۆم له مائی بخزینم. پاسکیله کهم وه رگرت،
چونکه ههستم ده کرد پۆنی به ئه نهقهست ئهم پاسکیله ی
بۆ من هه لگرتوه.

له سهرده می کهنجیتی به ولاره پاسکیل لئ نه خورپیوو.
پۆنی دوو قاچی دریژی هه بوون، ئه من نا. هه رچی بی
وهک قاچه کانی وی دریژ نه بوون، به لام گرنگیه کی
ئهو تۆی نه بوو. به پاسکیلی گه وه راهاتبووم، جاران به
ته وای پیاوه کانی ماله وه ته نیا پاسکیلیکمان هه بوو.

پاسکیله که بهرده وام له دالانی بوو، بۆ ئه وه ی هه
کهسه و کاری پیی بوو له گه ل خۆیدا بیبا. به تاییهت بۆ
کاری به په له، بردنی نه خوشیک بۆ شار، بۆ کپینی ده و
و ده رمان، ناردنی هه وāl بۆ مامان.

پۆژیک پاسکیله کهم هه لگرت و خۆم گه یانده بهرده م
دوکانه که ی باوکم: "باوکه! خیرا وه ره! باوه گه وه
خه به ری نابیته وه!"

پۆژەکان دەفرین، شەوێکانیش. زەمەن لە ھۆلەندا بە
 شێوازی ولاتەکەیی من تێنەدەپەری. شەونشینییەکانی
 ھۆلەندا جیاواز بوون، کۆپەکەمان لە نھۆمی سەرەوێ
 دەخەوت و منیش لەگەڵ ژنەکەم لە خوارەوێ لە سەر
 قەنەفە دەخەوتین. جارجارە دەربارەیی پابردوو قسەمان
 دەکرد، دەنا مەقەمان لێوێ نەدەهات. تەنیا چاوەپێمان
 دەکرد. چاوەپوانی چی؟ ھیی کئی؟

چاوەپوانی ھیچ نەبووین، ھەموو شەوێکان لێک
 دەچوون. بەلام پۆژەکان بۆ ئێمە شتی نوێیان بە دواوێ
 بوو.

کازیوێ بەیانییەکی زوو، لە باخچەکەیی پۆنێ تووشم
 بە تووشی پیاویک ھات. تووشبوون نا، چاوم پێی
 کەوت؛ پیاویکی کورتەبالام لە باخچەکە بینی. گوارەیی
 لە گوێدا بوون، چاوەکانی و پوخساری خۆلەمیشی
 بوون و ھەک زۆپا جگەرەیی دەکێشا.

گوئی: "سلاو جیران!"

جیران؟ من و جیرانی ئەو؟ دیارە پاستی دەکرد،
 ئەویش جیرانی من بوو. گەرک ھەموو دەیزانی من

نەبى، نەمدەزانى دوو جىرانى دىوار بە دىوارم ھەيە.
ماوھى چەندىن مانگ بوو ھەموو كەس باسى جىرانى
دووهىمى دەكرد، وەلى من ھىچم لى نەزانىبوو.

وہلامم دايەوہ:

- سلاو كاكە.

- من ناوم كاكە نىيە.

واى گوت و ناوى خۆى پى گوتم، بەلام يەكسەر
ناوہكەيم لە بير چووہوہ. ناوى وا ھەن مېشك وەريان
ناگرئ، ھەلبەت منىش زەحمەتى ئەوہ بە خۆم نادەم ئەم
ناوانە وەك خۆيان دەر بېرم. ھەر كە چاوم پىتى كەوت
زانىم ناویم بۆ لەبەر ناكرئ. لە كاتى واد بۆ خۆم ناويك
لەو كەسانە دەنىم، ناوى ئەو كابرايەم نا موكا موكا.

سالىك بەس نەبوو، دەبوايە گەلىك وەرز و مانگ ددانم
بە جەرگ داگرتبا تا دواجار پەى بە نەننىيەكانى
گەرەكەكە ببەم. بەلام پىش ئەوہى سەر جەم ئەم
وەرزانە بىن و بچن، پۆژىك لە دەرگەيان دا. پۆنى لە
پشت دەرگەكە بوو، قاتىكى شىنى پۆشتەى پۆشيبوو و
بۆينباخىكى سوورى گرئ دابوو. قايشە زەردەكەى
زەق زەق نىگای مروفى پادەكىشا، شوینەوارىك لە دەعبا
گەرەكەى بەدى نەدەكرا.

'سالىادى لەدايكبوونم جەژن دەگىرم، ئەمشەو دىن
بمىنن؟'

زۆر باش شارەزای وشەى لە زاران قورسى
'Gefeliciteerd' بووم، كە لىرە بۆ ھەلومەرجى ئاوا

به کار دئ، به لام له و ساته وهخته دا نه مده توانی ده ری
بیرم. وشه یه کی دیکه شم نه دهناسی له جیاتی ئه مه یان
به کاری بینم، هر بویه ش دهستم راداشت و ته نیا گوتم:
- زۆر سوپاس.

- مه به ست چیه؟ دین یان نایه ن؟

چاویکم له ژنه که م بری.

به زمانی خۆمان گوتم: "جیرانه که مان سالیادی
له دایکبوونی جه ژن ده گێرئ، ده ته وی ئه مشه و
سه ریکیان لی بده یین؟"

کتوپر به هۆله ندی گوتی: "به راست! سوپاسی چاکه تان
ده که یین. به لئ، دین. بۆ ئیمه مایه ی دلخوشیه کی
گه وره یه."

که پۆنی پۆشت هیمانه ده رگه که م داخسته وه،
نه متوانی پیش به پیکه نینم بگرم؛ پۆنی به و ده عبا زله
سپییه شیریه ی نێو پانتوله که یه وه، ده یویست فوو له
مۆم بکا.

له لای ئیمه که س سالیادی له دایکبوونی جه ژن ناگێرئ.
مه رگ، بۆ ئیمه مه رگ له هه موو شتی گرنگتر بوو.
باپیرم له میژ بوو کۆچی دوا یی کردبوو، به لام
شه پقه که ی هه روا به جلئاویزه که وه هه لوا سه رابوو.
جارناجاری له سه رم ده کرد و له ئاویته وه سه یری
خۆم ده کرد.

دایکم ده یگوت: "زۆر گه وره یه کورم، هیشتا بۆ سه ری
تۆ زۆر گه وره یه."

ئىتمە نەماندەزانی باپیرمان چ پۆژیک لەدایک بوو،
 کەچی پۆژی ناشتەکەیمان لە بێر بوو. ئەوئ پۆژی
 دایکم لە تەنیشت کلکۆکەى ھەلووژەى بە دۆست و
 ھارپیان دا، ئىتمە دەبوايە دوا ھەلووژە شینە توخەکانى
 دارەکەمانمان لى نەکردباو، دایکم ئەو ھەلووژانەى
 دەچنێ و دەیخستە قەرتالەيەکەو. پینگەيان پى دەدام
 قەرتالەکە تا سەر گۆرەکە ھەلگرم.

دەدۆنگانە بە چەپکە گولیکەو ھەلووژمان کردە مالى
 پۆنى، من لە پەنجەرەرا چاویکم بە ژووریدا خشاندا.
 کەسى لى نەبوو، ھىچ میوانیک بانگەیشت نەکرا،
 پزدان و گول و گلۆپی زیادە بەدى نەدەکران. دەترسام
 سالیادی لەدایکبوونی نەبى و من بە ھەلە تیگەیشتم. لە
 دەرگەم دا، پیاو کورتەبالاکە ھات دەرگەى لى
 کردینەو.

- ھەندیک دوودلم، ئاخۆ ئەمشەو چاوەپوانمان بوون
 یان من خراپ تیگەیشتووم؟

- فەرموون. بەخێر بێن.

پیاو کورتەبالاکە گازی کرد: "پۆنى، وەرە.
 جیرانەکانت لیژەن."

ھەناسەى، بۆنى نیکۆتین و بێرە و چەورى لى دەھات.
 پۆنى ھات. سەرەتا ویستی خیزانم رامووسى، بەلام
 دواتر پاشگەز بوویەو.

ناشیانە گوتم: "Ge-fe-li-ci-teerd".

چاوم به دواى كچه گه نجه كه دا گنډا، له وئ نه بوو. بيرم كرده وه كه دره ننگر دئ، به لام نه هات. چاوه پږى بووم هه نديك ميوانى ديكهش بيينم، لئ كه س وه ژوور نه كه وت. ئيمه ته نيا ميوانى ئو ماله بووين. ته نانه ت مؤميكيش به دى نه ده كرا، كه يكيش. پهنه گه پوئنى شه وئكى ديكه ساليادى له دايكبوونى جه ژن گنډا بئ و به ئه نقه ست ئيمه ي به جيا بانگه يشت كردين. گوتم:

- به پراستى ساليادى له دايكبوونته؟

- بئنگومان. ئه مشه و چلو هه شته مين سالى ته مه نم جه ژن ده گنډم.

قهره ويله يه كى كه وره ي دوو كه سى له بن په نجه ره كه يه كسهر سه رنجمى پاكيشا. له پراستيدا ده مزانى بوچى قهره ويله كه له وئ دانراوه، له لايه كيشه وه دلنيا نه بووم. چونكه پيم سهر بوو له مالىكدا كه كچى كى گه نچ بژى، قهره ويله يه ك هه بئ كه ويده چوو هئى پياوان بئ. له وه ده گه يه شتم دوو پياو له ئاميزى يه كتر دابن، جه سته يان كه يلى ئاره ق، به لام نه مده توانى له وه بگه م له هه مان كاتدا كچه گه نجه كه بتوانئ له نئو قهره ويله كه ي له نهؤمى سه ره وه به ئاسووده يى بخه وئ.

ته نيا كاتيك دايكمان سه ردانى كردين، به ته واوى ئاگه دارى ئه م شته بووم.

به هؤى ئه وه ي پوئنى له گه ل ئه م پياوه كورته بالا يه دا ده ژيا، له خؤم ده پرسى ئاخو ده توانم شوينه واريك له

ژنه که ی بدۆزمه وه؟ چوومه هۆله که وه و به سهر چه ند
 وینه یه کی سه یروسه مه رده ا که وتم، که به دیواره وه
 هه لواسر ابوون. کۆمه لیک وینه ی پروتی پیاوان، وینه ی
 سمتی پیاوان، سمتگه لی پروت، سمتی په نگ بزپکا و
 تووکن. سه یری خیزانه که مم کرد، "تۆ بلنی که وتبینه ناو
 ته له یه که وه؟" ده متوانی ئه م پرسته یه له چاوه کانیدا
 بخوینمه وه. نا، من هه ستیکی وه هام نه بوو. ئیمه له ناکاو
 له کلتووری که وه که تیایدا هه موو شته کان له ویدیو
 په رده کانه وه پرویان ده دا، که وتبووینه نیو
 کۆمه لگه یه کی نیمچه پروته وه. به خۆم گوت ئیستا وا
 باشه بیده نگ بم، سه یر بکه م و به سه رنجه وه گوێ له
 ده ورو به رم بگرم.

مۆکا مۆکا پروی کرده خیزانم، منیش له نیو
 ژووره که دا چووم و هاتم. وینه یه کی تریش هه بوو،
 وینه یه کی ئۆپرژینال، وینه ی مه که کانی ژنیک له نیو
 ئاوینه دا. مه که کانی ژن؟ ئاخۆ پیگه یشتبوون؟ نا، به و
 شیوه یه نا. وینه که ته واو سه رنجی راکیشام.

"ئه م مه که نه ی نیو ئاوینه که مه کی کچه که تن؟"

پرسته یه کی کورتی به م شیوه یه به فارسی، هه رگیز
 ختووه کی میتشکم نادا. به هۆله ندیش قه ت نه مده توانی
 ده ری بیرم، به لام ده متوانی بیهیتنه سه ر کاغه ز، به لی،
 ئه مه یانم ده توانی.

تەنیا کار و چالاکیی پۋنن وینەگرتن بوو، جارناجاری
وینەیهکی پەش و سپی. ئەو ویلی بیرۆکەیی نوێ بوو،
بیرۆکەیی نوێ و بابەتی نوێ. بەلام لە دەورووبەری من
شتیکی نوێ بەدی ناکرێ.

بۆ ماوەیهکی دووردیژ هیچ وینەیهکی نەگرتبوو، تا
ئەو ساتەیی دایکم هاتە سەردانمان.

ئەوکات ئیمە سال و نیویک بوو لەو ماله‌دا دەژیاین.

ئەو وینەیهکی گەورەیی پەش و سپی لە دایکم گرت.

پاشنیوەپۆیه‌ک پۋنن لە باخچه‌که‌دا بانگی کردم:

- بولفەزل!

- چ بوو؟

- شتیکم بۆ دایکت پێیه.

- بۆ دایکم؟

وینەیهکی گەورەیی پەش و سپی بۆ خستەم نێو
چوارچێوه‌یه‌که‌وه.

لە وینەکه‌دا دایکم دەبینرا که بە سەر دیواره‌که‌دا
دەستی پاداشتوو، دەستیکی گەنج و ژنانەش
هەلووژیه‌ک دەخاتە نێو دەسته‌کانییەوه.

دوا هه‌لووژه، ده‌سته چرچه‌کانی دایکم و ده‌سته تورت و تازه‌کانی کچه گه‌نجه‌که پټکه‌وه وټنه‌یه‌کیان پټک دیتا، که تیايدا هه‌لووژه‌یه‌ک وه‌ک دل‌وټټک فرمیټسک ده‌که‌وته نیو له‌پی ده‌ستی دایکه‌وه.

دایکم له وټنه‌که‌ی پروانی.

"ئه‌م وټنه‌یه‌ت له کوټوه بۆ هاتووه پۆله؟"

گوتم: "کاری پۆن‌یه، پۆن‌ ئه‌م وټنه‌یه‌ی گرتووه."

سه‌ری وه‌رسوو‌راند، هه‌زی به‌ چاره‌ی ئه‌م وټنه‌یه نه‌بوو. نه‌یده‌ویست شتیک له‌ لای پۆن‌وه‌ بی، هیچ شتیک.

پۆن‌ گومرا بوو.

دایکم گوته‌ی: "ژیان له‌ نزیک پۆن‌ سزایه‌که."

لټم پرسى: "چۆن؟ سزای چی؟ بۆچی ده‌بی سزا بی؟"

دایکم شیکردنه‌وه‌ی نه‌دا و هه‌زی نه‌ده‌کرد له‌م باره‌وه هیچ بیسی.

دایکم بپروامه‌ند بوو، پره‌نسیبی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌بوون و به‌ چاو‌یکى ته‌واو جیاواز له‌ گۆر‌انکار‌یه‌کانی ژیا‌نی منی ده‌پوانی. ئه‌و بیرو‌که‌یه‌ی که سزایه‌ک له‌ گۆر‌پیه، ته‌واو جیاواز بوو له‌و سزایه‌ی له‌ کلتوو‌ردا پټناسه‌ی بۆ کراوه.

نا، پۆن‌ به‌ هیچ شتیه‌یه‌ک سزا نه‌بوو. به‌ پټچه‌وانه‌وه، ئه‌و پالپشت و داش‌داری من بوو؛ هه‌ر کات پرسیار‌یکم هه‌بوايه ده‌متوانی ئاراسه‌ی بکه‌م.

چونکه دایکم نهیده ویست ئیتر له م باره وه هیچ بیسی،
پیداگری زیاترم بۆ خۆم هیشته وه. دایکم ژینگه
ناشناکهی جی هیشتبوو تاكو له هوله ندا چاوی به من
بکهویت، گشت ئه و شتانهی دهییین له گه ل باوه پی وی
ناکوک و مایه ی لۆمه بوون.

جاریک که له نویژی شهوانه ی ببوه وه، بیستم دهلی:
"خوایه، کوپه کهم بپاریزه، له دایکه پیره کهی خوش به."
دهمزانی ته نانه ت ناتوانی ئه و شتانه وینا بکا که له
مالی پونی دا پوو ده دن. دلنیا بووم هه رگیز پی
به مانه نابا، به لام به هه له دا چوو بووم.

وینه کهم له پشت دۆلاب شار دبووه وه. پاش پۆیشتنی
دایکم وینه کهم به ژووری میوانانه وه هه لواسی؛ دایکم
به چارشینه کهی و دهسته درێژکراوه کانی بۆ ئه وهی
هه لووژه کی پین بدری.

ئه ژنویه کی دایکم ئازاری هه بوو و نهیده توانی هه موو
جاری به سه ر پلیکانه کاند هاتوچ بکا.

پیک وهک پونی قه ره وێله یه کم له بن په نجه ره ی
ژووری پونیشتن دانا، به م جوړه راحت دهیتوانی
هه ستن و نویژی به ربانگ به جی بیئ.

ئواره داهاتبوو، خۆم خزان دبووه ژووری کارکردنم که
له نهۆمی یه کهم هه لکه وتبوو. کتوپر دایکم له
باخچه که وه به پرتاو هات و سه رباری ژانی ئه ژنوکانی،
یه کسه ر خۆی گه یانده من.

"ج بووه دایه؟"

به پهله پړوی کرده حمامه که.

قوٰلی کراسه که ی هه لدا و پرسى: "ئاوا! کوا ئاو؟"

ئاوه گهرمه که م بۆ بهردایه وه.

به پهله پهل دهست و پى و پوخسارى شوورد و دهستنويزى هه لگرت. خۆى له چارشيوه که ی وه رپنچا و پړوی کرده قبيله.

له باخچه که وه دهتتوانى قهره ويٰله که ی پړۆنى له کاتى خوړئاوا بووندا ببينى. که خوړ دوايين تيشکه کانى ده ناردە ژووره که ی پړۆنى وه، قهره ويٰله که له نيو چوارچيوه ی په نجه ره که دا به دەر ده که وت. من بهرده وام ده مبینى، به لام قهت که سى له سەر نه بوو. پړیکه وت به شيوه یه کی تر بۆ دايکم بریار دها؛ ئه و قهره ويٰله یه ک و دوو پياوى پړوتى وه ک شووشه ی بينبوو، پياويکی که له گهت و پياويکی کورته بالا. سه ره تا بپړواى به چاوه کانى نه کردبوو، هه مدیس به وپه پرى وردیينيه وه له په نجه ره که ی پوانیبوو. نه خیر، ئه مه به ره مه ی خه یالى وى نه بوو. جیرانه کان بوون، پړوتوقوت بوون.

دهمتوانى چى پى بلیم؟ چۆنى بۆ شى بکه مه وه؟

"له سەر قهره ويٰله که راکشايوون دایه؟"

"له سەر قهره ويٰله که راوه ستايوون؟"

"کارىکی بڤه یان ئه نجام دها؟"

له لای ئیمه جوان نه بوو پرسىارى له م شيوه یه بپرسى، گفتوگويه کی هاوشيوه له نيتوان ئیمه ماناندا مه حال بوو.

ده‌بوايه له‌گه‌ل خودای خویدا وازی لئی بێنم، له
ژینگه‌که‌ی بێمه‌ ده‌ری.

نزیکه‌ی نیوکاتژمیتریک نوێژی کرد، که لئی بووه‌وه له
به‌ر خوێه‌وه‌ گوتی: "مه‌رگ، مه‌رگ. تووتیی مه‌رگ."
باسی تووتییه‌ک و مه‌رگی ده‌کرد، به‌لام نه‌مه‌ده‌زانی
ده‌یه‌وێ بلی چی.

- باسی چ ده‌که‌ی دایه‌؟

- هیچ کو‌رم.

وای گوت و به‌ سووچی چارشێوه‌که‌ی ئه‌سهرینه‌کانی
سهرینه‌وه.

به‌ درێزایی شه‌و تووتییه‌ک له‌ خه‌وما له‌ شه‌قه‌ی باڵی
ده‌دا، تووتییه‌کی سه‌ر به‌ چیرۆکیکی کۆنی فارسی.
تووتییه‌که‌ چه‌ندین ساڵ له‌ قه‌فه‌زدا ژیا، شه‌ویک
چاوه‌کانی نووقاند و قورس و گران به‌ لادا هات.
خاوه‌نه‌ پیره‌که‌ی ک‌پووزایه‌وه: "مخابن، تووتییه‌که‌م
مرد."

تووتییه‌که‌ی له‌ قه‌فه‌ز ده‌ره‌ینا و فریی دا. له‌ناکاو
تووتییه‌که‌ ژیاوه‌ و خۆی پ‌زگار کرد.

پیره‌مێرد به‌ سه‌رسوو‌پ‌مانه‌وه له‌ تووتییه‌که‌ی پرسى:

- باشه ئێستا وا به‌ په‌له‌ بۆ کوێ ده‌چی؟

- مالى خۆمان. مالى خۆمان. مالى خۆمان.

تووتییه‌که‌ به‌ ده‌نگیکی به‌رز وای گوت و له‌ به‌ر
چاوان ون بوو.

دایکم چیتړ نه یده ویست له سهر قهره ویله که ی بخه وئ.
- نه مه ی لیږه لابه کوږم، له سهر ئه رزه که ده خه وم.
- نه رزی ئیږه سارد و شیداره دایه، قاچه کانت ئیشیان
پن دهگا.

نه یده ویست هیچ بزانی. ته نانه ت نه یده ویست چیتړ له
بن په نجه ره که بخه وئ. قهره ویله که م لا برد و
دوشه کینکم له وئ ږا خست.

که ږونئ به دهر ده که وت، دایکم بزر ده بوو. هه زی به
چاره ی ږونئ نه بوو، به لام کچه که ی خوش ده ویست.
پنم وایه دلی پتی سووتا بوو، چونکه هه سستی ده کرد
کچه له ژووری باوکیدا به ند کراوه. دایکم خوی چوار
که نیشکی هه بوون، نو به ره که ی چهن دین سال له
گرتووخانه بوو. ده یزانی مانه وه ی کچیکي گهنج به
ته نیایی له سلوولیکدا چ واتایه ک ده که یه نئ.

- نه م کچه گهنجه ناوی چییه؟

- ته واو دلنیا نیم، به لام پنم وایی ناوی مارینا یان
میراندا یان... ناویکه م و تی تیدایه.

- په نگه میترا بئ.

- نا نا، میترا ناویکی فارسییه.

- نه ی دایکی له کوئییه؟

- نازانم.

- کچیکي ئاوا گهنج چون ده توانئ له مالیکي وه هادا

دریژه به ژیان بدا؟

- چووزانم دایه.

دایکم بۆی پاراپیه وه. بۆ ئهو و بۆ منیش.

دایکم پۆنئی خوش نه دهووست، به لام پۆنئی ریزی له
دایکم دهگرت. باش تیده گهیشته که ئه م سه فهره بۆ
دایکم تاییه ته، پیم گوتبوو له ولاته که ی خۆمان هه رگیز
بۆم نه لواوه شتیکی باش بۆ دایکم بکه م و ئاره زوومه
به کۆلیک بیره وه ریی خوشه وه بکه رسته وه ولاته که ی.
باسی ئه وه م بۆ کردبوو که دایکم بروامه نده و وا به
سانایی ملی به م سه فهره نه داوه، ئه ویش به رده وام
ده یگوت ئه گه ر له ماوه ی سه فهره که یدا پتووستیم به
شتیک بوو، مشکۆز مه ی ده بم گه ر پتی نه لیم.

ههفته یه ک به ر له وه ی دایکم بی، له سه ر چیمه نی
باخچه که ی پشت ماله وه چاوم به قه ره ویله یه کی یه ک
که سی که وت، پۆنئی له وتی دانابوو.
"ئه مه بۆ دایکته. ئه گه ر هات پتووستی به قه ره ویله یه ک
ده بی."

پاستی ده کرد، من هیشتا بیرم بۆ ئه مه نه چووبوو.
شه ویکی پاییز، که هه وا ساردی کردبوو و دایکم
هیشتا له لام بوو، که سیک له ده رگه ی دا. به گشتی
شه وانه قه ت که س له ده رگه ی نه ده دا.

- کتیه؟

- منم.

پۆنئی بوو، چهند به تانییه کی له گه ل خۆیدا هیتابوو.
"ئه مشه و زۆر سارد ده بی، چهند به تانییه کی زیاده م بۆ
دایکت هیتاوه."

خیرا به تانییه کانم له ژیر قه نه فه که حه شار دا. دایکم له
سه ره وه بوو، نه ده بوايه پی بزانی، نه گینا یه کسه ر بار و
بنه ی ده پتچایه وه و ده یگوت: "له گه لم وه ره با برۆین،
چیر نامه وئ له بنمیچی ماله که تدا بمینمه وه."

سەرەتا پوڤن تەنیا جیرانیک بوو، جیرانیک و بەس. پاشان بۆ من بوو بە فەرھەنگیکی زیندوو. یەكەمین پەییوەندییەکانم لەگەڵ ئەو لە سەر ئەو وشە و پرستانە ساغ ببوووەوە کە تییان نەدەگەیشتم، کەچی بە تێپەرپوونی زەمەن نیوەپرۆکی باسوخواسەکانمان گۆرانی بەسەردا هات. ئێستا ئێتر دەمتوانی گروگرفتەکانی خۆم چارەسەر بکەم، بەلام سەرباری ئەوەش داوای یارمەتیم لێ دەکرد.

بۆچی؟ چما هەولم دەدا پەییوەندیی نێوانمان رابگریم؟ پەنگە لەبەر ئەوەی سەر بە کلتوووریکێ تر و کۆمەلگەیەکی بووم، کە خەڵکەکانی یارمەتیی یەکتر دەدەن، یان پەنگە لەبەر ئەوەی پوڤن وای دەخواست. ئەو لە چنگ تەنیا یی ئازاری دەچیشتم، من هەستم دەکرد پشتگوێ خراوم؛ بۆیە هەر کام لە ئێمە بەدووی هاوڕێیەتیی ئەوێتردا دەگەرا. بەلام تەنیا ئەو کاتە کە دایکم هات، لاپەرەییەکی نوێ هەلدراپەو.

- پوڤن، لەوێی؟

- فەرموو.

- گوتم له وانه يه بزانی قبیله له کام لایه.

- مه به ستنت چییه؟

- پرسیم ئاخو ده زانی مه ککه له کوئ هه لکه وتوو.

- مه ککه؟

- سه یر که، دایکم ده یه وئ پوو بکاته مه ککه، به لام
باش نازانم له کام ئاراسته دایه.

گرفتاری په تایه کی نوئ بیووم، به لام هه ستم پی
نه کردبوو؛ به ته وای ئاراسته ی شوینه کانم لی تیک
چوو بوو. که دایکم بووه میوانمان، نه ودهم بۆم
دهرکه وت ناتوانم ئاراسته کان لیک بکه مه وه. له مالی
بایم به چاونوو قانده وه ده متوانی بزانی مه ککه له کوئ
هه لکه وتوو، خوړ له کوئ ده رده که وئ و له کام لا ئاوا
ده بی. به لام له هۆله ندا ده بی له نیو هه وره کانه وه به
دوای خوړدا ویل بم.

دایکم کیشه یه کی دیکه شی هه بوو، نه و چه مکی کاتی لی
تیک چوو بوو. به هۆی نه وه ی خوړ ماوه یه کی زوړ له
ئاسمان ده مایه وه، نه یده زانی که ی ده بی نویژی شه و
دابه ستی.

ده پرسی: "نه ری ئیستا شه وه یان هیشتا پوژه؟"
ده مگوت: "کارت به ئاسمانه وه نه بی، زیاتر سه یری ئەم
کاتژمیره بکه."

مه به ستم نه و کاتژمیره گه وره یه بوو، که له بازار پی
کوڼه که کړی بووم و پوژه کان، کاتژمیره کان و
خوله که کانی ژیا نی هۆله ندای ده ژمارد.

تازە لە ڤرۆکه خاڤه ی سخیپوولی ئامستردام
 که پابووینه وه، دایکم له بهر ده رگه پیلاره کانی دانان و
 وه ژوور کهوت. هیتشتا جانتاکهیم به دهسته وه بوو،
 دایکم چوو ه نیه پاستی ژووره که پاوه ستا. سه ره تا
 سهیری لای چه پ و ئینجا لای پاستی کرد، بیرم بو
 ئه وه چوو که دهیه وی بزانی کوپه که ی که له چنگ
 پولیس پای کردوو، له ماوه ی ئه م چند ساله دا چون
 توانیویه تی سه ره له نوی خوی سه قامگیر بکاته وه.

مهراقم ده کرد بزانی چ کاردانه وه یه ک پیشان ده دا.

- بولفه زل!

- به لئ دایه.

- قیبله له کام لایه؟

وهک ئه وه وا بوو زله یه کم لی بدرئ، هه ستم کرد
 که وتوو مه ته ته له وه. جانتاکه م له سووچیک دانا و به
 ده م سهیر کردنی هه وره کانه وه هه ولم دا بزانی قیبله له
 کام لا هه لکه وتوو، له په نجه ره ی ئه وسه ری ژووره که پا
 له ده ره وه م ده پوانی. هیتشتا پوژ بوو، به لام شتیکی
 تاییه ت بو بینین به دی نه ده کرا. مانگا کان پاش
 تیپه پانندی پوژیکی دریز و له وه پین له له وه پگه کان
 شه که ت ببوون، کاریزه که له بیده نگیدا چاوه نواری شه و
 بوو و به نداوه که به نیو داره کان و دریزی رووباردا
 نم و شیدار له بهر چاو را خرابوو. له نا کاو زهنگی
 کلێسه یه کم بینی له سه رووی به نداوه که قووت ببوو وه.

- ئەوئ دەبىنن دايە؟ منارەى كلىسەكە؟

- كلىسە؟ ھىچ كلىسەيەك نايىنم.

- سەرەتا دەبى سەيرى بەنداۋەكە بكەى، سەيرى ئەم بەنداۋە درىژە بكە كە لە نىو دارەكاندا بزر دەبى، دەبىنى؟ دەبىن پروت لە ئاراستەى ئەم منارەيە بى.

زەنگى كلىسەكە بۆ ماۋەى چەند پوژى كارى خۇى جىيەجى كرد. لە ژوورى كاركردەكەم لە نەۋمى سەرەۋە، ئەو شوپنەى وا دايكم پوژانە نوژەكانى دادەبەست، دەتتوانى بە ئاسانى بىيىنى. بەلام جاريك دايكم لەناكاو تكاى لى كردم بچمە لاي.

- بولفەزل؟

- چ بوۋە دايە؟

- كلىسەكە ون بوۋە.

- چۈن؟

- منارەى كلىسەكە ون بوۋە.

بە غاردان سەرگەۋتم. پاستى دەكرد، منارەكە لە نىو تەمومژدا ون ببوو.

پۇنى! دەبۋايە لە تەك پۇنىدا پۋىژ بكەم، پىكەۋە دەمانتوانى پىگەچارەيەك بۆ كىشەكەى دايكم بدۇزىنەۋە.

پۇنى لە ژوورى پۇنىشتى خۇياندا نەخشەيەكى كۇنى لىك كردهۋە، من سەرەتا بە دۋاى ناۋى عەرەبىستانى سعودى و ئىنجا مەككەدا گەپام.

هەندىك شتم يادداشت كرد، پۇنى رۆيشته گەنجينه و
قىيله نمايه كى كۇنى هيتا. كه ميک دواتر چووينه ماله كهى
من و بۆ نهۆمى يه كه م سه ركه وتين، پۇنى كه هر وا
قىيله نماكهى به دهسته وه بوو، په نجه ره كهى كرده وه و
له منارهى كلتسه كهى پوانى. پاشان په نجه ره كهى پيوه
داوه و ديسان له قىيله نماكه ورد بووه وه.

"ئاوايه بولغه زل، ده بى پروو بكه يته ئه وى."

به يارمه تى نه خشه و قىيله نماكهى، به شىكى زۆر له
به هرهى ناسينه وهى ئاراسته كانم به دهست هيتايه وه.
ئىستا هيچ نه بوايه ده متوانى بزانم خۆر له كام لا ديتە
دهر، ته نانه ت ئه گهر به دريژايى هه فته يه ك باران باريبا،
ههروه ها ديسان ده مزانى خۆر له كام لا ئاوا ده بى،
ئه گهر چى كه ل و چيا نه ده بينران.

ده مويست بانگى دايكم بكم بۆ ئه وهى پنى بليم قىيله
له كام لايه، به لام پۇنى گوتى: "پاوه سته! من
بيروكه يه كى باشترم هه يه."

به ره و ژووره كهى ژيربان رۆيشتين، ژووره ژيربانه
ته نگ و تاريكه كهى پۇنى.

گوتى: "پره له ورده والەى كۆن."

من هيچم نه ده بينى. گهر چى ده ميينى، ستيه رى
كۆمه ليك شت له نيو پرووناكاييه كى زهر د و نه زوك.
هاته سه ر چوك و به دواى شتيكدا گه را. هه ولى ده دا
بۆم شى بكا ته وه ئه و شته چييه به دوويدا ويله، به لام

من نه مده زانی چيم پښ دهلئ، نه وهنده نه بڼي که به دواي
مه لیکدا ده گه پښ.

مه لي چي؟

ده يو يست بلي که له بابيک، که له بابيک که له سایه وه
بز هه تاهه تايه ناراسته شي شوي نه کان بدوزمه وه.

هه لټرووشکا بووم و چاوه پښ بووم که له باب که
ده ربکه ویت.

له قورښنيکي تاريخه وه پښ دهنګي بهرز بووه وه:
"خويته، هه مه."

له نيو پروناکيه که دا بينيم شتيکي ناسنيني به
دهسته وه بوو.

هاتينه خواره وه. له وي له ته ناسنه که ي که به سهری
داريکه وه لکابوو، له سهر ميژيک دانا.

- نه مه چيه؟

- که له باب.

- که له باب؟

به په پښه که ته پوتوزي له ته ناسنه که ي سرپيه وه،
سهره که ي گرت و به شيويه که ي راسته وه بوو له سهر
ميژه که ي دانا.

گوتی: "ده بڼي ناوا دابڼي."

قبيله نما بوو، قبيله نماي سهر مناره ي کليسه يک که له
که له باب بوون که وتبوو و ببوو مه ليکي کون و
ژهنگاوي.

که له باببه که له بنه وه ژهنگی گرتبوو و چیتړ نهیده توانی
به ئاراسته ی بادا بسوورې، پوښی ش کتومت هه مان
سه رنجی لا دروست بیوو.

"نه گوره، چیتړ ناتوانی بجوولیته وه."

له دلی خومدا گوتم ته مه مه حاله، که له باببیک ده بی
بجوولیته وه، هیچ که له باببیک ناتوانی مه نگ بی. ته م
که له باببه هینده له و ژووره ی ژیربان، له نیو تاریکی و
نیوه پراستی که لویه له کاند ما بووه وه که بیووه
که له باببیکي مردوو. به لام ئیستا که پوښی هینا بوویه ژیر
پووناکي، به پای من ده بویه بجوولیته وه.

له خه یال و بیرکردنه وه کانی مندا که له باببه کان پر
جمو جول بوون. که له باببه کانی سه رده می مندالی من
قه له و و پته و بوون، که له باببی شه ر بوون و ده یان توانی
له شوینی خویان ده رپه رن، ته و که له باببانه ی به دهنوک
و پارچه پولا کانی له شیان وه داشداری پيداویستییه کانی
بنه ماله یه ک بن.

وهک جیرانه که مان که له سایه ی که له باببه که یه وه شه ش
مناله که ی ده ژياند. که له باببه که ی ئیمه بهر له دهرکه و تنی
خور خوی ده هاویشته سه ر دیوار و باوکمی خه بهر
دینا بو ته وه ی نویژی به یانی دابه ستی. به لی، که له باببی
که وجی نیو ژووریکي ژیربان بو من نامو بوو،
که له باببیک ده بویه ته رکی خوی پیک بیئی، وهک
که له باببه که ی هه سه ن وه یلان.

حه‌سه‌ن وه‌یلان پیاوئیکی به‌سال‌چوو بوو، قه‌له‌نده‌ریک به‌که‌له‌بابیکه‌وه. که‌له‌بابیکی گه‌وره و دندووک پۆلایینی هه‌بوو، هه‌سه‌ن سه‌رووی هه‌شتا سالی ته‌مه‌ن بوو و له‌ودیوی چیاکانه‌وه هاتبوو. پۆژیکی ساو و خوش، پیره‌میزدیک له‌مه‌یدانی گوند به‌ده‌ر که‌وت.

‘له‌کوئوه دئی کاک هه‌سه‌ن؟’

نه‌یده‌زانی، به‌لام که‌له‌بابه‌که‌ی ده‌یزانی. که‌له‌بابه‌که پینما بوو، ئه‌و بوو ئاراسته‌ی پۆیشتنی دیاری ده‌کرد. ویل، هه‌سه‌ن ویل و سه‌رگه‌ردانیکی هه‌میشه‌یی بوو.

کاتیک کلاوه‌ره‌ش و کۆنه‌که‌ی له‌سه‌ری که‌له‌بابه‌که‌ی داده‌نا، که‌له‌بابه‌که وه‌ک بزنیکی له‌لای ده‌مایه‌وه. که‌له‌بابه‌که به‌کلاوه‌که داده‌پۆشرا له‌جیی خۆی نه‌ده‌جوولایه‌وه، ده‌تگوت که‌له‌بابیکی مردووه. به‌لام هه‌سه‌ن هه‌ر که‌کلاوه‌که‌ی لا ده‌برد که‌له‌بابه‌که ده‌ستبه‌جی ده‌بووژایه‌وه؛ جا کوپی هه‌ره بویریش خۆیان لی دووره‌په‌ریز ده‌گرت.

پاشنیوه‌پۆیه‌ک که‌هه‌وا زۆر گه‌رم بوو، که‌له‌بابه‌که وه‌ک هه‌میشه، سه‌ر له‌بن کلاو له‌ژیر سییه‌ردا خه‌وتبوو. ئه‌سفهره‌که‌چه‌ل، وه‌ستای پاسکیله‌کانی گوند، به‌وینده‌ردا تپه‌پییوو و یه‌ک به‌خۆی هۆرنی لی دابوو، که‌له‌بابه‌که سه‌ری له‌بن کلاوه‌که‌وه هینابوووه ده‌ری. هه‌ر که‌ئه‌سفهره‌که‌چه‌لی له‌سه‌ر پاسکیله‌که بینبوو، بازی دابوووه سه‌ر شانی. که‌له‌بابه‌که به‌و

دندووکه پۆلایینهی سنی دندووکی له سه ره تاسه که ی
ئه سفهر دابوو.

ئه سفهر چه قویه کی له گیرفانی پانتوله که ی ده رهیتابوو.
"باش گوئ بگره هه سه ن! که له بابه که ت سه ره ده برم،
جا پۆژه کانی تر ده بی له م ده ور و به ره سه رگه ردان بی."
هه سه ن به که له بابه که ی گوتهوو: "وه ره! پینگه م پیشان
بده، ده بی برۆین."

که له شیژه که سه یری چه پ و ئینجا پاستی کردبوو،
پاشان لای چه پی هه لێژاردبوو. هه سه ن دهستی دابوو
گوچانه که ی، کلاوه که ی کردبووه سه ر و خۆی به
که له بابه که ی سپاردبوو.

پۆنی په یژه که ی به دیواری که نجینه که وه نا و داوای
لی کردم توند بیگرم. به که له بابه ئاسنینه که ی
دهستییه وه به په یژه که دا سه رکه وت، به پارێزه وه تا
سه ربان هه لکشا.

هاواری کرد: "قیبله نماکه!"

قیبله نماکه م به هیمنی پی دا. هه ولی دا ئاراسته که
بدۆزیته وه، چه ند جار سه ری که له بابه که ی به ره و لای
باشوور و پاشان باشووری پۆژه هلات و ئینجا پۆژئاوا
وه رسوورانده.

هاواری کرد: "ئه و به نه!"

به نه که م پی دا و که له بابه که ی به دوو که لکیتشه
کۆنه که وه گری دا.

گوتهی: "ته واوه."

كه ميگ دواتر به دواي دايكمدا پويشتم.
 - فهرموو دايه، ئه وهش بۆ ئه وهى بزانن پرووه و كوئ
 نويز دابهستن؛ پيك به ئاراستهى ئهم كه له بابه دا.
 - كام كه له باب؟
 - كه له بابه كهى پونى، ئه وه تا، له سهر گه نجينه كهيه.
 ئه گهر پروو بكه نه ئه و شوينهى كه له بابه كه پرووى تى
 كردوه، ئه و قيله پيك ده كه وىته به رامبه رت.
 پونى سه يرى كردىن، له دايكم و چارشيوه كهى پوانى.
 "پونى ئهم كارهى بۆ ئيوه كردوه دايه."
 دايكم به پونى گوت:
 - سوپاس، نزا ت بۆ ده كه م.
 - دايكت گوتى چى؟
 - گوتى تاوئىكى تر بۆتان ده پارپته وه.
 شه و دايكم شوشه عه تره بچووكه پيروژه كهى له
 جانتا كهى ده رهيتا. بوتليك له ئاوى گوله باغى
 باخچه كانى مه ككه، ديارببكه كه باوكى بۆى هيتابوو.
 ئه وهى راستى بى بوتله كه به تال بوو، به لام وهك
 هه ميشه به نووكى قامكى كه ميگ عه ترى له قژه
 سپيه كانى دا و ده ستى به نزا كرد و به تايه ت بۆ پونى
 پاراپه وه.
 ئه وده م دايكم هيشتا پونى به پرووتى له گه ل موكا
 موكا نه بينيوو. مانگيگ دواتر، پاش بينينى ئهم ديمه نه
 ئيتر نه يده ويست سه يرى كه له بابه كه بكا؛ ئه مه ئازارى
 ده دا.

"چیتەر ناتوانم له م ماله ی تۆدا نویژ بکه م کوپم،
که له بابیه که کتوپر خوی به نیو نویژه کانمدا دهکا."
هیچم له دهست نه ده هات تا کو بوی ئه انجام بدهم،
جار جاره ده مبرده مزگه وتیکی مه غریبی، به لام ئه مه هیچ
شتیکی له باسه که نه ده کوپی.
ده یگوت: "ئه م که له بابیه له هه موو شوینی به
دوامه وهیه."

پۇنى پوخسەتى پى دابووم كەي پىم خۇش بى بچمە
ماليان، تەنانت ئەگەر دەرگەي دەرەوۈ كۆم نەدرابايە،
پىۋىستى نەدەكرد لە دەرگە بدەم.

زۆربەي كاتەكان بە دەرگەي پىشتەوۈدا دەچوومە
ژوورئ.

ئەو شەوۈ وەك ھەمىشە چاۋىكم بە ژوورەوۈدا خشاندا
و ھاوارم كرد: "كەس لە مالە؟"

گويم لە دەنگى كەس نەبوو، بىندەنگىيەكى تەواو زال بىوو.
بىرم كىردەوۈ پەنگە پۇنى لە نەۋمى سەرەوۈ بى، بۆيە
چوومە ژوورەوۈ. لە پىكىدا ھەردووكيانم لە سەر
قەرەۋىلەكە بىنى، پووت نەبوون. كپ و ئارام، بە جلو بەرگ
و پىلاۋەكانيانەوۈ لە تەنىشت يەككىرى پاكشاپوون. پۇنى
بۆينباختىكى پەپولەيى گىرى دابوو و مۇكا مۇكاش
بۆينباختىكى ئاسايى. سەريان شانەكراو، چاونووقاۋ و
دەست لە سەر سىنگ. پەنگيان بىزپىكاۋو، دەنگوت دوو
تەرمەن و دانراۋن تا دوا مالىئاۋاييان لى بىرى.

پۇنى چاۋەكانى ھەلىئا. ئەوان نەمردىوون، بە
جلو بەرگەوۈ خەۋتبوون.

"هه له و بولفه زل!"

له جیتی خۆی ههستا.

هه و لم ده دا شتیك بلیتم، "به بینینی ئیوه له نینو جلی
پیکوپیک و پیلایوی بویه کراو له پێدا، پیم وا بوو که..."
ئهو شته نه بوو که ده مویست، به لام له گهل ئه وه شدا
تیگه یشت.

پوئی گوتی:

- خه و تبهوین. ئه وهی پاستی بی ده مانویست بچینه
جه ژنیکی له دایکبوون، به لام دردۆنگ بووین، بچین؟
نه چین؟ خۆمان درێژ کردبوو بۆ ئه وهی که میك بیری
لی بکهینه وه و خه و مان لیکه و ت.

- جا ئیستا چ ده که ن؟

- نازانم، به پاستی نازانم بچم یان نا. پینوینیم بکه
بولفه زل، که لۆ بچم باشه یان نا؟
- جه ژنی له دایکبوونی کتیه؟

- ئانیک؟

- ئانیک کتیه؟

- هاوسهری پیشووم. بۆ سالیادی له دایکبوونی
بانگه یشتی کردوین.

گوتم:

- ئه ها! هاوسهری پیشووت؟ با که میك بیر بکه مه وه.
چۆن ده توانم پینوینیت بکه م؟ ده توانم چ بلیتم؟ سه خته.
به لام ئه گهر له جیتی تۆ بوایه م، گویم له دهنگی دلم
ده گرت. ئه گهر گوتبای برۆ، یه کسه ر ده پویشتم.

- قسهكەت جوانە، دەبىن گوى لە دەنگى دلم بگرم. دلم
تونىد لى دەدا، زۆر تونىد لى دەدا، بەكەفوكولە. دەى
هاوپى، با بۆين.

پۇنى وای گوت و هەستايە سەر پى.

پىكەوہ لە مال پۇيشتنە دەر.

ئاخۆ لە لای ئىمە جارجارە پىاو پىكەوہ لە سەر
قەرەوێلەيك دەخەون؟

لە سەر قەرەوێلەيك نا، بەلام لە سەربانىك بۆچى.
هەموو پىكەوہ دەخەوتن.

شەوانە كە هەوا گەرم بوایە، پىاوہكانى مالى ئىمە
دەچوونە سەربان. لەوى لە پەنا يەكترى دەخەوتىن، بە
بى قەرەوێلە و لە سەر ئەرز.

شەوہكان چۆن تىپەر دەبوون؟

شەوہكان بەو جۆرە بوون كە دەبوایە بىن، شەوێكى
پاستەقینەى خۆمالى. ئىمەى پىاوانى مالەوہ
پەيزەيەكمان بە دیوارەوہ دەنا، يەكەم كەس باوہگەورە
سەردەكەوت. لەبەر ئەوہى ئەوہى من كورەگەورە
بووم، پەيزەكەم دەگرت. باوہگەورە وەك هەميشە بە
شەپقەى سەرى و گۆچانەكەى دەستىوہ، هێمانە بە
پەيزەكەدا سەردەكەوت.

لە سەربانەكە وەك كۆمەلێك كۆلكەدار پادەكشاين.

- باوہگەورە، جارانيش وەك ئىستا هەمووتان لە
تەنىشت يەكترى دەخەوتن؟

- رېښه به م شپږه به بوو؛ من له و جېگه به ده خه وتم وا
ئېستا تو لېنې ده خه وې و باوه گوره م له م شوېنه
پاده کشا که من له م ساهه دا خوم لې دريژ کردوه.
- ئه ی که پياوان له سهر بان ده خه وتن، ژنانې مالې له
کوې بوون؟

- له خواره وه کوړم. وهک ئېستا، ئه وان له خوارې
ده مانه وه.

له جېگه که م ده هاتمه ده رې، به چارچه قلی هه تا نزیک
گويسوانه که ده چووم. مه راقم ده کرد بزانه ژنان له
کوین، سه یری خواره وه م ده کرد. ده مبيست له نيو
دره خته کانی باخچه که دا ده جوولینه وه، به لام ئه وان
ئاوینته تاریکی شه و ببوون، به پاده یه که چېتر بوم
ده رنه ده که وت ئه وه ی ده یېنم ژنه یان نئو قه دی دره خت.
باوه گوره ده یگوت: 'با چایه ک بې کوړم.'
هاوړم ده کرد: 'دایه! دایه! ئه وه له کوین؟'

پوخساری دایکم له نيو تاریکی ئه نگوسته چاودا
ده رده که وت.

ئېستا نزیکه ی دوو سال بوو پوښم ده ناسی و زور
جار ده چووم چاوم پېی ده که وت، به لام تا ئه و ساهه
هرگیز که که یم نه دواند بوو. که لینک جار به هه لکه وت
تووشم به تووشی ببوو.

ده یگوت:

- هه له و.

- ههلهو.

وام دهگوت و به ږيگه‌ی خۆمدا ده‌پوښتم.
حه‌زم ده‌کرد قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م، به‌لام قسه‌م له‌گه‌ل
نه‌ده‌کرد. ئه‌و کچی پوښی بوو، من ده‌بوايه به‌و ماله که
هر کات پيم خوښ بوايه سه‌رم داده‌خست و بي
واده‌ی دياریکراو پووم تی ده‌کرد، وه‌فادار بمينمه‌وه.
بو‌يه "هه‌له‌و" یک به‌س بوو. به‌لام ده‌مزان‌ی که ئه‌و
چاوديری هه‌لسوکه‌وته‌کانم ده‌کا؛ ئه‌گه‌ر شه‌وانه
چوبامه‌ ناو باخچه‌که و جگه‌ره‌یه‌کم کيشابا، ده‌مزان‌ی
له‌ په‌نجه‌ره‌ی نه‌ومی سه‌ره‌وه‌را ته‌ماشام ده‌کا، يان
ئه‌گه‌ر چوبامه‌ ژووری و له‌گه‌ل پوښی له‌ سه‌ر می‌زه
دارينه‌که دانیشتم، په‌کسه‌ر له‌ ژووره‌وه گویم له
ده‌نگی هه‌نگاوه‌کانی ده‌بوو، گویم لی ده‌بوو ژووری
خه‌وته‌که‌ی جی دیلی و هیمنانه به‌ پلیکانه‌کاندا دیته
خواری. له‌ سه‌ر نووسراوه‌که‌ی به‌رده‌مم قوول
ده‌بوومه‌وه و تاونا‌تاوی له‌ پوښم ده‌پرسی بوچی فلان
یان فیسار پرسته ته‌واو نییه، سه‌رنج ده‌دا که ئه‌و
ده‌رگه‌یه‌ی ده‌پروانییه پلیکانه‌کان به‌ ئه‌سپایی ده‌کرایه‌وه.
ده‌مزان‌ی ئه‌گه‌ر سه‌ر هه‌لبړم و سه‌یری ده‌رگه‌که بکه‌م،
له‌ ئاوتنه هه‌لواسراوه‌که‌ی دیواری دالانه‌که‌وه چاوم به
نیوه‌ی روخساری ده‌که‌وئی.

هه‌میشه‌ حه‌زم ده‌کرد له‌و کاته‌دا که پیاوه‌کان له
خواره‌وه پتکه‌وه نووستبوون، به‌ پلیکانه‌کاندا سه‌رکه‌وم،

دهرگه‌ی ژووره‌که‌ی بکه‌مه‌وه و سه‌یری بکه‌م له
سه‌ره‌وه ته‌نیا له نئو قهره‌ویله‌که‌یدا خه‌وتوو.

به‌لام جینگه‌ی من له نئو پیاواندا بوو، له کن پوئنی و
پیاوه‌که‌ی تر، واته مۆکا مۆکا، که زۆربه‌ی کاته‌کان بزر
بوو و ته‌نیا بۆ خه‌وتن له سه‌ر قهره‌ویله‌که‌ ده‌که‌پایه‌وه.
شه‌ویک به‌ هیوای بینینی چوومه ماله‌وه‌یان، ده‌مزانی
پوئنی له مال نییه. هه‌منا نه‌ ده‌رگه‌ی دالانه‌که‌م کرده‌وه و
پرسیم: "که‌س له ماله‌؟"

گویم له هیچ نه‌بوو، وستم بچه‌ سه‌رئ، به‌لام نا، له
شوینی خۆم نه‌بزوتم. وستم دیسان ده‌نگم به‌رز
بکه‌مه‌وه و بلیم "که‌س له ماله‌؟" به‌لام پاشگه‌ز بوومه‌وه.
جاریک به‌س بوو.

- پوئنی، میه‌ترا له کوئیه‌؟ ئیتر نایبینم.
- میه‌ترا؟ ئه‌ها، مه‌به‌ستت میراندایه‌؟ پوشت.
هه‌ستم کرد چه‌ز نا‌کا له‌م باره‌وه قسه‌ بکا. شتیکی
تایبه‌ت بوو، بۆیه نه‌ده‌بوایه‌ خۆمی تێهه‌لبقورتینم.
له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا له مۆکا مۆکاشم پرسى.
"ده‌زانی میراندا له کوئیه‌؟"

گوئی: "پوشتتوو. پوشت و ئه‌م ماله‌ی جی هه‌شت."
پوشتن و سه‌ره‌لگرتن سروشتی سه‌رجه‌م ئه‌و ژنانه
بوون که ناسیبوومن؛ من به‌رده‌وام پاسکیلیک، پاسیک،
شه‌مه‌نده‌فه‌ریک یاخود فرۆکه‌یه‌که‌م به‌ دواى خۆمدا
پاده‌کیشا، که ژنیکیان هه‌لگرتبوو و به‌ره‌و دوور ده‌یان
برد.

میراندا به چ که رهسته یه ک پویشتبوو؟
سه رهتا به پاسکیل و پهنگه دواتر به شه مه نده فەر
پویشتبئ.

سواری پاسکیله کم بووم، هر ئه و پاسکیله ی پوئن
پنی دابووم، پاشان ملی ئه و پیگه یه م گرت که تایهت
بوو به پاسکیل ئاژوتن. که گه یستمه چراکانی ترافیک،
پاوه ستام. مافی ئه و هم نه بوو دریژه به ئاژوتن بدهم.
شوینی من ماله وه بوو، ده بوايه له ماله وه بمینمه وه.
جاران دایکم هه میشه ده پویشته ده ری، به رده وام
ده پویشته ده ری.

"ده چیه کوئ دایه؟"

خوی له چارشیتوه که ی وهرده پیچا و ده یگوت:
- ده چمه مزگه وت.

- ده توانم له گه لت بئیم؟

- به داخه وه نا. تو پیاویکی پئنج ساله ی، ده بی بجیه
به شی پیاوان.

- به پئیان وا ده ته وی بجیه کوئ دایه؟

له چکه په شه که ی ده پویشی، ده سماله که سکه که ی به
خویدا ده دا، پیلاره گه وره کانی ده کرده پی و ده یگوت:

- ده چمه چیا بۆ زیاره تی داری چاکی.

- ده توانم له گه لت بئیم؟

- نا پوله، تو ده بی له لای پیاوان بمینیه وه.

- ده چیه کوئ دایه؟

- دەچمە سەر گۆپى دايكم پۆلە.
 - ئىستاي؟ بەم شەوہ؟
 - ئا، دەچم ھەندىك خورماي پىرۆزى بۆ بەرم.
 - ئەمنىش دىم.
 - نابى، لە كاتى پىدانی خورماي پىرۆزدا نابى ھىچ
 پياويك لەو دەوروبەرە بى.
 ئەم جارەش دايكم سەرلەنۆى پۆيشت.
 ئەو بەرەو مالەوہ فرى، ھەمدىس مافى ئەوہم نەبوو
 ھارپىيەتتى بكم. دەبوايە ديوار بە ديوارى مالى پۆنى
 درىژە بە ژيان بەدم.

"بولغه زل! دئی پئگیک بخوټه وه؟" پوښی بوو گازی
کردم.

"به لئ، ئه وه هاتم."

چاکه ته گه وره کهم پوښی و کاسکیتیکم له سهر کرد.
پرسی:

- له باخچه که دابنیشین؟

- ئیستا؟ به وه هوا سارده؟

دوو کورسیی له باخچه که دانا، پاشان چهن دین بوتلی
هیتان.

سهری شووشه یه کیانی کرده وه و ئاوه کییه په رنگ
قاوه ییه توخه که ی کرده نیو په رداخه کانه وه. میزی
دانه نابوو، پوښی بوتله که ی له سهر چیمه نه که دانا، له
سهر چیمه نه سارده که.

له ژوور سهرمان مانگ تریفه ی ده هاویشته، به لام له
دووره وه هه وره کان خه ریک بوو به دووی یه کدا
ده هاتن. لیره وله وی چهن د ئه ستیره یه ک ده که شانه وه.

پوښی پرسى:

- ئیوه ش جار جاره شه وگه لی وا پرووناکتان هه یه؟

- له لای ئیمه شه وه کان پرووناکن.

- ئیوهش ئهستیره تان ههیه؟

- زۆر، وهک خیز و خۆل.

- چین چین.

پۆنی پیکه کهی بهرز کردهوه.

گوتم: "به خوشیت."

پۆنی پرسى:

- ئاخۆ له ولاته کهی تۆش ئه وه ئهستیرهیه دهبینرى که دهخووشى؟

- به دلناییه وه. به هۆی ئه وهی شه وه کان پرووناکن و به میلیارد میلیارد ئهستیره له بان سه رمان دهره وشینه وه، زۆر جار چاوت به کومه لیک ئهستیره ده که وى که له یه ک کاتدا دهخووشن. له راستیدا وهک چۆن له ولاتى ئیوه فرۆکه ده که ون، له ولاتى ئیمهش ئهستیره کان ئاوا بهر دهبه وه.

- مه به ستت چیه؟

- ئه ها، هیچ. کتوپر بیرم بۆ شوینىکى تر چوو.

ئه وهی راستى بى، من له و ساته وه خته دا له سه ر کورسى و له نیو باخچه که دا دانه نیشتبووم، به لکو له سه ر بانیزه ی مالى باوکم بووم. دانه نیشتبووم، پاکشابووم.

ئیمه له ته نیشته یه کترى پاکشابووين، کتوپر ئهستیره یه کم بینى پاخووشى.

به باوه که وره م گوت:

- بېروانه! ئو ئەستىزەيە!
 - دوانن. ئەستىزەيەك نىيە.
 - ئەستىزەيەكە. بەربوۋە، بۇ خۆم بىننم.
 - فېرۇكە بوو.
 - فېرۇكە؟
 - ئا، بەلام بەر ئابىتەۋە، شۆر دەبىتەۋە. دەيەۋى
 بىنىش.

پۇنى پرسى:

- ئاخۇ لەۋى جارجارە پىكى شەراب دەخۇنەۋە؟
 - نا، شەراب ناخۇنەۋە. لە مالىن چا دەخۇنەۋە،
 سەماۋەرى چا بەردەۋام قولتەي دى و ھەمىشەش
 پىنچ، شەش تا حەوت پەرداخ لە سەر سىنىيەكى زەردى
 مس دانراۋن.

كە دەچوۋىن لە سەربان دەخەۋتىن، لەۋىۋە دەمقىژاند:
 "دایە! دایە! دایە ئوۋە لە كوئى؟"

دايكم ۋەلامى دەدامەۋە:

- چ بوۋە پۇلە؟

- چادانە چايەكمان بۇ ناھىتى؟

دایەگەرە لۇمەي دەکردم: "بۇچى ھىندە بانگى دايكت
 دەكەي؟ تەماشىا كە پۇلە! ئوۋەندە بەسە تەنيا جارېك
 بانگى ژنان بکەي، پاشان دەبىن وازيان لى بىتى. ئەگەر
 خۇيان حەزىيان لى بوو، ئوۋا يەكسەر دىن."

پۇنى پرسى: - ئىۋەش جارجارە ھەۋلتان دەدا لەگەل
 جىرئانەكانتان لە باخچەكە شتىك بخۇنەۋە؟

- له گهل پياوه کانی مال هوه به لى، به لام له گهل
دراوسينگان نا.

- قهت؟

- نهک بلىتى "قهت"، جار جاره، ناوه ناوه هه لده که وت،
به لام له نىو باخچه و سه ربان نا، له ژوورى و
له وديوى ديواره کان.

- له وديوى ديواره کان؟

- به لى. له نىوان ئيمه و جيرانه کانماندا په رژين به دى
ناکهى، به لکو ديوارى بهرز و قايم هه ن.

- نهى ژنه کان؟

- ژنه کان به پيچه وانه وه، له گهل دهرودراوسى له
باخچه داده نيشتن.

- چوڼ له باخچه داده نيشتن؟

- وهک ئيستا ئيمه چوڼ دانيشتووين، له گهل داهاتنى
تاريكى و شه ودا.

هيتستا نيوهى يه کهم په رداخه کهم نه خوار دېووه وه، که
پوښى پاشماوهى بو تله کهى به تال کرد؛ سه رى
شووشه يه کى نوئى هه لپچرى.

گوته:

- که وابهى په يوه ندييه کى نه وتو له نىوان پياوان و ژناندا
نه بوو.

- بوچى، په يوه ندييه کى راسته قينه له نىوان پياوان و
ژناندا هه بوو.

- نا، مەبەستم ئەو ھەيەكەل پەيوەندىيى نىوان پىاوان و
ژنانى جيران مەھال بوو.
- واش نا، ژن دەيتوانى سلاو لە پياو بكا.
- ھەر سلاو و ھىچى تر؟
- نازانم. من بەس سەبارەت بە ژنانى بنەمالەكەم قسە
دەكەم.
- ئەگەر سلاو تاكە رىگەي پەيوەندىيى نىوان ژنان و
پياوان بى، تۆ چۆن توانيت لەگەل كچەكەي جيرانتان كە
عاشقى بپووى، قسە بكەي؟
- قسەمان نەدەكرد، دەرفەتى ئەو ھەمان بۆ نەدەپرەخسا.
- ئەي چىتان دەكرد؟
- سەيرى يەكترمان دەكرد، لە يەكترمان دەپوانى.
- بەلام كە دىوارە توكمەكان ليكيان دادەبەرين
چۆناوچۆن دەتانتوانى سەيرى يەكترى بكەن؟
- پەيزەيەكم بە دىوارەكەو دەنا و دەچوومە سەربان.
- پۆنى يەككى تر لە پەرداخەكانى بەرز كردەو.
- گوئى: "چىن چىن!"
- بە ھىمنى پەرداخەكەم لە پەرداخەكەي ئەو دا و
قوومىكم ھەلقوورپاند.
- كەس نەيدەپرسى ئەم كۆرە لەو سەربانە چ دەكا؟
- لە سەربان كۆترم ھەبوون، بە ساكى گەنمەو
- دەچوومە سەربان. كۆترەكان بە گمەگم لە سە
شانەكانم ھەلدەنيشتن.
- ئەي ئەو كچە گەنچە؟

- دەچووه پشت پەنجەرەى ژوورەكەى.

- ئەى ئەگەر شەو بوايە؟

- ئەگەر شەو بوايە، بە ھىمنى پەنجەرەكەى دەكردەو.

- ئەى پاشان؟

- پاشان؟ ئىمە نەماندەتوانى بە ئاسانى لەگەل ئەو

ژنانە قسە بكەين كە خۆشمان دەويستن.

ھەوای دەرەوہ سارد بوو، بەلام ئەو شەرابەى لەگەل

پۇنى خواردبوومەوہ جەستەى گەرم كردبووم. ئەو

ھەورانەى سەرەتای شەو دوور بوون لىمان، ئىستا لە

بان سەرمان لەنگەريان گرتبوو. چەند دلۆپە بارانىك

پژايە نىو پەرداخەكەمەوہ.

منىش بە نۆرەى خۆم كۆمەلىك پرسىارم لە پۇنى

ھەبوو. بە ھوى ئەوہى نزىكى پياوان دەبووہوہ، مەراقم

دەكرد بزەم چ جۆرە پەيوەندىيەكى لەگەل ژناندا ھەيە:

"ئاخۇ عاشقى ژنانىش بووى؟"

"ئەمە لە سەردەمى گەنجىتىدا بە چ شىوہىەك بووہ؟"

"يەكەم جار ژنەكەى پىشوت چۆن بىنى؟"

بەلام كە پرسىار دەوروژن، پەنابەرىك ھەمىشە بە

پارىزەوہ ھەلسوكەوت دەكا.

بەردەوام حەزم دەكرد لىتى بېرسم: "ئادەى پىم بلى،

ئەو يەكەم شەوہى تۆ چوويت و ھاوسەرەكەى

پىشوت بىنى، چۆن تىپەرى؟"

بەلام خۆم لە پرسىارەكە بوارد، بى كەلك بوو. تواناى

ويناكردنى ئەوہم ھەبوو بزەم چ ڤوو دەدا ئەگەر

کونه میزدیک شانه‌شانی پیاویک بچیته مالی ژنه
کونه‌که‌ی، پیاویک که له سهر قهره‌ویل و له تهنیشتی
ده‌خوت، له و شوینه‌ی و پیشتر ژنه‌که داگیری
کردبوو.

هه‌مدیس جگهره‌یه‌کی گهره‌ی پیچایه‌وه و دای
گیرساند، مژیک قوولی لندا و له کاتیکدا دووکه‌له‌که له
زاریه‌وه ده‌هاته‌دهر، قومیک له شه‌را به‌که‌ی
هه‌لقووړاند.

ئیر دلۆپه‌کانی باران به زولالی داده‌بارینه سهر بوتله
به‌تاله‌کان. بوتله‌کان له بن پیم و له سهر چیمه‌نه‌که
بوون، به‌لام ده‌نگیکم ده‌بیست، ده‌نگی دلۆپه‌کانی باران
له پشت سهرم. ئاوړم دایه‌وه و له نیو تاریکیدا
کومه‌لیک بوتلی به‌تالم بینی. بوتله‌کان ئاماده‌ی پویشتن
بوون، بو‌ئوه‌ی ملی سه‌فه‌ر بگرن. سه‌فه‌ری بوتله
به‌تاله‌کان.

له گهل دايكم پوښت. ئو جانتاكي هه لگرت و له نيو
فرۆكه دا له تهنښت دايكم دانښت، له گهلي چوو بۆ
مالي خومان تا موتهكي پي بدا.

پوښي ئيتر تهنيا دهخوت، ده بوايه له مالي خوځي
بمښته وه. ئه مه قه دهري ئو بوو و نه يده تواني بيگورپي،
مښ به هه مان شيوه.

كومه ليك شتي ئوتو هه ن كه مروڤ له گهلياندا هيچي
پي ناكري؛ پوښي سه رباري ئو هه موو هه ول و
ته قه لايهي دهيدا، هه مديس له هه موو بواريكه وه شكستي
دينا. له پشت ميژه دارينه كي دانه نښت و په يتا په يتا
نامه ي ده نووسي، نامه ي داواكاري بۆ دامه زرانان.

ليم ده پرسي:

- به دووي چ كاريكدا ده گه پي پوښي؟

- نازانم، به راستي چيتر نازانم.

مښ هه روا، نه مده زاني. من بيگانه يه ك بووم و تهنيا
چيروك و به سه رهاتم له ميشكدا بوو. ئه وه ي راستي
بي ده بوايه پي بليم: "پوښي، نامه نووسين به سه! برۆ
سه ره كهت بكه."

ده بوايه پيم گوتبا، چونكه من چيروكي كه ريمه شپتم
ده زاني و ئو نا.

كه ريم پيش به رده وام له مالي خويان بوو، وهك پوښي له
پشت ميژيكي دارين دانه نښت. بي پسانه وه نامه ي بۆ
دلداره كي ده نووسي، كه له گوندي زه واران له وديو

چیاپیه کی سهرکەش دەژیا. پێیواریه‌کان ئه‌و نامانه‌یان بۆ ده‌گواسته‌وه که بۆ دلداره‌که‌ی ده‌نووسی.

بێگومان چیا سه‌خت و هه‌زار به‌هه‌زاره‌که‌هه‌بوو، به‌لام ژنێک له‌ گۆرێ نه‌بوو. ئه‌م دلداره‌ ده‌ستکردی خه‌لکی دێ بوو تاکو گالته به‌ که‌ریمه‌ شیت بکه‌ن. هه‌ر که‌ که‌سیک چاوی پێ ده‌که‌وت، هاواری ده‌کرد: "که‌ریم، ئه‌وه‌ هه‌شتا نه‌پۆیشه‌تووی؟ پێم وا بوو ده‌مێکه‌ پێی سه‌فهرت گرتووه‌ته‌ به‌ر." به‌لام که‌ریم زاتی نه‌ده‌کرد، چیا عاسییه‌که‌ وه‌ک دێوزمه‌یه‌ک له‌ نێوان ئه‌و و گراوییه‌که‌یدا قووت بێووه‌وه. دواچار پیره‌مێردێک په‌ندی دادابوو: "که‌ریم، به‌س نامه‌ بنووسه. به‌ دواي خۆشه‌ویسته‌که‌تدا برۆ."

من به‌سه‌رهاته‌که‌م بۆ پۆنێ نه‌گیرایه‌وه. چ سوودیکی هه‌بوو، پۆنێش جگه‌ له‌مه‌ نه‌یده‌زانی هه‌چی تر بکا. پاش تێپه‌ربوونی چه‌ند مانگیک دواچار قه‌له‌م جافه‌که‌ی دانا، سواری پاسکیله‌که‌ی بوو و پۆیشه‌ت تاکو گوندی زه‌واران بدۆزێته‌وه.

سه‌ره‌تا منیش هه‌میشه‌ له‌ مانی بووم، به‌لام به‌مه‌به‌ستی دامه‌زراندن نامه‌م نه‌ده‌نووسی. هه‌شتا نه‌گه‌یشه‌تبوومه‌ ئاستیکه‌ بتوانم به‌ هۆله‌ندی نامه‌یه‌ک بنووسم. هیواپراوانه‌ پێم وا بوو مه‌حکوم به‌وه‌ی ده‌بین بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ له‌ نێو فه‌ره‌نگه‌ کۆنه‌که‌ی شان دال به‌ دووی واتای په‌یفه‌کاندا بکه‌پێم.

به لām نه م بیکارییهی من ماوهیهکی کورتی خیاند،
پوژیک پوئی کتوپر له پیش په نجه ره که مان ده رکه وت.
به ناماژه تنی که یاندم ده رگهی لی بکه مه وه.
ده رگه که م کرده وه.

- زوو وهره! کاریکم بو تو دوزیوه ته وه، کاریکی
بچووک.

- کار؟ بو من؟

- به لی، بو تو.

پوئی وای گوت و منیش له دلی خومدا گوتم بوچی
ئیشی بو خودی خوی نه دوزیوه ته وه.

پوئی درپژیهی به قسه کانی دا:
- سه بارهت به تو قسه م بو پیاویک کردووه، په نکه
سه ر بگری.

- به لām هیشتا هوله ندیه کهی من زور باش نییه.

- گرنگ نییه. خیرا، له گه لم وهره هاوپی.

پاسکیله که م هه لگرت و به درپژایی کاریزه که دا دواي
که وتم. پاش تیپه راندنی پردیکی دارین، به سه ر
تووله پتیه کی قه راغ مه زراکاندا پیدالمان لی دا. دواي
چاره که کاترمیتریک به لای پاست و به نارپاسته ی
مه زرایه کدا که وتینه نیو پیگه یه کی بی ده رچوون. له
دووماهی پیگه که دا له ته کارتونیکی وهک تابلویک به
داریکه وه هه لواسرابوو، که به خه تیکی خواروخیچ به لām
شیاوای خویندنه وه له سه ری نووسرابوو "پیوستان
به خزمه تکاریکی شیلگریه".

مه زرايه کي ڪڙن ٻو و پالي به بهنداوه ڪوهه ڊاٻو، له پاسڪيله ڪانمان هاڻينه خوار و دريڙهي ريگهه ڪه به پٺيان چووين. سهگي پاسه واني مه زراڪه به ڪه و ته ڪه و ته به رهو پيرمان هاٿ، من زاتم نه ڊه ڪرد له وه زياتر بچمه پيشئي. وه زريڙيڪي پير له به رڊهم ڊهرگهي ڪاڊينتيڪ خوويا ٻو.

هاواري ڪرد: "وه ره ٿي ره!"

سهگه ڪه به ڀاڪردن ٻو لاي خاوه نه ڪهي گه ڀاويه. وه زريڙهه ڀوئي ناسييه وه.

ڀوئي به وه زريڙهه ڪهي ڪوت: "ٿه مهش ٿه و پياوهي ٻوم باس ڪرڊبون."

پٽلاويڪي ڊاريني له پي ٻو و به ههنگاوي قورس به رهو پيرمان هاٿ.

وه زريڙهه ٻي ٿه وهي قسه يه ڪ بڪا، نيگايه ڪي له ڊهسته ڪانم ٻري. به دلي نه ٻو، ڊهسته ڪانم به و شيويه نه ٻون ڪه ٿه و ڊهيوستن.

به شيوه زاريڪي قورس ڪوتي: "تو بيگانهي."

ٽينه گه يشم ڀسته ڪه پشتراسٽ ڪردنه وهيه يان ڀرسيار. ڀوئي ڪوتي: "به لن، بيگانهيه. ڊياره هيشتا نازاني باش به هو لندي قسه بڪا."

وه زريڙهه ڪه ناهوميدانه ته ٻولڪه يه ڪ زبلوزالي له به رڊهم ڪاڊينه ڪه پيشان ڊا و ڪوتي: "ڊه بي به ههشت ڀوڙ ٿه مه هيچي نه مينئي. ٿه و نڊهي پهيوه نڊي به منه وهه بي، ڊه واني هر له ٿيستاوه ڊهست پي بڪهي."

سەيرى تەپۈلكەكەم كىرد، كۆگايەك شىياكە و كەمرە
بوو و پووش و پەلاش دەورى دابوو.

پۇنى گوتى: "دەرەقەتى دى. وا نىيە بولغەزل؟ دلنيام
دەتوانى جىيەجىيى بىكەى."

وهرزىرەكە دەستە پان و پۇرەكانى بەرەو لای من
پاداشت.

پرسى: "كەواتە بەلى؟"

پۇنى گوتى: "بىكە بولغەزل، بە قازانجە. نابى
بەردەوام لە مالى لە نىو كىتەكانتدا بمىنيەو. بىكە."

دېدۇنگانە دەستم دريژ كىرد.

بە وهرزىرەكەم گوت: "باشە."

دەتگوت ئەم تەپۈلكە تەپالەيە، ئەم شاخە پاشەرۈكە بە
دريژايى چەندىن سال چاوەپوانى ھاتنى من بوو. و
وهرزىرەكە چوو لە تەويلەو ھەرغونىكى بۇ ھىنام،
پىمەپەيەكى گەرەى دامى و گوتى: "لە پشت ئەم
مەزرايە، قوولكەيەكى گەرە ھەيە. دەبى ئەم پاشەرۈكە
لەوئى فرى بەدى."

نەتەدەتوانى راستەوخۇ ئەم تەپۈلكەيە بۇ نىو قوولكەكە
بگوازيەو، چونكە ديوارىك لىكى دادەبىرىن. دەبوايە
ھەرغونەكەم بە شوپىنىكىدا سەر خستبا كە بەرەو
بەنداوەكە دەچوو، پاشان رىگەيەكم بە ئاراستەى
بەنداوەكەدا بىرپا و ئىنجا شوپ بىامەو و ھەرغونەكەم
لە نىو قوولكەكەدا بەتال بىكرىايە.

وهرزىرەكە پرسى:

- تینگه یشتی یان نا؟

- تینگه یشتم.

قۆلم لی هه لمالی. هه موو جاری فه رغوونه کهم پر ده کرد، به سهراولیزییه که دا پالم پیوه دهن، ده که یستمه سه ری، پینگهی پرووهو به نداوه کهم ده بری، ئینجا تا قوولکه که شوپر ده بوومه وه و ده که رامه وه؛ مه له ده ریاییه کان هه ر له ته پۆلکه که وه تا قوولکه که هاوپییه تییا ن ده کردم.

وه رزیره که بۆ ژمه خوار دهنه کانم په تاته ی کۆلای پی ده دام.

سیتیهم پۆژ کوتی:

- کاره که باش ده چیته پیتشی.

- به لی، باش ده چیته پیتشی.

پیک هه فته یه ک دواتر هیچ له و پاشه پۆکه نه ما بووه وه. ئه و ساته ی وا خه ریک بووم پالم به دوا فه رغوونه وه دهن، وه رزیره که له گه ل پیاویکی تری خاوه ن مه زرایه کی دیکه هاته لام.

وه رزیره که به پیاوه که ی تری کوت: "که سیکی شیلگیره."

ئینجا پرووی له من کرد و کوتی: "سه یر که! ئه م جیرانه ش ته پۆلکه یه ک پاشه پۆکی هاوشیوه ی هه یه، لیم تیده گه ی؟"

وه لام دایه وه:

- به لی، لیتان تیده گه م.

- ئايا دەتەوئ ھىي ئەوئش خاوين بکەيتەوہ؟

بەيانىي پۇژى دواتر، بە ھەمان فەپغوون و ھەمان پىتمەرە پۇيشتە مەزراکەي ئەولاتر، کارەکەي ئەوئش ھەفتەيەکی پىن چوو. دوايىن پۇژ وەرژىرتىکی دیکە ھات، دەيويسست بزانی ئاخو دەتوانم تەويلەکەي ئەوئش خاوين بکەمەوہ يان نا. ئا بەم جۆرە بۆ کارکردن لە مەزرايەکەوہ دەچووم بۆ مەزرايەکی تر، کە دواچار پاش سى مانگ گەپامەوہ بۆ سەر کتیبەکانم، بۆم دەرکەوت پۇئى لەوئ نىيە.

ھىچ شتىکی ژوورى پۇنيشتنى نەگۆردرابوون، ھەموو کەلوپەلەکان ھەروا لە جيگەي خۆيان بوون. لەگەل ئەوہشدا ھەستم دەکرد پەيوەندىي نيوان من و وى بۆ ھەميشە ھەلوەشاوہتەوہ، دەمزانی چىتر ناتوانم بۆ وەلامدانەوہي پرسىيارەکانم پشتى پىن بىبەستم.

"پۇئى! کام لەم وشە پىکلکاوانە دروستە: Bergmest
يان Mestberg؟"

"پۇئى! چۆن دەتوانىن بىرۆکەي پۇيشتن و جيھيتشتنى
بۆشايىيەک دەر بىپىن؟"

"پۇئى! من ھىشتاش نازانم دەبىن کام لەم دوو وشانە
ھەلبژىپم، پەيوەندى يان کونتاکت؟"

پەيوەندىم لەگەل پۇئى ھەلوەشابووەوہ، گفتوگۆي
پاستەقىنە کوتاييان ھاتبوو. بە دووي نيشانەيەکدا
دەگەپام ئەم ھەستمە پشتراست بکاتەوہ. قەرەويلەکە
ھەر وا لە بن پەنجەرە بوو، ویتەکان ھەر وا بە

دیواره وه هه‌لواسرابوون، می‌زده دارینه‌که هه‌ر وا له شویتنی خۆی بوو، ده‌رگه‌ی دالانه‌که نیم‌چه‌کراوه بوو و ئاویته‌که به دیواری دالانه‌که وه هه‌لواسرابوو، ئه‌و ئاویته‌یه‌ی چیت‌ر دیمه‌نی میه‌ترای نه‌ده‌گواسته‌وه.

ده‌چوومه نیتو باخچه پاییزیه‌که وه و له نیتو چیمه‌نی زوقمگرتوودا، سه‌رم به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که هه‌له‌ده‌ب‌ری. بایه‌کی توندی ده‌هات، هه‌وا سارد بوو و له‌ناکاو سارد‌تریشی کرد. گویم له جیره‌جیریکی تیکه‌ل به‌گفه‌ی با ده‌بوو، وه‌ک ئه‌وه وا بوو ده‌رگه‌یه‌کی ژه‌نگاوی لیک بکریته‌وه و ده‌نگیکی وشک چی بکا.

"ئه‌ها که‌له‌بابه‌که، که‌له‌بابه‌ ئاسنینه‌که."

با هه‌ولێ ده‌دا که‌له‌بابه‌ ئاسنینه‌که‌ی سه‌ر بانیزه‌ی که‌نجینه‌که بجوولینتیه‌وه. مات و حه‌یران له که‌له‌بابه‌که رامام، که‌له‌بابه‌ ژه‌نگاوییه‌که هیدی هیدی به سه‌ر بازنه‌ی خۆیدا ده‌سووپاوه.

په‌ونی به‌م زوانه نه‌ده‌که‌پایه‌وه.

پاسکیله‌که‌ی له که‌نجینه بوو، به پتیا‌ن په‌ویشتبوو. پاشان سواری پاس ببوو، ئینجا په‌نگه شه‌مه‌نده‌فه‌ر. له ئاکامدا بیتگومان که‌وتوو‌ه‌ته‌ پێ.

ھاوین ماوہیەک بوو بەسەر چووبوو، بە شتوہیەک
 پویشتبوو کە هیچ شوینەواریکی لێ بەجێ نەماوو.
 خەزان بە با ساردەکە ی دەستی پێ کردبوو.
 خودایە، پوئێ دەبی چی بەسەر هاتی؟
 جیرانەکان حەزیان نەدەکرد سەبارەت بەو شتیک
 بیستن. لە دەرگە ی جیرانەکە ی ئەولاتری مالی پوئێم
 دا:

- بەپێژ، ئاخۆ نازانن پوئێ چووەتە کوێ؟
- نەخێر. چۆن دەبی بزەنم؟
- پەنام بۆ خەلکانی بەرامبەر برد، بۆ ئەو ژنانە ی
 بەگشتی ھەموو پوژێ لە پشت پەنجەرەکانەوہ سەیری
 دەرەوہیان دەکرد.
- خاتوون، نازانن پوئێ چۆتە کوێ؟
- کام پوئێ؟
- پوئێ، پوئێ ی جیران، کە بەرامبەر بە مالەکە ی ئێوہ
 دەژیا.
- نەخێر، نازانم. بۆچی دەتانەوێ بزەنم؟
- ھەر وا. تەنیا کەمیک نیکەرانم.

ئەوہ بۆ دوو مانگ دەچى منداڵەکان چوونەتەوہ
قوتابخانە، شەوان ھەموو زۆپاكانى گەرەك
دادەگیرسین، بەلام پۇنى ھىشتا نەگەرپاوەتەوہ.

ھەلووژەيەك نەبى، ئەوانى تر ھەموو لە درەختەكە
بەرپوونەتەوہ. دوايىن ھەلووژە، شىنیکە لە پەنگى شەو
و ھەر وا بەلقەكەيەوہ ماوەتەوہ.

شەويك لە سەر جيگەكەم پاكشابووم و بۆ ساتىك
چاوەكانم لىك نا، مەليک بەرەو درەختەكەى پۇنى فرى
و لە سەر ئەو لقە نىشتەوہ كە دوايىن ھەلووژەكەى
پتوہ بوو. بە دندووکی وەرگەرپايە ھەلووژەكە،
ھەلووژەكە كەوت.

بە پتي گوزارشتى خەونەكەم بى، پۇنى ئىتر
ناگەرپتەوہ. بەرپوونەوہى دوا ھەلووژە، دیتە ئەو
واتايەى كە پۇنى مردوہ؛ دايكەم بەم جۆرە خەونەكانى
من لىك دەداتەوہ.

بەلام بەيانى پۇزى دواتر پۇنى گەرپايەوہ.
پۇنى بە پىستىكى خۆلەميشى و خاكى گەرپايەوہ، قزى
درىژ ببوو و پدينى ھاتبوو. برۆكانى، خودای من!
تووکی دەست و قاچەكانى خۆلەميشى ھەلگەرپابوون.
سەربارى ئەو ھەوا ساردە چاكەتى لەبەر نەكردبوو،
كراسىكى قۇل كورت و شۆرتىكى پۆشيبوو.

ئەمە پۇنى نەبوو. خەيالم درۆى لەگەل نەكردبووم،
پۇنى چىتر نەيدەتوانى بگەرپتەوہ. ئەمە كەسىكى تر
بوو، پياويكى ھۆلەندى نەبوو؛ بەلام لەگەل ئەوہشدا

که سیک که ده بووه به شیک له مالی مه، پیاویکی
خۆله میثی که ده بووه به شیک له م مال، که سایه تیه که
که له چیرۆکی که له چیرۆکه کانی می شکمدا هاتبووه
دهرئ، کابرایه که له هه قایه تیه که وه هاتبوو، پیاویکی
سه به نه فسانه یه کی کونی فارسی. نه خیر، نه مه پوئ
نه بوو، ده جال بوو.

"حه کی می فیرده ووسی ده گیریتته وه، ده جال له پهنگی
خۆل بوو. هر له تافی مندالییه وه، هر له هه پهنگی
له دایک بوونه وه خۆله میثی پهنگ بوو. کوپی پاشایه کی
فارس بوو و ئامانج نه وه بوو بیته جینشینی باوکی.
به لام له نه گبه تیان، خۆله میثی پهنگ بوو.

پاشا هاواری کرد: 'ئه م منداله له من نییه، بی
سه روشوینی که ن!'

نۆکه ری پاشا بی سه روشوینی کرد. به لام نا،
منداله که ی له کۆل کرد و به چیا یه کی به رزدا
سه رکه وت. که گه یشته لوتکه، منداله که ی له سه
تاویریک دانا، به چاره نووسی خوی سپارد و به خه م و
په ژاره وه به ره و کۆشک شوپ بووه وه.

له پردا سیمورغ، مه لی نه فسانه یی، به شه قی بال ده رکه وت.
به په نجه به هیزه کانی مناله خۆله میثیه که ی هه لگرت و
بردی نه نیو هیلانه که ی و له پال جووجه له کانی دانا.

"سلو پوئ! ئاخری گه پرایته وه؟"

سهیری نه کردم. به پیوه راوه ستابوو، پیاویکی خۆله میثی
و دهنگوت بووه ته به رد، پووی له ده رکه که بوو.

گیرفانه کانی شۆرته که ی گه پام، به تال بوون.
 "خوله کیک پارهسته پۆنی! ئیستا دیمه وه"، وام گوت و
 به سهر په رژیینه که دا بازم دا بو ئه وه ی بچمه
 گه نجینه که ی خۆمان. ده مویست ژهنگی ده می کلیله که
 بسرمه وه. له نیو ورده واله کاندایه دوا ی له ته
 سمارته یه کدا ده گه پام، که گویم له دهنگی شکانی
 په نجه ریه ک بوو. به پرتاو پام کرده دهره وه، پۆنی
 بوو؛ به مشت شووشه ی دهرگه که ی شکاندبوو و به
 ده ستوپلی خویناوییه وه ده یویست به و کوونه دا بچیته
 ژووری.

"پارهسته! خوله کیک پارهسته! ئه وه چیت کردوه؟! "
 له چاوترووکانیکدا خۆم گه یاندی، به هه موو هیژ پام
 گرت و برده دواوه. به لام کاردانه وه کانی
 چاوه پوانته کراو بوون، یه ک به خۆی پالی پتوه نام و
 به ره و دهرگه که پای کرده وه.

من پر به گه رووم هاوارم کرد: 'یارمه تی! تکایه
 یارمه تی!'

جیرانه کان بینیبوو یان که سه رباری ئه و هه و تووش و
 دژواره، پۆنی جلی هاوینه ی پۆشیوه. ده یانزانی ده بی
 شتیک پوو بدا، دراوستیکان له پشت په رده کان چاوه پ
 بوون من داوای یارمه تی بکه م. له ناکاو پیاو، ژن، کوپ و
 کچی گه په که که مان پژانه نیو باخچه که ی پۆنی وه. سن
 پیاو به ره و پۆنی غاریان دا، توند گرتیان و به ره و
 باخچه که رایان کیشا. به م جوړه شان و ده ست و

قاچيان گرت و برديانە سەر چيمەنەكە. پۇنى، لە
كاتىنكا خوين لە دەستەكانى دەچۇرا، سەيرى منى كرد.
من، بولغەزل، جيرانەكەى، كە واقى ورمابوو.
ژنىك بە تەلەفۇنەو نزيكم بووئەو.

- چ قەوماو؟

- كليل، كليلەكە!

- مەبەستتان لە كليل چيە؟ ئەم كليلە چ واتايەك
دەگەيەنى؟

لەو ساتەوختەدا چيتر نەمدەتوانى بە ھۆلەندى قسە
بكەم، وشەكان خويان لە يادەوهرىم دەدزييەو. ھەولم
دەدا زمانم بىتە گۆ و گوتم: "كليلەكە، ژەنگ، دەمە
ژەنگاوييەكەى!"

ژنەكە لىم تىنەگەيشت، شايتەتالىك بووم كە وشەكان
خيانەتيان لى دەكردم. لە سەر ئەرزهكە بە دواى
كليلەكەدا وىل بووم، لە بن پىيى يەكىك لە ژنانى جيران
بوو، ھەلم گرتەو و پيشانى ژنەكانم دا.

"سەيرى كەن! ئەو ژەنگە. دەبيينن... بە كەلك نايە.
ناتوانى بيسووپىنى... لە نىو... نىو... ھينە...
كيلوونەكەدا!"

دەنگى ئاژير لە نىو گەپەكەكەدا بەرز بووئەو.
ئۆتۆمبىلنىكى پۇليس لە بن دەرگەكە راى گرت، سى
پۇليس چوونە باخچەكە و بە پەلە خويان گەياندە پۇنى.
يەكىك لەوان لە پشترا كەلەپچەى لە دەستەكانى پۇنى

دا، دوو پۇلىسهكەى تر يارمەتییان دا و پىڭكەوہ تا كن
ئۆتۈمبىلەكە رايان كىشا، منداىل بەدوویان كەوتىوون.
يەكىك لہ پۇلىسەكان گەرايەوہ و پرووى كرده من و
لىتى پرسىم:

- تۆ لہ سەرەتاوہ لىترە بووى؟

- بەلىن، لىترە بووم.

- دەتوانى بە وردى پىم بلىتى چ پرووى دا؟

ئەو ژنەى تەلەفۇنەكەى پىن بوو، گوتى: "باش بە زمانى
ئىمە قسە ناك"، بەلام پۇلىسەكە سەرنجى پىن نەدا.

"قسە بكە! بۆمان بگىرەوہ! بە ئارامى بۆمان باس بكە
لہ سەرەتاوہ چ قەوماوہ."

دەستم بەرەو پۇلىسەكە راداشت و كلىلەكەى نىو لہ پى
دەستم پىن پىشان دا.

پۆلیسەکان پۇنئیان لەگەل خۆیاندا برد، بەلام من
نەمدەزانی دەچنە کوئ.

بەیسانی پۆژی دواتر، پیاویکی کۆلانەکهمان بە
تەختەداریک، چەکوچیک و کۆمەلێک بزمار ھاتە نێو
باخچەکەى پۇنئى و ئەو دەرگەىەى گەرت کە
شووشەکەى شکابوو.

لە پیاوھەم پرسى: "کاکە زەحمەت نەبى، ئەرئ پۆلیس
پۇنئیان بۆ کوئ برد؟"
گوئى:

- نازانم. پەنگە بردیشتیان بۆ نەخۆشخانەىەکی تایبەت
بە نەخۆشییە دەروونییەکان.

- ئاخۆ بەم زوانە دەگەریتەو؟

- نازانم، بەلام پێم وابى نا، نەخێر، ویناچی زوو
بگەریتەو.

چ پاش ماوہەک بگەریتەو و چ نا، ئیستا مالەکەى
داخراو.

مالەکەى پۇنئى خالى پەيوەندىی نىوان ئیمە و
جیرانەکانى ترمان بوو. کە پۇنئى لیڤرە بوو، مالەکەى

ئىيمەش بەشىك بوو لە مالهكانى تر، ئىستا كه
 دەرگەكەى قەپات بووہ ئەم پايەلەش ون بووہ. پۇنى
 مروارىى ملوانكەيەك بوو و ھەلۋەشايەوہ. ئىمە ئىتر
 جىرانى كەس نەبووین و پىنگەى كۆمەلايەتىمان گۇرپانى
 بەسەردا ھاتبوو؛ ئىمە "ئەو كەسە بىگانانە بووین كە
 دىوار بە دىوارى مالىكى چۆل دەژياین."

بە شىۋەيەكى كاتى ئەم مۆرەم پەژراند كە لىم درابوو،
 ۋەكوتەر نەمدەتوانى ھىچ بگەم. بەلام بۆ ئەۋەى خۇمى
 لى قوتار بگەم، لىرەۋلەۋى ملەم ۋە بەر كارى ۋەرزانە
 نا. نەمدەۋىست چىتر ھىچ نەبەم، ئەم چىترە تالە لە سەر
 زارم مابووہوہ. دوو سال ۋەك پەنابەر لە توركىيا
 ژىابووم، چىتر نەمدەۋىست خۇم لە دۇخىكى ۋەھادا
 بدۆز مەۋە. لە ھۆلەندا سەرلەنۆى دەمۋىست بېمەۋە بەو
 كەسەى كە لە نىشتمانى خۇم بووم، بگرە دەمخواست
 لە دۇخىكى باشتەردا بىم. بىرم دەكرەوہ: پۇنى بۆى
 ھەيە پۇشستىن، لى من لىرەم. بۆى ھەيە چىتر لەم
 مالەدا نەژى، بەلام من لەو مالەدا دەمىنمەۋە كە دىوار
 بە دىوارى ماله داخراۋەكە ھەلكەۋتوۋە.

بۆى ھەبوو جىرانەكان پىيان وابى من پەنابەرىكى
 دامام، بەلام من چىتر پەنابەر نەبووم. دەكرا پۇنى بە
 چۆكدا ھاتبى، بەلام من نا، من بە پىۋە ۋەستاۋبووم.
 ھاۋكات بىرم لەۋە دەكرەۋە كە من شايەتھالىكم،
 شايەتھالىك كە دەۋىست تا دوايى رابكا. بەلام من ھىچ

ههولیکم نه دا بۆ ئه وهی په ی بهو شته ببهم که به سه ر
پۆنئ ده هات.

ئه وهی راستی بئ ده ترسام، ده ترسام له وهی ده رگه ی
ژووری نه خۆشخانه یه کی ده روونی بکه مه وه و له نا کاو
ببینم پۆنئ به قه ره ویله که یه وه به ستر او ده ته وه.
"سلاو، پۆنئ!"

ئه ویش نیگایه کی مر دووی تن بری بام و وه لامی
نه دا بایه وه.

جاران من به رده وام زراوم له نه خۆشخانه ی
نه خۆشییه ده روونییه کان ده چوو. ئیستا له هۆله ندا
سامی ئه وه م پئ نیشتبوو، خۆم له یه کی ک له و
ژووران ده بدۆزمه وه و وه ک بیگانه یه ک له گۆشه یه کی
تاریک، به کو تیکه ی به ستر او به گۆزینگی پیتمه وه به
چاره نووسی خۆم بسپێردریم.

زۆرم هه ز ده کرد پۆنئ ببینم، به لام پۆنئ یه کی
پوو خا و نا. پیم خۆش بوو پۆنئ بگه پێته وه، به لام له
سه ر پئ بگه پێته وه.

هه ندیک ئیواره که شه وه زه نگ بالی به سه ر ولات دا
ده کیشا، تاسه یم ده کرد. نه خاسمه ئه و شه وانیه ی وا
باران دای ده کرد. بیرم ده کرده وه باسه که پۆنئ نییه،
به لکو باسه که بۆشایی به جیماوی ئه و که سه یه و
ده روا. بۆشایی و شه وانئ ئیران، ئه و ساته وه خته ی
خۆر به هیمنی له پشت چیا به رزه که وه ئاوا ده بوو و

کورپژگه یه کی حهوت سالانه له دایکی دهپرسی: "دایه،
بۆچی باوکم ئیتر ناگه پیتتهوه؟"

زستانیکی فره تووش بوو و پیاوان بیکار دانیشتبوون،
ئهوهنده بیکار مابوونهوه که چیتتر نه یاندهتوانی به
دهستی بهتال بگه پیتتهوه. مال و حالیان بهچی دههیشته
تاکو کاریک بدۆزنهوه. ئه مه بهسه ر باوکیشم هاتبوو،
پۆیشت و چهند مانگ بزر بوو و هیچ هه والیکمان لێ
نه زانی. ماله که ی ئیمه ده پروانییه چیاکان، له پشت ئه و
چیا یانهش گوندی بچکوله بچکوله هه بوون، چووبوو له و
گوندانه فرهشی کۆن نووژهن بکاتهوه. هه موو پیاوه کان
دهمیک بوو گه پابوونهوه، به لام ئه و نا.

کهس هیچی نه ده زانی، کهس نه بیینیبوو. پهنگه
هه وایه کی زۆر سارد و سه ر له نێو جه رگه ی چیاکاندا
خا فلاند بیتی، پهنگه گه له گورگی برسی گه مارۆیان دابی،
له وانه یه له کویره دینه ک مابیتتهوه و چاوه پێ بێ چینی
به فر بتویتتهوه و پێگه کان سه رله نوێ بکریتهوه. هه موو
ئێواره یه ک دایکم کورسییه کی له په نا ده رگه داده نا و
منیش له کنی داده نیستم، سه یری چیاکانمان ده کرد و
هیوادار بووین پۆژیک له نێو تاریکیدا ده ربکه وئ.

- دایکه، پیم بلێ، باوکم پۆژیک له پۆژان ده گه پیتتهوه
یان قه ت نایه تهوه؟

- ده گه پیتتهوه کوپم، به لام سه ره تا با چاوه پێ بین
به فر بتویتتهوه. ئه وسا بیگومان چاومان پیتی
ده که ویتتهوه.

دواجار بایه کی گهرم هه لی کرد، گه لای زهردی لق و
پۆپه کانی داره له لووژه که هیدی هیدی وه رینه سه
به فرده که. بئ سه برانه چاوه پۆ بووم ئیواره دابئ و له
پریکدا پۆنئ په یدای بوو.

هاواری کرد: "سلوو، بولفه زل!"

گه رابوووه، به تاقی ته نیا گه رابوووه، به
پوخساریکی ئاسایی و دوو چاوی گهش، که تیاندا
ههست به بوونی پۆچی دهکرا.

دوو کورسی و میزێکی بچووکم له سهه چیمه نه
نهرمه که دانا، بوتلیک و دوو پهرداخم هینا، سهه
شووشه که ی هه لپچری و پهرداخه کانی داگرت.

گوتم: "به خوشت!"

خیزانم له په نجه ره ی نهومی خواره وهره پرسى:
- ئه وه له و باخچه یه چ باسه؟

- وهره پیکیکمان له گه ل بخۆوه، پۆنئ گه راوله وه.

به مۆمیک به دهستییه وه له ولارا هات، مۆمیک که
ئاگره که ی به بای به هاری وه سه ما که وتبوو.

"به خوشیتان!"

پۆنئ گه رابوووه، ئه وه همدیس له ماله که ی دهژیا؛
ته نیا، به لام له گه ل وینه و بیره وه ریه کانیدا.

کاتییک به ته نیایی له سهه میزه که نانی دهخوارد،
به رده وام سهیری وینه کانی دیواره که ی دهکرد.

- ئی پۆنئ، برسی نه بووی؟

- دانیشه بولفهزل، هندیك خواردن بۆ خۆت داگره
ئەگەر دلت بۆی دەچئ.

پشتم دەكرده وینهی سمته پرووت و تووكنهكان و به
پتوه پاروویهكم دهخوارد.

پۆنئ جارجاره چیشتی لئ دهنه و جارجارهش نا،
هەندیك جار پری تاوهیهك سپاگیتی لئ دهنه و
پاشماوهكهی بۆ پۆژانی تر هەلدهكرت. له هۆلی
پۆنیشندا گلۆپهكان تا درهنگانی شهو دایسان. جاری
وا هەلدهكوت له شووشهكهرا له ژوورهوهم دهپوانی،
دهمبینی وهك هه‌میشه له پشت میزه دارینه‌كهی
دانیشتوووه و بوتلیکی له پیشه و جگهره ده‌كیشئ.

كه‌په‌تیک، شهو درهنگ، بینیم له نیه‌پاستی ژووره‌كه
به شیوه‌یه‌کی سه‌یر پاوه‌ستاوه. چوومه پیشئ، سئ
پایه‌یه‌کی نیگارکیشی دانابوو و کپ پامابوو، له به‌رده‌م
پارچه‌یه‌کی سه‌ی و فلچه به ده‌ست چاوه‌پوان
پاوه‌ستابوو.

گوتم: "نه‌مه‌زانی نیگارکیشی ده‌كه‌ی."

پۆنئ وه‌لامی دایه‌وه:

- پیشتر نیگارکیش بووم، بگره په‌یکه‌رسازیش. به‌لام
له‌ناکاوه به لامه‌وه ئه‌ستم بوو ده‌ست بۆ کاریک بیه‌م،
ده‌بوايه به نیه‌چلی وازی لئ بینم. بیروكه‌كانم خۆیان
لئ ده‌دزیمه‌وه. هه‌ولم دا به‌رده‌وام بم، به‌لام هه‌ولینکی
بینه‌ووده بوو. ناو‌میدانه هه‌رچی كه‌لوپه‌لی نیگارکیشی
كه هه‌مبوو، كۆم كردنه‌وه و له گه‌نجینه‌م په‌ستاوتن.

ئىستا دەمەوى ديسان تى ھەلجەمەو، بەلام ديسان
بىسوودە. بىرۆكەكانم لە چىنگم ھەلدىن، خۇيان
دەدزەنەو. لەگەل ئەو شەدا جارجارە بىرۆكەيەك
ھەلدەتوقى، بەلام ھەر كە دەمەوى دەست بە كارەكەم
بەكەم، دەستبەجى بىرۆكەكە لە بەر يەك
ھەلدەو شىتەو. بۆيە بە فلجەكەى دەستم وەك ئىستا،
لە بەردەم پارچەكەدا چاوەرئ دەمىنمەو.

- چاوەرئ؟ چاوەرئ چى؟

- چاوەرئى بىرۆكەكە. دەلیم بەشكەم يادەو ھەريەكانم بە
ھانامەو بىن و بىرۆكەكە بەگەرتەو.

- ئەى ئەگەر نەگەرايەو؟

ئەم پرسىيارە زىادى بوو، دەمزانى يادەو ھەريەكانى
خىانەتى لى دەكەن. ئەگەر سىحرى ھونەر بەجىت بىلن،
جگە لە مەودايەكى بەتال ھىچى تەرت بۆ نامىننیتەو؛
وەك ھىلانەى پەلەو ھەرىكە سەرى خۆى ھەلگرتى.

وەك كەسىك كە لە مەنفا دەژىم، بە شىتەيەكى
سەرسوور ھىنەر شەكان پىكەو گەرى دەدەم، يان
باشتر وایە بلىم لە ئەلقەى پەيوەندى نىوان پروداو ھەكان
دەگەرىم. خالى مایەى تىرامان ئەو ھەى ئا لىرەدا
يادەو ھەرىم بە ھانامەو دى، يادەو ھەرىم يەكسەر لە نىو
رابرد و مەدا لە وىنەيەك دەگەرى. ئەو دەم، ئەو
چىرۆكى قاسمى ھەقايەتخوان بوو ختووكەى مەشكى
دام.

ئەوھى راستى بى ئىتر بەو شىئەيە متمانەم بە
 يادەوھەرييەكانم نىيە، گشت ئەم چىرۆكانە بۆ خۆم
 ھەلدەبەستم. دەترسم، بۆيە وا دەكەم. لەو دەترسم
 يادەوھەريم شەرمنانە خۆى بدزىتەوہ. دەكەومە خۆ، ئەم
 جۆرە چىرۆكانە بە شىئەيەكى خۆرسكانە دادەھىنم.
 پىشتم وایە ئەوہ چارەنووسى كەسكى دوورخراوہيە كە
 يادەوھەري پۆژ بە پۆژ پتر خیانەتى لى بكا. بەلام چ
 پەنام بۆ يادەوھەرييەكانم بردبا و چ نا، چىرۆكى قاسمى
 ھەقايەتخوان لەو ساتەوہختەدا بە مېشكم دەگەيشت.
 ئەمە بەسەرھاتى پياويكە كە سەرى پەيمانىكىنى كرد،
 لە كاتىكدا زۆر پتويستى پى بوو. بەردەوام دەچووە
 سەر سەكۆيەك و خەلك بە كۆمەل غاريان دەدا تاكو
 گوئ لە قسە سىحراوييەكانى بگرن.

ئىئوارەيەك كە دەيوست يىتە گۆ و ئاپۇراي خەلكانى
 دى ئابلوقەيان دابوو، لە نىئەراستى بەسەرھاتەكەيدا تى
 گىرا.

قاسم ئىتر نەيدەتوانى وشەيەك چىيە بىننيتە سەر زمان،
 نەيدەزانى ساتىك لەو پىش باسى چىيى كردبوو.
 تۆزىك پراوہستا، لە فەرەوہ چوو، بەلام بى سوود بوو،
 بەسەرھاتەكە جىي ھىشتبوو. جەماوەر بە بىدەنگى
 چاويان تى بربىوو؛ ھەولى دەدا شتىك بلى، چىرۆكىك
 بگىرپىتەوہ، بەلام لە نىو يادەوھەرييەكانىدا تەنانەت
 نەيدەتوانى وشەيەكىش بدۆزىتەوہ. پۇج و ئەو
 سىحەرەي ھەرتەم بە ھانايەوہ دەھات، لەناكاو

بیتسه روشوین ببوو. چیتەر هیزى ئه وهى تیدا نه مابوو
 چیرۆكىك بهۆنیته وه، مێشكى كتوپر به تال ببوو.
 له سههر سهكۆكه هاته خوارى، خهلك پێيان گوت:
 "خهمت نه بن، سبهى ئێواره دینه وه گویت لى دهگرين.
 ماندووى، به دلناییه وه دوینى شهو باش نه خهوتووى."
 به لام خهلكى دى بۆيان دهركهوت كه چاكبوونه وهى بۆ
 نیه.

ئێوارهى پوژى دواتر دانیشتوانى گوند به تاسووقه وه
 له مهیدانهك كۆ بوونه وه، قاسم چووه سههر سهكۆكه و
 دهستى كرد به گێرانه وهى یهكێك له چیرۆكه كۆنه كانى.
 خهلك ههناسهیان له سینگدا قهتیس هیشتبوو وه و
 گوێیان بۆ راداشتوو. چیرۆكه كهیان بیستوو، به لام له
 خۆیان دهپرسى پاشان بلیى چ پوو بدا. له ناكاو
 ههقايهتخوان ههمدیس بیدهنگ بووه وه، ئهم برینه
 چارهى نهبوو. پیاوماقوولێكى گوند گوتى: "به تاله،
 مێشكى جێى هیشتوو."

خهلكى گوند دلایان دایه وه: "ئه رخیان به قاسمى
 ههقايهتخوان، ههچ گهلايهك بى وىستى خودا له دارێك
 ناوه رى. برۆ بـخه وه، پهنگه وشهكان له خهودا
 بگهڕینه وه لات."

گۆچانهكهى هه لگرت و پویشست. شهوێك به سههر
 پرووباریكى قوولى نامۆدا كهوت: "دهزانی پرووبارهكه،
 من سههرێكى به تالم ههیه و ههچى تر. با دینه ناوى و

گفە دەکا. سەرم دیشی. سەرم پڕ بکە، بۆ ئەوەی با
نەتوانی بیته ناوی.

هەتا نێوەراستی ڕووبارەکە ڕۆیشت، دەستەکانی لێک
کردنەو و ڕاکشا. شەپۆلەکان هاتن و لەگەڵ خۆیاندا
بردیان، بۆ ئەوەی چیتەر با نەیکاتی.

ئێستا کە چیرۆکی قاسمی هەقاییەتخوان لە
بیرکردنەوەکاندا شیوەی گرتووه، لە ژووری
پۆنیشتنی پۆنی دا زۆر شتی تر لە کەلوپەلەکانیم بۆ
دەرکەوتوو. پەیکەرەکان، تا ئەو ساتە من سەرنجم
نەدابوون. کۆمەلێک پەیکەر بوون کە دەتوانی لە سەر
ئەرز و لە هۆلی پۆنیشتیان دابنێی. پۆنی بە قسلیکی
سپی سازی کردبوون و لە پشت کەلوپەلەکانی دیکە
هەشار درابوون. هیچ کام لەم پەیکەرەکانە تەواو
نەکرابوون، هەر کامە و شتیکی کەم بوو. گشتیان لە
نیوەی ڕیدا بە چارەنۆسی خۆیان سپێردرابوون؛
پیاویک لە پشت قەنەفەکە خۆی شارەدبووهوه،
ڕوخساری نەبوو، بەلام تاجە پەمەییەکی بان سەری
بوازی ئەوەی پێ دەدای هەست بکە کێ بوو.
ئەسپێک نیوەی لە پشت ئاویەنەیک هەشار درابوو
حالتیکی سەیری هەبوو، کە دەتبینی بە خۆت دەگوت:
"ئەسپەکە ئێستا نا ئێستا غار دەدا." بەلام هاوکات
بۆچوونەکەت دەگوێری و لە دلی خۆتدا دەگوت: "نا،
نایەوێ چیتەر ڕابکا، لە بیرێ چوووەتەو دەنەوێ چ بکا."

مهليک له ليواړی هيلانه که ی له فريندا بوو و نه تده زانی
داخوا هيلانه که ی جی ده هیلنی یان بوی ده که پرته وه.
ته نانه ت ئیتر وینه کانیش له نیو مندا جوړیک گومانیان
دروست کړدېوو: "ئاخو ئو مه مکانه ی له وینه کاند
ده بېران هی میه ترا بوون؟"

که لیک جار ویستېووم چیروکی قاسمی هه قایه تخوان
بو پړونی بگړمه وه، به لام بوم نه ده گړپایه وه.
بیده نگېوون، خه سله تیکي تایه ت به په نابهران.

په نابهریک بیده نگ ده بی، چونکه ده زانی جار جاره
رووداوه کان به و جوړه ره وتی خو یان ناگره به ر که
چاوه پروان ده کړا. به گشتی درېونکه و پتی باشته
پرسیار بکا. پرسیارگه لی ئاسایی نا، به لکو هی
چاوه پروانه کړاو.

"پړونی، ده زانی مه له بکه ی؟"

به سه رسو وړمانه وه پرسې:

- مه له؟ مه به ست له مه له کړدن چیه؟

- مه له کړدن. مه به ستم مه له کړدنه.

پرسیاریکي هه پر مه کی نه بوو، ئامانجیکي دیاریکراوی
هه بوو. به راستی سه باره ت به پړونی په ژاره دایگرم،
ده ترسام نه کا نه زانی مه له بکا.

ئو تینه ده که یشته بوچی پرسیاریکي له م شیوه یه ی لی
ده کم، به لام من ده بوايه وه لاهه که یم زانیبا. خه یاله کانم
به رده وام ده یانویست پړونی له ئه یسئل دا بخنکې.

من نەمدەوێست تەنانت تا ئەیسێل بەرم، بەلام ئەو
خەیاڵ و بیرکردنەوێکانم بوون وایان دەوێست.
پۆنێ جەرگەی شەو بە پارێزەوێ لە مال دەرەکەوت،
بەرەو بەنداوەکە دەپۆشیشت، لە نیو تاریکیدا لەگەڵ
ئەیسێل دەدوا. پاشان دەچووێ نیو ئاوەکەوێ،
دەستەکانی لێک دەکردهوێ و رادەکشێ. ئەوسا
شەپۆلەکان دەیانبرد بۆ ئەوێ سەری لە با بەتال
بکەن.

- پۆنێ، دەزانی یان نا؟

- چی دەزانم یان نا؟

- دەزانی مەلە بکە؟

- نا، باش نازانم، بەلام بەرەو خۆم پێ لە ئاو
دەردەکێشم.

بە خۆم گوت جیگەوێ خۆشحالییە و هەناسەییەکی
ئاسوودەم هەلکێشێ، دەتوانی بەرەو خۆی لە ئاو
دەردکێشی.

وێنەکەم پێچەوانە کردەوێ، شەپۆلەکان پۆنێیان فری
دەدایە کەنارەوێ. پۆنێ بە دێدۆنگییەوێ بە هەورازی
کەنارەکەدا سەردەکەوت و بە ئاراستەوێ مەزراکاندا
پێگەوێ دەگرته بەر.

ئاخۇ پەيۋەندى و ھاۋرپىيە تىم لەگەل پۇنى پاش
گەرەنە ۋەى گۆر دىر اېو؟ ديارە گومانى تىدا نەبوو
گەرەۋ تەۋە، بەلام لە لايەكى دىكەۋە ئەو نەگەرەۋ تەۋە.
مەبەست چىيە؟ چۇن دەتوانم وشەيەكى ھۆلەندى پەر بە
پىست بدۆزمەۋە و بتوانم مەبەستى خۇم بگەيەنم؟

ھەلېزار دەيەكى ئەوتۇم لە بەردەمدا نىيە، دوو پستەى
پىك ناكۆك دەخەمە بەرامبەرى يەكتىيەۋە:
"پۇنى گەرەۋ تەۋە." "پۇنى نەگەرەۋ تەۋە."

دەمبىنى لە ژوورى دانىشتن خەرىكە جگەرە
دەپچىتەۋە، بەلام ھاۋكات خۇى لەۋى نەبوو.

دەمبىنى خەرىكى چىشتىلتانە، بەلام ئەۋە پۇنى نەبوو.
پۇنى بە جۇرىكى تر ھەلسوكەۋتى دەكرى؛ جاران كە لە
ناندىنەكە دەمبىنى، بى يەك و دوو دەمزانى كە ئەمە
پۇنى يە، بەلام ئىستا بە تالووكەم. قەرەۋىلەكەى ھەروا
لە بن پەنجەرەكە بوو، بەلام ئەۋ بە دانىشتەۋە لە سەر
مىزەكە خەۋ دەيىردەۋە.

لېم دەپرسى: "پۇنى، ۋەختى ئەۋە نەھاتوۋە بچى
بخەۋى؟"

کاتزمیر نژیکه‌ی دووی به‌ره‌بیانی بوو، له‌وه ده‌ترسام
جگه‌ره‌که‌ی فېرې بداته سهر موکیته‌که‌ی و ئاگر له
ماله‌که‌ی بهر بدا.

جگه‌ره‌که‌یم له ته‌پله‌که‌که‌دا ده‌کوژانده‌وه و ده‌مېرده
سهر قهره‌وېله‌که‌ی.

له راس‌تیدا پوښ نه‌گه‌ر اېـووه‌وه، ده‌مزانـی
نه‌گه‌ر اوه‌ته‌وه. ناندینه‌که ده‌یزانی نه‌گه‌ر اوه‌ته‌وه، ژووری
پوښشتن ه‌روا. ئه‌و کورسـییه‌ی ئه‌و له سهری
داده‌نیشت ه‌ستی به‌مه ده‌کرد، بگره قهره‌وېله‌که‌ی دانی
به بزرېوونی پوښ‌دا نابوو، ده‌یزانی. ئه‌و باخچه‌یه‌ی
ئو وازی لى ه‌ینابوو، له‌میژ بوو ه‌ستی پى کردېوو.
به‌لام خودی پوښ ه‌یشتا نه‌یزانیوو.

ماوه‌یه‌کی پى ده‌چى تا مروّف پړوا بکا ماله‌که‌ی خوی
جى ه‌یشتوو، ه‌موو شتى به‌ره‌به‌ره پړو دېدا. دياره
ماوه‌یه‌کی دوورودریژ بوو پوښ پوښتېوو. ده‌مزانى
که پوښش شاربه‌در بووه، به‌لام نه‌مده‌توانى بزانم
ړيک که‌نگى ده‌رکراوه.

ئاخو له و ساته‌دا بووه که ژنه‌که‌ی وازی لى ه‌یناوه؟
تو بلایى له و کاته‌دا پړوی دابى که زه‌ماوه‌ندى
کردووه؟

نه‌خیر. پىم وایه زه‌ماوه‌ندى کردېوو بق ئوه‌ی له
ده‌رکران پزگارى بى، له‌به‌ر ئوه‌ی ئوه‌ی پى‌او‌یکى
ئاسایى نه‌بوو. بق پاونانى گومانه‌کانى له سهر ئو
مه‌يله‌ی به‌ره‌و پیاوه‌کان پالى پتوه دېنا.

کهواته دهبی ئەمه زۆر زووتر پووی دابی.

پهنگه له تافی گهنجیتیدا.

یان کتومت له ساتهوهختی له دایکبوونیدا، هاتنه دنیا
هه مان و پاونانی هه مان.

چۆن دهکری بزانی؟ نه خاسمه له م دۆخه تایبه ته دا که
هیچ زانیارییه کم دهرباره ی نه بوو. من ته نیا میه ترام
دهناسی، ئەویش پۆنی به جی هیشتبوو. من مۆکا
مۆکاشم دهناسی. پۆژیک مۆکا مۆکا هه ولی دا پۆنی
پووت له پشته وه پرا بگری، به لام ته نانه ت نه وه ش هیچ
سوودیکی نه بوو.

منیش نه مده توانی هیچ شتیکی بۆ بکه م. ده مویست
که میک دلی بده مه وه، به لام ده مزانی دلدا نه وه کانم هیچ
شتیک ناگۆرن. به چ ئامانجیک نزیک پۆنی
ده بوومه وه؟ بۆچی کاتژمێر دووی به ره به یان چوومه
ژووره که ی؟

من؟ پێم نایه ژووره که ی بۆ نه وه ی هه موو شتیک ببینم،
تا کو بزانی پوودا وه کان به کام ئاراسته دا گه شه ده که ن،
تا کو په ی به وه به رم که شار به ده رکرانی پوودا وه کان
پواله تیکی چۆن به خۆ وه ده گرن. ئە ی که به جاریک
پشتت له ئه رز که وت، چیت لی ده قه ومی؟

شه و چوومه ماله که یان بۆ نه وه ی دواتر پیتی بلیم:
"پۆنی ناتوانی گه رابیته وه. پۆنی مافی نه وه ی نه بوو
بگه رپته وه."

زهنگى كاتژمير بۆ كئى لىنى دابى، ئەو كەسە دەبىي
يەكسەر مىلى سەفەر بىگىرىت. ھەر كەسىكىش سەفەرى
كرد دەبىي ھەتا دوايى بېروا، تا ئەو خالەي كە چىتر
ناتوانى بېروا تە پىش، لەو شويىنەي وا دەكەوئ.

ھەموو شتەكان يەك بە خۇ جاپى ئەو ھەيان دەدا كە
پۇنى دەبىي ئەم مالا جى بىلئ.

سەربان بۆ ھەموو لايەك پاي دەكرد، بۆرى ئاوى لى
دەچۆرا و بە ھىچ جۆرى پانە دەو ھەستا، گلۆپى
ژوورەكەي چىتر نەيدە وىست پووناكى بە پۇنى
بىەخشى و تارىك و نووتەك داھاتىوو.

مەكىنەي قاو ھەقى بەستىوو.

خودى من، چىتر پىرسىارم ئاراستە نەدەكرد.

دواجار پۇنى ھاتە نىو باخچەكەو، لە تارىكىدا بانگى
كردم: "بولفەزل!" ئەو شەو ھە ھەرو ھە سارد بوو، ھىشتا
و ھەرزى بەفر و بەستەلەك نەھاتىوو، بەلام بە خۇم
دەگوت ئەمشەو كارىزەكە دەبىەستى.

پۇنى دىسان بانگى كردمەو: "بولفەزل!"

لە ژوورى ميوانىان دانىشتىبووم، بەلام ھەلامم
نەدەدايەو. دەمزانى ئەم دەنگە گریاناويى ھە واتايەك
دەگەيەنى. لەبەر دلرەقىيان نەبوو، بەلام ھەزم دەكرد
جارىكى دىكە گويم لى بىتەو ھە تاكو باش لە يادەو ھەرىمدا
تومارى بىكەم.

پۇنى بۆ سىيەم جار بە دەنگىكى كز و لەرزوك گازى
كردم: "بولفەزل!" ھەلامم دايەو: "چ بوو پۇنى؟"

گوئی: "دهمه وی ماله کهم بگوازمه وه."

به پئی نه ریته کانی نیشتمانه کهم ده بوايه به رهو پوئی
چووبام، له ئامیزم گرتبا و به ختیکی باشم بو ئهم پاژه
نوینیهی ژيانی بو به ئاوات خواستبا، به لام وام نه کرد.
دهستم دريژ کرد و دهسته سارده کهیم گووشی.

به لامه وه سهخت و دژوار بوو، به لام دهمزانی
چاره یه کی دیکه ی نیه.

جانتاکه ی هه لگرت و پویشته.

له ئیو تاریکیدا وهستم و به نیگا شوپاندم. سه ره تا به
دریژایی کاریزه که دا پویشته، پاشان به سه ر پرده
دارینه که دا تیپه پی. ئیتر هیچ هه لبژارده یه کی تری نه بوو،
ده بوايه ملی باریکه پتیه کانی قه راغ مه زراکان بگریته بو
ئه وه ی بگاته به نداو. تا ئه و کاته ی گه یشته داوینی
که ناره که توانیم ببینم، پاشان داره کان گرتیانه خو.

کهنگی پرووی دا؟ ههفتهیهک دواتر؟ دوو ههفته دواتر؟
 چ گرنگیهکی ههیه. له ناکاو دهستهیهک کوپی لاو،
 خه لکی کۆلانه که، له نیو باخچه که ی پوئی دا ههلتۆقین،
 له نیو تاریکیدا. به داره که دا هه لپووسکان بو ئه وهی
 هه لووژه کان لی بکه نه وه، ئه و دوا هه لووژانه ی له
 سه رمادا په ش دههاتنه بهر چاو. کوپه کان قه پالیکیان له
 هه لووژه کان ده دا و ده سته جی فرییان ده دان،
 هه لووژه کان ئیتر شیاوی خواردن نه بوون. کرم لیتی
 دابوون، داره که نه خوش که وتبوو.

پاشان کوپه کان به ره و په نجه ره که چوون، ته ویل و
 دهسته کانیان به په نجه ره که وه نا و هه ولیان دا بزانه چ
 له ناوه وه ههیه. ژووره که چۆل بوو. کوپه کان ده یانزانی
 چۆله، به لام من نا. پوئی به ته نیا جائتایه که وه
 پویشتبوو. ئه ی که لویه له کان چۆن لابرابوون بی ئه وه ی
 من ئاگام لیتی بی؟ کئ گشت ئه م شتانه ی گواستبووه وه،
 ئه و قه ره ویله یه، ئه و وینه انه، ئه و په یکه رانه، مینه
 دارینه که و ئاوینه که ی بهر هه یوان؟ پیلی
 گوپانکاریه کان بهرده وام درهنگ سه رنجیان

پادهکیشام، بهردهوام زور درهنگ. ده‌بویاه کورپه‌کان به داره‌که‌دا هه‌لبروووسکین تاکو بۆم دهرېکه‌وئ که قهره‌ویله‌که و ئاوینه‌که نه‌ماونه‌ته‌وه.

بۆ شۆپاندنی په‌وتی پروداوه‌کان، چووم له‌گۆشه‌ی عه‌مباره‌که خۆم مات دا. ژووری پۆنیشتم تاریک بوو، به‌لام کورپه‌کان ده‌یانزانی به‌دووی چدا ویلن. بێگومان شتیکی سه‌رنج‌راکیش له‌م ئالۆزییه‌دا هه‌بوو، شتیکی که ته‌نیا ئەم گه‌نجانه‌ ده‌یانتوانی ببینن. سه‌ره‌تا هه‌ولیایان دا په‌نجه‌ره‌که بکه‌نه‌وه، به‌لام نه‌یانتوانی. به‌به‌ن و شتی وا، ئەو باوه‌شینیه‌یان دهره‌ینا که له‌نیو په‌نجه‌ره‌که‌دا جێگیر کرابوو. پاشان هه‌ولیایان دا به‌و کونه‌دا بخزینه ژووره‌وه، به‌لام ئەمه‌شیان بۆ نه‌چوو هه‌ر. ماوه‌یه‌کی زور له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌یری ناوه‌وه‌یان کرد، له‌پریکدا یه‌کیک له‌وان دهرگه‌که‌ی پیشان دا و هاواری کرد: "ئه‌و ته‌خته‌یه!"

ئه‌و ته‌خته‌یه‌ی جیرانه‌که بۆ گرتنی دهرگه‌که به‌کاری هینابوو، پاش ئه‌وه‌ی پۆنێ خۆی شووشه‌که‌ی شکاندبوو. کورپه‌کان به‌دهست ته‌خته‌که‌یان لی کرده‌وه و یه‌ک به‌دوای یه‌ک چوونه‌ ژووره‌وه.

لیتروه‌ه به‌دوا نه‌متوانی ببینم چ ده‌کن. ماوه‌یه‌کی زوری پی نه‌چوو، ده‌م به‌پێکه‌نین وه‌ک شیتان، به‌په‌له‌په‌ل یه‌که‌یه‌که له‌شووشه‌شکاوه‌که‌وه هاتنه‌ ده‌ری.

ئەو شەتەيان دۆزىيووھە كە لىنى دەگەپان، لە نىو
ئەنگوستەچاوى كۆلانىدا پاياندا كەرد و لە خوشيان
دەيانقىژاند. چىيان لەگەل خۇيان بىردبوو؟

بەيانى پۆزى دواتر، كىرىكى دەستكردى گەورە لە
گەرەكەكەمان كەوتبوو. بىگومان من يەكەمىن پىبوار
بووم چاوم پىي كەوتبوو.

كازىبەي بەيانى بوو، تەم و مژ مالهەكانى دەورپىچ
كردبوو، بۆيە زەحمەت بوو لە دوورەوھە شەكەكان لىك
هەلاوئىرى. لەگەل ئەوھەشدا من لە سەر ئەرزەكە بىنىم،
گەورە و تەپ بوو، تەمومژ چەند دلوپىكىيان لە سەر جى
هەشتبوو. سەيرى دەوروبەرى خۆم كەرد، كەس بەدى
نەدەكرا. بە نووكى پىلاوھەكانم پالم پىتوھە نا، هەندىك
جوولايەوھە وەك ئەوھە كىرىكى پاستەقىنە بى. لە نىو
تەمومژدا گويم لە دەنگى كەسىك بوو و بە شەقىك
كىرەكەم فەي دايە بن ئۆتۆمبىلىكەوھە.

سەعاتىك دواتر، خۆر گەرەكەكەي پووناك كەردەوھە،
تەمومژ شەوئىنەوارى نەمابوو. بەوپەپى
سەرسوورمانەوھە بىنىم كە ئەم كەرەستەيە نەك لە بن
ئۆتۆمبىلەكە، بەلكو لە پەنا مالهەكەي ئىمەيە. چىتر
دلوپەكانى پىتوھە نەمابوو.

جىرەنەكان بە سوارى پاسكىل و بە تریقەترىق بە
دەوروبەرىدا دەهاتن و دەچوون و لە پەنجەرەكاندا
سەيرى منيان دەكەرد، كە لە سەر مۆزىك دانىشتبووم و
كتىبىكم دەخوئىندەوھە.

پەردەكانم دادايەو. حيلكه حيلكى ژنان تا پاش نيوەرۆ
بەردەوام بوو، تا ئو ساتەو و ختەى كۆرەكان لە
دواناوەندى گەرانهو، ئەوجا نۆرەى ئەوان بوو. بە
دریژایى پاشنیوەرۆ بەو كێرە پلاستیکە تۆپ تۆپتیا
کرد. پێك تا ئو كاتەى ئىوارە داها، ئینجا لە نيو
كۆلانەكە وازیان لى هێنا و بە غاردان پۆیشتەو
مالەكانیان.

پەردەكانم لا دا.

كەس نەیدەویست هەلى بگریتەو، كەس نەیدەویست
بیخاتە نيو زبڵدانەكە یەو. بە خۆم گوت: "بەلام من
هەلى دەگرمەو، بەلى، لى ئیستا نا! ئەمشەو، كە ژنانى
گەرەكەمان خەوتن."

بیگومان دەبوا یەكە سێك هەلى بگریتەو.

بیرم كردهو هەلى دەگرمەو و دەیخەمە نيو
نایلۆنىكەو، نيو نایلۆنىكى پەش و فریى دەدەمە نيو
تەنەكەى زبڵەكەمانەو.

چوو مە سەر سفرەى نانخواردن. دەمویست سەرەتا
لەم بارەو لەگەڵ ژنەكەمدا قسە بكەم، بەلام ئەم بابەتە
هیچ پەيوەندییەكى بە ئیمەو نەبوو. شتێك بوو كە
پەيوەندى بە هۆلەندییەكانەو هەبوو.

كەمێك قاوەیى بوو. چ بەو پەنگە دەلێن؟ وەك
پێستیكى پەنگ تۆخ، نا، بەو شێوێه تۆخ نا، بەلام
هەرچى بى سبى نەبوو.

ئەم كەرەستەيە خاينكى ھاوبەشى لەگەل مندا ھەبوو،
لەگەل رەنگى پىستىمدا. تەنيا ئىستا بە راستى گويم لە
حىلكە حىلكى ژنانى سەر پاسكىلەكان دەبوو.

چ پىم خۆش بوایە و چ نا، ئەم دەعبا زلە پەيوەندىي بە
منەو ھەبوو و دەبوایە وە خۆ كەوتبام.

سەيرى خىزانەكەم كرد، مەقى لىو ھەتەھەت،
كوپەكەشمان بىدەنگ بوو.

بە خىزانەكەم گوت: "من نەمدەزانى. ئاخۆ تۆ دەتزانى
پۆنى كەلوپەلەكانى بردوو ەيان نا؟"

نەيدەويست چاو لە چاوم بېرى، ھەروەھا نەيدەويست
قسەم لەگەل بكا. بىدەنگىيەكى سامناك زال بىوو.

گوتم: "من تەنيا دوينى ھەستم پى كرد، كتوپر بىنىم
كوپەگەل بە سەر دارەكەدا ھەلپووسكان، ھەلووژەكانيان
لى كەردەو ە فرىيان دان. پاشان تەختەكەيان لى
كەردەو ە و ە ژوور كەوتن."

فەزەى لىو ھەتەھەت، ئەو ەى راستى بى ئىمە وىكمان
ھەلنەدەكرد، لەم بارەو ە لەگەل ھىچ كەس قسەمان
نەدەكرد. تەنانەت كوپەكەشمان بى ئاگا بوو، بەلام
بەردەوام قە و كىشەمان ھەبوو. ئەگەر دەمەقالەشمان
كردبە، نەدەبوایە كەس پى بزانى. كەتوورەكەمان وای
دەويست، ئەو ە پازى مالهو ە بوو.

لە ولاتى خۆمان دەمەتەقەى ئەوتۆ لە نىوانمان پووى
نەدەدا، بەلام لىزە ھەموو شتىك كاكلى خۆى لەدەست
داو ە.

له ولاتی خویشان زور پیکهوه هه لمان نه ده کرد، به لام
هاوسه ره کهم خوی کوتنرۆل ده کرد، تا هه ندیک سنوور
ده پویشته پیتش، پاشان ده وه ستا، دهستی ده کرد به
گریان و شته که زور قوول نه ده بووه وه. که چی لیتره
نهیده توانی بیده نگ بئ، زاری لیک ده کرده وه و هه رچی
پتی خوش بوایه ده یگوت، منیش نه مده توانی به سه ر ڤق
و توورپیی خۆمدا زال بم.

گوتم: "ئه ی کورسه کانت چۆن؟ توانیت بئ گرفت
له گه لیاندا بجیته پیتشه وه؟ مه به ستم ئه وه یه لییان
رازیت؟"

وه لامی نه دامه وه، نهیده ویست به هیچ شیوه یه ک قسه
بکا.

له پێدا شتیک ته قه ی له په نجه ره که هینا، شتیک که وته
نیو باخچه که ی به رده م ماله وه.

ده مزانی چیه، ویستم به په له خۆم بگه یه نمه پشت
په نجه ره که. ده تتوانی شوینه واری چلکنیی ده عباکه له
سه ر شووشه ی په نجه ره که ببینی.

هاوسه ره کهم هاواری کرد:

- ئه وه چ بوو؟

- پشيله بوو. پیم وایی پشيله ی ئه م ژنه یه...

گه پامه وه بۆ سه ر سفره.

بیرم کرده وه سه ره تا پتویسته نایلوئیکی رهش
بدۆزمه وه.

شهو به ئهسپایی ده رگه ی ده ره وه م کرده وه، به پی دزه له باخچه که دا ههنگاوم بهرز ده کرده وه. کیره ده ستر کرده ته ره که م به شوولکێک خسته نیتو نایلۆنه ره شه که وه، قورس بوو؛ بێگومان هینده ی مشکێکی مردووی نیتو نایلۆنێکی رهش.

ده بی کێشی ده عبا که ی ئه سفهره که چه له چه ند بووی؟ به دلنیا ییه وه گه وه ره بوو، له وه دا گومانم نییه. جارێکیان دۆخینی شه لواره که ی کرده وه و کیره زله که ی ده رهیتا. گوتی: "هه ر که س ده سته پندا بیتی، ده توانی جارێک به خۆرایی سواری ئه م پاسکیله نوێیه بیی."

پاسکیلیکی کوپانه ی سوور و تازه له سه ر سه کۆی به رده م دوو کانه که دانرا بوو و له ژیر تیریژی خۆردا بریقە ی ده هات، کوپیزگه کان در دۆنگانه ده یان پوانییه کیری ئه سفهره که چه له و پاسکیله که.

دایکم هه موو سالی ده یگوت: "ئه گه ر پیزی نمره کانی ئه مسالی خۆیندنگه ت باش بن، پاسکیلیکت بۆ ده کړین." به لام هه رگیز نه بوومه خاوه نی ئه و پاسکیله ی به لیتیان پی ده دام.

بۆ ئه وه ی مناله کان خه ونه کانیان نه به نه ژیر گل، ئه سفهره که چه له له سووچیک چاوه پێ ده بوو. چه ند پاره یه کی ئاسنمان پی ده دا و بۆ ده خوله ک پاسکیلمان به کړی ده گرت. ئه گه ر پاره مان پی نه بوایه کیشه نه بوو، هه موو شتیکی چاره سه ر کرد بوو؛ له گه ل خۆیدا ده بیردیه نیتو که لوپه له کانی کوتایی دوو کانه که ی، که

تاریک بوو. ئەمە زۆری نەدەخایاند. ئینجا خۆت
دەتتوانی بە دلی خۆت پاسکیلک ھەلبژیری و پینچ
خولەک لێی بخوړی.

دووکانه‌کە ی ئەسفەر بۆ من شویننکی قەدەغە بوو.

باوکم دەیکوت:

- ئەگەر دەرته‌وێ فیزی پاسکیل ئاژۆتن بی، ئەو‌ه‌ی مالی
بە کار بێنە. ئەگەر تەنیا جارێک لە بەردەم دوکانە‌کە ی
ئەسفەرە کە چەل بنبینم، دەرته‌کوژم. تێگە‌یشتی چیم پی
گوتی؟

- بە‌لێ باوکە. بە‌سەرچاو.

بە‌پاستی پیم وا بوو باوکم دەرته‌کوژی ئەگەر لە
دەررو‌بە‌ری ئەم پیاو‌ه‌ چاوی پیم بکە‌وێ، دەرشمزانی بۆ
پیاوانی مالە‌کە‌مان شە‌رمی‌کی گە‌ورە دە‌بی ئەگەر بیت و
ئەسفەر دە‌ست بە‌ سمت و کە‌فە‌لم دا‌بینی.

ئەيسىيل؛ كاتى ئەو ھاتبو دەورتىك بە پاسكىل لى
بىدەم.

تارىكى بالى بەسەر ولاتدا كىشابوو. سەگەكانى
مەزراكان دەوھپىن كە بە پەنايەندا تىنپە دەبووى، تا
سنوورى ديارىكراو رەپىيان دەنای، پاشان دەگەرەنەو
كولانەكانيان.

بەم جۆرە سەگەكان بەشى ئارامى ئەيسىيليان
دەپاراست. بە تىنپەربوونى من سەگەكان نەوھپىن.
سەيرە! لە كەپەوھ ئىتر ناوھپن؟ رەنگە لەو كاتەوھ كە
من ماوھەك لە مەزراكانيان كارم كرد.

كە گەيشتمە دوایىن مەزرا سەگىك بە كلكەسووتە
بەرەو پىرم ھات، سەگى ئەو مەزراپە بوو كە كۆگا
زىلەكەم بۆ فرى دابوون. سەگەكە پىتى وا بوو دەچم
سەرىك لە خاوەنەكەى دەدەم، بەلام بە پىچەوانەوھ،
دەستىكم بۆ راوھشانە و درىژەم بە پاسكىل ئاژۆتن دا و
مەزراكەم لە پشت سەر بەجى ھىشت. ساتىك وەپى و
بەدوومدا راي كرد، توندتر پىدالم لى دا بۆ ئەوھى وھ

پیشی کهوم، به لام ئەو نهیدهو یست هیچ بزانی، بازی
که وره گهره ی دها و شان به شانی من دهات.

پاسکیله کهم راگرت.

هاوارم کرد: "بەرۆ! دهو ریک به پاسکیل لی ددهم.
بگه پێوه بق لای خاوه نه کهت!"

گوێچکه کانی قووت کردبوونه وه و سهیری منی ده کرد.
که ویستم بەرۆم خۆی ئاماده کرد تا کو دوام بکهوئ،
نیوه دهو ریکم لی دا بق ئەوهی بیبه مه وه مه زراکهی،
لیتره دا دهستی به وه رین کرد. وه رزیره که له تهویله
هاتبووه ده ر و وهک هه میشه جگه ره یه کی به رگی
که وره ی به لیوه وه بوو.

- سلاو بولفه زل! چی تۆی هیناوه ته ئیره؟

- ئەو سه که. ده مو یست به ره و به نداو بجم، به نیاز بوو
له که لم بی.

وه رزیره که کوتی: "ده بینم ئیستا با شتر قسه ده که ی."
وه لام نه دایه وه.

به دهنگیکی باو کانه پرسى: "کاروباره کان باش ده چنه
پیش بولفه زل؟"

کتوپر چاوه کانم پر بوون له فرمی سک، هه رچه ند من
که سیکى هینده دلناسک نه بووم. نه مده زانی بق
چاره نووسی خۆم ده گریم یان بق هیی پۆنن. ویستم
شتیک بلیم، شتیک بگێر مه وه، به لام نا، هیچ نه گوت.
نیوه دهو ریکم لی دایه وه و به ره و قه راغ پووباره که
پویشتم. به درێزایی پێکه چهند بوتلیکی به تال له نیو

گژوگيادا فرې درابوون، به خومم گوت له سهفهردان.
هر که يه کيک له م بوتلانه دهينم خه يالی سهفه
ختووکهی ميشکم دها؛ ديمه نيک که له مالی
باوه گوره له هزرمدا شيوهی گرتووه.
"باوه گوره! سهفهري بوتله به تاله کان چ مانايه ک
ده گيه ني؟"

دايه گوره م هلی دهايه: "گوئ له قسه و هه قايه تی
باوه گوره ت مه گره! نه قلی له ده ست داوه."
باوه گوره شه پقه که ی لا ده برد و پرواله تیکی که ميک
ونی به خووه ده گرت، زه رده يه ک له سر ليوه کانی
ده نيشت.

دايه گوره م به رده وام ده بوو: "کوگايه ک بوتله به تالان.
ژيرزه مينیکی پر له بوتلی به تال. رقم له م بوتلانه
ده بيته وه."

به رده وام ده يگوت: "نم مي رده م سه رشوپی کردووم،
زياتر له نه وه د سالی ته مه نه و بو جاريک چيه پرووی
نه کردو ته مه کهه."

هيچ وي نه ده چوو به خویدا شکا بيته وه، پياوینکی
گه وره و گران بوو، نه خاسمه به و شه پقه يه ی وا له
سهری ده کرد و نه و گزچانه ی به رده وام به ده ستييه وه
بوو. پيره مي رديکی که له گه ت بوو و کليلیکی کون و
ژيرزه مينیکی ته ژی له بوتلی به تالی هه بوون، نه و
بوتلانه ی پيشتر پر بوون.

دایه گه وره و باوه گه وره له گوندنکی داوینې چیا ده ژيان، ماله که یان کون بوو و له سهر زناړیک چی کرابوو. باب و کالی من به دريژايی چهندين سده له م ماله دا ژيا بوون. له بن ماله که دا، له بن زناړه که، کوننکی گه وره هه بوو، زارکه به ردیک. دیواریک له وچ هه لچنرابوو، دهرگه یه کی تی خرابوو و گه نجینه یه کی لی دروست کرابوو.

پوژیک باوه گه وره م پی گوتم: "وهره، کاتی نه وه هاتوه نه و عه مباره ت پین پيشان بدهم."

ده وروبه ری دوانزه سالم ته من بوو. به چهنده پلیکانه یه کدا که له به رد داتاشرابوون چووپنه خواری، کللیکی کونی له گیرفانی دهره یتا و له نیو کیلونه که دا بای دا، پیمان نایه نیو عه مباره که وه. که هینده ی ته ندووریک ته نگ و تاریک بوو، نه پوونا کاییه که به دی ده کرا و نه گلویک.

"نه م ژیرزه مینه ده بی هه میسه به م جوړه بمینینه وه، وه که سهرده می باوکم و باوکی باوکم."

دوو ته خته ی کرده وه، تیشکوله کانی خوړ وه ژوور که وتن. سهره تا نه مده توانی هیچ ببینم، پاشان له ناکاو بوتله به تاله کان له نیو پوونا کیدا به دهر که وتن. بوتله به تاله کان له سهر په فیه ی به ردین ریز کرابوون، به دريژايی چهندين سده. چینیک توی نه ستووریان له سهر نیشتبوو.

"نه م بوتلانه چین؟"

باوهگه وره گوتی:

- ئەمانە کردەووە و نەیتییەکانی پیاوانی ئەم ماله دەگێژنەو، کە ئیتر نەماون. منیش بوتلەکانی خۆم لێرە داناو. زۆری پێناچێ منیش دەبێ بە نۆرە ی خۆم ئەم ماله جێ بێلم.

- جێی بێلی؟ مەبەستت چییە باوهگه وره؟

- وەرە پێشەو! سەیری ئەم بوتلانی بکە! ئەمانە هێی بەکەمین دانیشتوانی ئەم ماله.

لە گۆشە یەکی تاریک و نۆتەک، چەندین بوتل لە تەنیشت یەک ریز کرابوون. نەمەدەتوانی لێکیان هەلاویژم، بەلام بە پۆلەتیانرا دەمتوانی هەست بەو بەکەم کە زۆر زۆر کۆن.

باوهگه وره بەو پەڕی پارێزەو یەکیک لەو بوتلانی هەلگرت، نووسینیکی بچووکی پێو نووسابوو.

"سەیر کە... ئەمەیان هێی حەسەن کوپی حەسەن کوپی حەسەن... بە بۆنە ی... خوراوەتەو... سەیری کە... وشەکان چێتر ناخوێترینەو، با بوتلیکی دیکە هەلگرین."

بوتلیکی دیکە ی لە ژێر پووناکیدا بەرز کردەو، بەرواریکی سالنامە ی فارسی بە سەرەو بوو. ۱۰۹۴ - نزیکە ی سێسەد سال لەمەو پێش.

- ئەمەیان هێی... هادی کوپی حەسەن کوپی حەسەن... بە بۆنە ی... بە بۆنە ی کۆشتنی باوک

خوراوه ته وه. برېوانه ... چه قوړه ک له نيو... له نيو
پشتی، پټم وایی.

- چه قو؟

- به لئ، چه قو.

بوته که ی له جی خوی دانایه وه و بوتلیکی دیکه ی به
هه لکه وت له سهر زه فکه هه لگرت.

"نه مه یان سالی ۱۱۱۲، له گهل خاتوو می خوراوه ته وه.
ح! چ که مزانیه! ده بوايه ناوی ته وای ژنه که ی
نووسییا. ده بی نه م ژنه کی بووی؟ ناویک که به می
دهست پی ده کا. جا وهره هه لیده! میرا... میرجام...
میتا... مینووشا یان میه ترا؟"

ئو بوته شلی له جی خوی دانایه وه و بوتلیکی تری
هه لگرت.

"سالی ۱۲۱۴ له غریبی خوراوه ته وه. ته قی کوپی
هادی کوپی بولفه زل."

"سالی ۱۲۹۰، محمه د کوپی بولفه زل کوپی حه سن.
به بونه ی... گرتنی... ناخوینریته وه. میژووی نه م
بنه ماله یه به چه قو، گرتن، هه لاتن و خوشه ویستی
نووسراوه ته وه."

"۱۳۴۰، به بونه ی... ئو شه وه تالانه ی ته ژ ی بوون له
مه یلی و. ئاخ! خودای گوره، سه یری ئو هه موو
په یوه ندیه قه ده غه یه ی نيو نه م ماله بکه! ئیستا که میک
له رقی دایه گوره ت تیده گه ی؟"

هر وا به چاوگيران به گزوكيای دهوروبهردا دريژهم
 به پاسكيل ئاژوتن دا، پيم وا بوو دهبي بوتلی ديكهش
 ههبن. به ئاراسته ی پوژهه لاتدا به قهراغ پووبارهكهدا
 پيدالم لی دا و چاوهری بووم بييم ئه یسیل باوهشیک
 بوتل له گهل خويدا دهبا؛ بوتله به تاله کانی باوهگه و ره.
 به لام ئه گهر ئه یسیل نه توانی، ئه وا عاشوورا ده توانی.
 هر چومه و خه سلی تاييه ت به خوی ههیه، عاشوورا
 باوهش باوهش بوتله به تاله کانی باوهگه و ره ی
 دهگواسته وه.

ئیوارهیه کی پاییزی، پویشته ژیرزه مین و دوايين بوتلی
 له سهر ره فه که دانا. پاشان ده رگه که ی به کلیل کلۆم دا
 و ویستی بیته وه ژووری. "خوله کیک، پتویسته نه ختیک
 دابنیشم." له سهر یه کهم پلیکانه ی ژیرزه مینه که دانیشته،
 چاوه کانی نووقاند و مرد.

دایه گه و ره یه کهم کهس بوو پی زانی. سه ره تا له
 گیرفانی میرده کهیدا به دووی کلیله کهدا گه را و گازی
 کرد: "یارمه تیم ده ن! حه سه ن کوری بولفه زل مرد!"

شه و دایه گه و ره ساکیکی ده ست دایه و به پین دزه خوی
 به ژیرزه میندا کرد. دایه گه و ره بینرابوو که ویستبووی
 به نهینی به ره و چۆمی عاشوورا بخوشی، له کاتیکدا
 ساکیکی گه و ره ی به کۆله وه بوو. ساکه که ی له نیو
 چۆمه کهدا به تال کردبوو و هاواری کردبوو: "عاشوورا!
 ئه و بوتلانه به ره بۆ ئه و شوینه ی وا پیت خوشه."

به دټهاتیکدا تیپه پ بووم که پیره دره ختیک له
 نیوه پاستیه وه قووت ببووه وه، پاشان خیرا به ره و لای
 راست بام دایه وه و به پردیکی گهره ی ئاسنیندا
 دهرباز بووم که دهیگه یاندمه ئه و به ری تری پروباره که.
 به دوا ی کلنسه که دا یه که یه که به گونده کاندای تیپه پ
 ده بووم، ده مویست بزائم چو ن مناره ی کلنسه که ی
 به رده وام ده که و ته سه رووی به نداوه که و له نیو
 تاریکیدا له په نجه ره وه له ژووره که مانی ده پوانی.
 تاریکان داهاتبوو که دوزیمه وه، کلنسه یه کی کون بوو
 که کپ و ئارام له ته نیشته چهند دره ختیک که سک و
 به رز ه لکه و تبوو. له پاسکیله که م هاتمه خواری و
 ویستم بچمه نیو کلنسه که وه، به لام دهرگه که ی به
 قفلنکی گهره و زنجیریک داخرا بوو. به دریژایی
 پروباره که دا ه لکشامه وه. له و به ری تر، له و دیو
 مه زراکان و له دووره وه، پرووناکی له په نجه ره ی
 ژووره که مانه وه دهره وشایه وه. ماله که ی جیرانمان
 تاریک بوو.

وادهی به فر و کرپوه بوو، له نیشتمانی منیش وهک
هوله ندا به فر دهباری. به فر ماوه یه کی زور له سهر
که له بابا به کی پوښ مایه وه، هروها له سهر لق و
پوپه کانی درهخته که.

له خوم دهپرسی، تو بلنی ئه م درهخته وهرزی زستان
بژی؟ که سهرت دهکرد، به خوت دهگوت: "ئهم درهخته
رهق هه لگه پاره، هیچی پیوه نه ماوه، درهختیکی
سهرمابردوو و مردووه."

بیرم له وه دهکرده وه که شنه پای به هاری هه لی کرد،
ئهم درهخته چیترا ناژیته وه، چیترا گه لا و چرو ناکاته وه،
چیترا هه لووژهی سهوز و شینی توخی پیوه نابن.
"مالئاوا خور، مالئاوا مه له کان، منیش دهپوم."

درهخته که به ره به ره له نیتو خه یاله کانمدا شوین بزر
بوو. چیترا نه مده توانی له مالی بمینمه وه، زاتم نه دهکرد.
به خوم دهگوت، ئه گهر کاریکم دوزیباوه خوم به شتی
نوئیه سهرقال دهکرد و به م جوړه له گه ل رابردووم
مه ودام دهگرت. به لام کاری وهرزی به راستی
کورتخایه ن بوون، پاش چند پوژ یاخود هه فته یه ک

دەبوو گەرابامەو مالى. جيرانەکان بە بەردەم
 پەنجەرە کەماندا تىپەپ دەبوون، دەيانىنى کە هيشتا و
 لە مالى. هەستم دەکرد سەربازىكى نەخۆشم، بىرم
 دەکردەو کە هەموو ھۆلەندىيەکان چوونەتە بەرەکانى
 جەنگ و من بە تەنيا لىترە ماومەتەو و وازم لى
 ھىتراو. ساکىكى ھەرزانبووم کرى، کەلوپەلەکانم تى
 خست و خزامە کتیبخانەو.

دوو سى ھەفتە دواتر، کارىكى بچووکى درىژخايەنم لە
 کارگەيەكى خواردنى قوتوو دۆزىيەو. ھەتا کاتزمىر
 دوو لەوئى کارم دەکرد، پاشان راستەوخو پروم
 دەکردە کتیبخانە. لەوئى ھەولم دەدا تا کاتزمىر پىنج
 بىتمەو. کاتزمىر پىنجى رىک، بە پاسکىل خۆم
 دەگەياندەو مالى. لە پشت دوايىن چراکانى ترافىک، بە
 پاسکىلە کەمەو خۆم لە نىو دەرودراسىدا دەدۆزىيەو،
 خوشيان بى و ترشيان بى، بەم جۆرە شان بە شانى
 يەک دەگەپاينەو گەپەکە کەمان. کاتزمىر شەش
 ھاوسەرە کەم پەردەکانى تەواو لا دەدان، ئىنجا
 ھەموومان دەچووینە سەر سفەر و ھەر وەک
 جيرانەکانمان خواردنىكى گەرممان دەخوارد.

چىتر ھەوالى پۆنىم بە گوئى نەدەگەيشت، پەنگە ئاوا
 باشتەر بى. ھۆلەندىيەک بوو و پۆيشتبوو، ھۆلەندىيەک
 کە پاش ئەو ھى دەرووبەرى سى سال دیوار بە دیوارى
 ئىمە ژيا، مالا کەى گواستەو. پۆنى چ گرنگىيەكى بۆ
 من ھەبوو؟ چىتر پۆيستم پۆنى نەبوو. پابردووم چ

خیریکی بۆ من هه‌بوو؟ مالى باوکم، باوه‌گه‌وره‌م و
بوئله به‌تاله‌کانی به من چی؟ بۆ کاره کاتییه‌که‌م! بۆی
کتیخانه!

به‌لام هینده‌ش سانا نه‌بوو؛ نه پۆنى و نه پابردووم
نه‌يانده‌هیشته‌ ئاسووده‌ بم. به پى کتیخانه‌وه‌ بووم،
پۆتیک که کړیوه‌ی ده‌کرد تووشم به تووشی پۆنى
هات. به پى ده‌پۆشتم و پالم به پاسکیله‌که‌مه‌وه‌ ده‌نا،
له نیو قه‌ره‌بالغی خه‌لکدا پى ده‌کرد، لیم پوانی. به‌ره‌و
لای من ده‌هات، به‌لام نه‌بیینیووم. له دونیایه‌کی ترده‌
بوو.

گوتم: "هه‌له‌و پۆنى!"

گوئی له ده‌نگم نه‌بوو.

هه‌مدیس دووباره‌م کرده‌وه: "سلاو، پۆنى!"

نه‌خیر، کاردانه‌وه‌ی پیشان نه‌دا. بى ئۆقره‌یی
پوخساری شتواندبوو. ده‌مویست قۆلى بگرم،
پایوه‌شیتیم، له‌م خه‌والووبوونه‌ ده‌ریینیم و بلیم: "سلاو،
پۆنى!"

به‌لام هیچ نه‌کرد. کتوپر هه‌زم نه‌کرد چیتر قسه‌ی
له‌گه‌ل بکه‌م.

ده‌ترسام، به‌لام له چى ده‌ترسام، تا ئه‌و ساته‌ هیشته‌
نه‌مه‌زانى.

له نیو قه‌ره‌بالغی خه‌لکدا خۆم شارده‌وه‌ و چوومه
کتیخانه. بۆ ئه‌وه‌ی باش بیییم، به په‌له‌ خۆم گه‌يانده‌
نه‌هۆمى یه‌که‌م و پۆشتمه‌ پشت په‌نجه‌ره‌وه‌. پۆنى به

ههیمنی پینگهی دهپنوا، سهیری ههنگاوهکانیم کرد؛ به
نهرمی دهنیشتنه سهر ئهرزهکه. دهتگوت دهیهوی
ههنگاوهکانی له سهر ئهرزهکه رابگری، بهلام جهستهی
دهیهوی باز بدا.

من خۆیشم له نێو ههورهکان بووم؛ دوو قاچم له سهر
ئهرزه تهپهکهی هۆلهندا بوو، بهلام میتشکم له دونیای
خهیاڵدا بوو، له جیهانی رابردوومدا.

پۆنی له نێو ئاپۆرای خهلهکهکدا ون بوو و منیش بۆ
هۆلی خۆیندنهوه شۆپ بوومهوه.

ههروا که بیرم له پۆنی دهکردهوه، بهرهو یهکیک له
پهفهکان ههنگاوم نا.

سیمای بزربووی پۆنی ترساندبوومی، لهوه توقیبووم
منیش پۆژیک له نێو شاردا ویل و سههرگهردان بېم،
وهک ئهوه فرامۆشکار بېم، به بهردهم کتێبخانهی
گشتیدا تیپه پ بېم و بیرم نهیهتهوه چهندين سالم له نێو
ئهم کتێبخانهیهدا تیپه پاندووه و سههرم خستووته نێو
فهههنگه قهبهکهی ئان دالهوه.

له نێو خۆمدا هاوارم کرد: "له بهر چاوم ون به
رابردووم!"

بهلام بێ ئهم بیرهوهریبانهی زیدی خۆم دهمتوانی چ
بم؟ چۆن دهمتوانی لهم ولاته شتداره به دووی واتای
وشهکاندا بگهپیم، ئهگهر زۆپاکهی مالی باوکم له نێو
سهرمدا نیلێی نههاتبا!

"ئادەي، ئەم زۇپايەي ژوورى ميوانان چ پەنگىكى
هەبوو؟"

"ئەو كچه گەنجەي جيرانمان كه وه ژوور كهوت، بۆنى
چ عەترىكى لىۋە دەھات؟"

كوپىژگەيەكى تەمەن چواردە سالان بووم، لە تەنىشت
زۇپاكە دانىشتبووم و كىتىپىكم دەخويندەو. كىتوپر
كچەكە لە كاتىكدا خۆى لە چارشىۋە درىژە پەشەكەي
وەرپىچابوو، لە سەربان بەدەر كهوت. بە دلىايىو بە
پلىكانەكاندا ھاتبوو نىو ھەوشەكەمان. من تەنيا بووم،
ھاتە ژوورى. چارشىۋەكەي دانا و لە پەناي من، لە
نزيك زۇپاكە دانىشت.

ئەمە لە مالى ئىمەدا شتىكى ئاسايى نەبوو، پىشتەر
ھەرگىز كچىكى وەھا گەنجى غەرىبم ئەوئەندە لە
نزيكەو نەبىنىبوو. يەكەم دوگمە لەو ھەوت دوگمەيەي
لە سەر گەردنى دەچوونە خوار، ترازابوو؛ مەمكەكانى
وەك دوو كۆتر لە ژىر بلووزە تەنكەكەي دەجوولانەو.
زۇپاكە قرچەقرچى لىۋە دەھات، بلووزەكەي سەر
سىنگى بە باران تەپ بىوو. ئەو يەكەم جار بوو لە سەر
جەستەي كچىكى گەنج، بۆنى بارانم ھەلدەمشت.

ھەموو جارئ كه لەتەدارىكم دەبىنى لە نىو ئاگرداندا
گپر دەگرئ، بۆنى جەستەي ئەو كچەم ھەلدەمشت.
ھەموو جارئ كه دلۆپىك باران داي دەكردە سەر
بلووزى ژنىك، ئەم كچە گەنجە لە خەيالەكانمدا
دەبووزاىو. كە بىنىم پۇنى چىتر پابردووى خۆى

نايه تهوه بير و نازانى بولفهزل كى بووه، له پړيكددا
تيگه يشتم منيش چيتر توانام نيه بيره وه ريى ئه و بونه
بژينمه وه. ته ناته ئه و ژنه هوله ندييانه ي له ژير ليزمه ي
باران تا سهر ئيسقان هله ده له رزين، نه يانده توانى ئه م
بونه له مندا زيندوو بكه نه وه.

شه ويك ته له فونم بو مالى خومان له ولات كرد.

- ئه لوق، دايه!

- ئه لوق، كورم، چيت لى قه و ماوه؟ بوچى دهنگت هينده
خهفه تاوييه؟

- دايه، گوتم پهنگه بزانن... ئاخو... دهى، دهيليم...
ئهرى ئه و كچه گه نجه ناوى چ بوو؟

- كام كچى گه نچ؟

- ئه و كچه گه نجه ي كه باران داي كرد بوو هاته
سهربان.

- باسى چ دهكه ي پوله؟

- دهزاني... چون ده توانم بوت باس بكه م، شتيك له
مندا پوو ده دا و بيره وه رييه كانى رابردووم ده سپرته وه.
ئاده ي پيم بلن! پهنگى ئه و چادانه كونه چون بوو كه له
سووچيكي زوپا كه مان داده نا؟ سوور بوو، وا نيه؟

ئوه ونده ي توانام هه بوايه خوپاگريم ده كرد، بهرده وام
هه ولم ده دا بيره وه رييه كانم زيندوو رابگرم، تاكو
بيره وه رييه كان بگه پرينمه وه بو خوم، كه خهريك بوو
بيشهر وشوين ده بوون. كاغهزه كونه كانم هله ده دايه وه،
سه يري وينه كانى جارنم ده كرد، ناوى هاوپريانى

پیشووم دەنوسییەو، ھەروەھا ژمارەکان، ژمارە
ئاشناکان، ئەو ژمارانەی ھەرگیز فەرامۆشیان ناکەین.
پۆتیک بە تەلەفۆن بە دایکەم گوت:

- ببوو ھە... -

- چ بوو کۆرەم؟

- ھێچ. ئەڕێ ژمارە ی دەرگە ی مالی ئیمە چەند بوو؟

- ٩٤ پۆلەم. پۆچی؟

- ئەھا، منیش ھەر بیرم بۆ ئەم ژمارە یە دەچوو، بەلام
دەنیا نەبووم ٩٤ یە یان ٩٤.

بێ پسانەو ھەول دەدەم وشە ھۆلەندییەکان، شیعری
ھۆلەندی، شیعەرەکانی روتگەر ھیندریک فان دەن
ھۆلداککیر ناویک لە بەر بکەم، وەک مەرھەمێک دژ بە
فەرامۆشی.

"دوایار جێھێشتنی مرقەکان لێرە،
میزەکە، مالەکە، نامیلکەکە،

بێ زیفەین؛

ئەم ئاسۆیە."

ئەمە ھەندیک جار یارمەتی دەدام، ھەندیک جار نا.

پوژی دواتر هەمدیس چاوم پینی کەوتەو.
 "هەلەو پوئی! چۆنی؟"

سەرەتا نەیناسیمەو، پریم دایە دەستی.
 "منم، بولفەزل، نامناسیتەو؟"

زەردەپەکی تال لە سەر لیۆهکانی نیشت.
 - بۆچی، بولفەزل.

- کە پویشتی بۆ ناوینیشانی خۆت جی نەهیتشت؟
 بە ئەسپایی پرسى:

- ناوینیشانی خۆم جی نەهیتشت؟

- نا، لەناکاو بۆم دەرکەوت مالهکەت چۆلە.

ناوینیشانە نوێیەکەیم یادداشت کرد. لە بەر لیۆهوە
 هەندیک شتی گوت، کە لێی تێنەگەیشتم. هەستم کرد لێم
 دەپرسی، ئاخۆ حەز دەکەم سەردانیکی بکەم.

"بە دلنایییەو، پێم خۆشە، ئەم پوژانە سەرئێکت لێ
 دەدەم."

دوو سێ هەفتە ناوینیشانەکەم لە گیرفانی چاکەتەکەمدا
 هێشتەو، پاشان خستەم نێو کەلوپەلەکانی ترەو.
 نەمدەویست چیتەر ئەم ناوینیشانەم هەبێ.

جار جاره چه زم ده کرد تهله فۆنیکى بۆ بکه م و اینى
بیرسم حالى چۆنه، به لام پۆنئ تهله فۆنى نه بوو. هه ر وا
دیداره که م دوا ده خست، تا دوا جار به یه کجاری له بیرم
چوووه وه.

هه موو پۆژئ ده چوومه سه ر کار و پاشان پیم
ده خسته کتبخانه. به خته وه رانه، چیتەر چاوم پیتی
نه که وته وه.

ئه وه ی راستی بن من چووبوومه نیو فه زایه کی نوینی
ژیا نمه وه، هیوادار بووم ئه م پینگه یه بمپارێزی.
ده مویست که م تا زۆر وه ک ئه وانی تر و به شیوه یه کی
ئاسایی بژیم، بنه ماله کۆنه که م به و شیوه یه
دابمه زرینمه وه که پیشتر هه مبوو.

ده مزانی چیم به سه ر هاتووه؛ له پیاوئیکى چوست و
چالاکه وه، کتوپر ببوومه هیچ. زۆر باش له وه
تیده که یشتم بۆچی بنه ماله که م لئک دابراوه. من به ته نیا
به رپرسیار نه بووم، من ئه وه نده بیته یز نه بووم نه توانم
بنه ماله یه ک له ده ره وه ی سنوره کانی ژینگه ئاشنا که م
بپارێزم.

وینده چوو که نه مه وئ چیتەر سه رنج به هاوسه ره که م
بده م که ئه و مافیکى زیاتری ده ویست و منیش دانم پیندا
نه دهنه، به لام وا نه بوو، ئه م بارودۆخه په یوه ندیی به
منه وه نه بوو. باسه که نه ماف بوو و نه گوئییدان، به لکه
شتیکى تر بوو، شتیکى ته واو جیاواز. ئه وه ی راستی بن
من ئیتەر شتیکى سه رنجرا کیشتم نه بوو پیشکه شى بکه م.

له ولاتهكهى خۆم ئاسۆيهكم بۆ پيشهپوژ هه‌بوو،
دۆخى ژيانم پوون و ئاشكرا بوو، ئه‌ندامى حزىيك
بووم كه نيازى گورانكارى گه‌وره بوو. به‌لام ئىستا
چى بووم؟ پياويك كه به كارى بچووكه وه سه‌رقاله.

هه‌ق به هاوسه‌ره‌كه‌م بوو، به‌لام نه‌مه‌توانى يارمه‌تى
بده‌م. من له بن چنگى شه‌پۆلان دابووم. ئه‌گه‌ر له
جىگه‌ى ئه‌و بوايه‌م، چىتر هه‌ولم نه‌ده‌دا پشتيوانى
مى‌رده‌كه‌م به‌ده‌ست بىتم. له هۆله‌ندا ده‌يتوانى به‌ بى من
به‌په‌ى خۆى له ئاو ده‌ركىشى. ئىتر نه‌ باوك هه‌بوو، نه
دايك، نه‌ برا، نه‌ ئاشنا، ئىتر ده‌ورو به‌ر گوشارى لى
نه‌ده‌كرد بۆ ئه‌وه‌ى خۆى له‌گه‌ل پياويك رابىتى كه ئىدى
پروخابوو.

ناهه‌قى نه‌بوو؛ پياويك كه ده‌يوست په‌ى به سه‌رجه‌م
كه‌لینه‌كانى كوچ به‌رى، ده‌يتوانى چ يارمه‌تیه‌كى بدا؟
پياويك كه له شايه‌تيدان زياتر بىرى له هىچ شتىكى تر
نه‌ده‌كردوه، ده‌يتوانى به‌ چ شىزه‌يه‌ك يارمه‌تى بدا؟
هاواری ده‌كرد: "ئاخر توخوا بۆ كى ده‌ته‌وى بىى به
شايه‌ت؟ بۆ شايه‌تيدان ده‌ته‌وى بچيه‌ كوى؟"

كىشه‌كه‌ى ئيمه نه‌ده‌گه‌رايه‌وه بۆ دوينى، له‌مىژينه بوو.
هۆله‌ندا ئه‌م گرفته ئالۆزه‌ى هينده‌ى ديكه قوولتر
كردبووه‌وه. من له ناوم بردبوو. هه‌ميشه به‌ره‌و
بۆچوونه‌كانى خۆم، بۆ نىو سياسه‌ت و چالاكيه
نه‌ينيه‌كانم په‌لكىشم كردوه. هه‌ق به‌و بوو، مافى
ئه‌وه‌ى هه‌بوو خۆى ژيانى خۆى هه‌لبىژىرى، داهاتووى

خوئی له نیو کۆمهلگهیهکی نویدا دابمهزینیی،
کۆمهلگهیهک که ژنان چیتەر پتوستان به پیاوی
پووخواو نهبوو.

بۆ من ئهوهنده بهس بوو چاوهپوانی پهوینهوهی ئهو
شهوهزنگه بم که خستبوومیه نیو کۆچ و ههلاتنهوه.
پاشان دهمتوانی ببینم چی له کهسایهتیم ماوهتهوه.

مەلەكان دەيانجریواند، درەختەكان دەبووژانەو، بە
ئاوی باران مەلەیان دەکرد و خەشل و موورووی
مەیلەو كەسكى بەھاریان بە خۆو دەکرد. بەلام
دارەلەوژەكە لق و پۆی دەرنەکرد.

تاسەى پۇنىم كەردبوو.

بە خۇم گوت: "دەبى سەردانىكى بكەم. ئەمىرۆ دەچم
و دەیبىنم."

دەفتەر و كاغەزەكانم گەپام بۆ ئەوئى ناوئىشانەكەى
بدۆزمەو، ناوئىشانەكەىم لە پۇژمىرىكى كۆنى
گىرفانىدا یادداشت كەردبوو.

لە گەپەكتىك دەژیا كە لە دەرەوئى نىوئەندى شار
هەلكەوتبوو. ئەم گەپەكەى شار ناوبانگىكى خراپى
هەبوو، بەلام تا ئەوكات هەشتا نەمزانىبوو. كە بە
پاسكىل كۆلانە و كۆلان دەچووم تا مالەكەى پۇنى
بدۆزمەو، بۆم دەرکەوت ژینگەى ئەوئى لە شوئەكانى
تەر ناچى. گەپەكتىكى پووت و قووت بوو، بى
دارودرەخت، بى جریوئى مەلەكانى دەستپىكى وەرزی
بەھار. مالەكان یان زۆر كۆن بوون یان نوئ،

خانووہکانی نیشتہجیوون به کەرہستہی پیشوہخت
 دروستکراو ساز کرابوون. له گهل ئه وه شدا له هه موو
 لایه که وه ئه و پیاوانهت دهیینی که خه ریکی
 نووژهنکردنه وهی ئۆتۆمبیلهکانیان بوون، کۆمه له
 پیاویکی خالکو تکراو، پيشن، مووی سهريان به شینوای
 شه پقهی تهربووش چاککراو، ههروه ها کۆمه لیک ژن به
 تنوورهی کورت و ورگی زله وه، کۆمه لیک ژنی له چکه
 به سه ر به چاکه تی درێژه وه. له سووچیکی گه ره که که
 دوو سی به قالی بیانی له تهنیشت به کتری به دی
 ده کران. تهنه که خۆله کان پراوپر بوون، لیان
 ده پزایه وه. که س نه یده زانی پینگه به کویدایه، که س
 پۆن ناویکی نه بیستبوو.

ماله کان پلاکیان نه بوو و ژماره ی سه ر تابلوی
 کۆلانه کان نه ده خوینترانه وه، له گهل ئه مه شدا پۆن له
 به رامبه ر به قاله کان له سووچیکی گه ره که که ده ژیا.
 ویستم دوگمه ی زهنگه که دابگرم، به لام زهنگه که کاری
 نه ده کرد، له په ناوه کۆمه لیک به ن هه لواسرا بوون. پۆن
 پیک له سه ره وه ده ژیا؛ ژیره وه جۆریک گه نجینه بوو.

ده بوايه هاوار بکه م: "هه له و! لیزه ی؟"

هیشتا زۆر تاریک دانه هاتبوو، گلۆپی هه ندیک له
 ماله کان دایسا، به لام په نجه ره که ی مالی پۆن پووناک
 نه بوو. له وه ترسام نه کا هه مدیس ماله که ی
 گواستیته وه. ماله که به لای چه پدا جیرانی نه بوو،
 ماله که ی لای راستیش چۆل بوو. ده رگه که ی به

تهخته يهك كلۆم كرابوو. له ماله كهى ئه ولاتر پووناكى
هه بوو، له ده رگه م دا، به لام ههچ كار دانه وه يهك
نه بيس ترا. به ئه سپايى ئه و به نه م راكيشا كه به
سندووقى پۆستى نيو ده رگه كه دا هاتبووه ده رى و
ده رگه كه م كرده وه. ئاوازيك به رز بووه وه و ده رگه كه
خۆى كرايه وه.

ژنيكى قه له وى ئه سمه ر، كه بۆنى له خۆى دابوو و
سووراويكى زۆرى كردبوو، به ره و پيرم هات.

پتي گوتم:

- چ بووه؟

- ببوورن، ده مويست بزانم جيرانه كه تان ئيستاش ليره
ده ژى.

به شيوه زاريك كه به لاه وه نامۆ بوو، گوتى:

- كام جيران؟

- پۆنى.

- نايناسم. هه رگيز نه مابينوه.

واى گوت و ده رگه كهى پتوه دا.

ده مويست بگه پتيمه وه مالى، له ناكاو بينيم شوقيك له
په نجه رهى ماله كهى پۆنى وه ده رى پووناك كرده وه.

به ده نكيكى به رز هاوارم كرد: "هه له و! پۆنى! له مالى؟"
جاريكى تر هاوارم كرد: "هه له و! هه له و!"

گوئى له ده نگم نه ده بوو، به رديكى بچووم ده ست دايه
و به په نجه ره كه يمدا دا. به رديكى ترم فرى دا،

سوودیکی نه‌بوو. به‌ردیکی گه‌وره‌ترم ده‌ست دایه و
هاویشتم.

پوخساری پوڼی له‌ودیو په‌نجه‌روه به‌در که‌وت.
په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه، سه‌ری هیتایه‌ دهره‌وه و پرسى:
- چ باسه؟

- پوڼی! منم.
تاریک بوو و منی نه‌ده‌ناسییه‌وه.
"کئ؟"

وه‌لامم دایه‌وه: "منم. دهرکه‌که بکه‌وه!"
به‌هیمنی گوتی: "ئ، بولغه‌زلی خۆمان."
هاته‌ خوار و دهرکه‌که‌ی کرده‌وه، که‌میک باشت‌ر دیار
بوو. هه‌ناسه‌ی بۆنی کحولی لی ده‌هات. له‌که‌لیدا راحت
نه‌بووم، نه‌متوانی وه‌ک جار‌ان قسه‌ و باسی له‌که‌لدا
دابه‌ستم.

به‌کۆمه‌لێک پلیکانه‌ی به‌رته‌سکدا سه‌رکه‌وتم.
به‌درق گوتم: ناو‌نیشان‌ه‌که‌تم لی ون ببوو و له‌نیو
شاریش ئیتر تۆم نه‌ده‌بینییه‌وه. ئه‌م‌رۆ له‌ناکاو به‌خۆمم
گوت، پتویسته‌ بچم پوڼی ببینم. کاغه‌ز و ورده‌واله‌کانم
پشکنی و ناو‌نیشان‌ه‌که‌تم دۆزییه‌وه."
پوڼی گوتی: "له‌ به‌ر دهرکه‌ پامه‌وه‌سته، فهرموو وه‌ره
ژووری!"

وه‌ ژوور که‌وتم، په‌رداخه‌ شه‌راییکی نیوه‌به‌تال له‌سه‌ر
میزه‌که‌ دانرا‌بوو.
پرسی:

- په رداختیکش بو تو دابگرم؟
- نا، سوپاس. نامه وئ ئیستا بخومه وه. یه کسه ر دهگه پیمه وه. ویستم بزانه له کوئ دهژیت. جاریکی تر خوم و هاوسه ره که م دین.
- ئه ی بو قاوه یه ک ده لئی چی؟
- به لئ، ده خومه وه.
- چو قاوه یه ک ساز بکات و منیش له په نجه ره که نزیک بوومه وه.
- ئیستا ئیتر چرای هه موو ماله کان دایسان. گه ره که که منی به بیر کاروانسه را خستبووه وه، شوینیکی کاتی که ریواره کان ماوه یه ک تیایدا پشوو ددهن و پاشان ملی ریگه دهگر نه وه، ئه و ریواره نه ی به پیوستان ده بینی تاوه و جیگه و بانه کانیا ن له پاش خویان جی بهیلن.
- رونی به دهم سازکردنی قاوه وه پرسى:
- هاوسه ر و کوپه که ت چون؟
- باشن.
- هاوسه ره که ت هه ر ده چته کورسى زمان؟
- دوو شه و له هه فته دا ده چن.
- ئیستا هو له ندی باش قسه ده کا؟
- پیم وایه باش قسه ده کا، زور جار ده بیینم له گه ل جیرانه کان گفتوگو ده کا.
- توش باش قسه ده که ی، پیشکه وتنی باشت به خووه بینیه.

ههولم دا پئی بلیم دهبی رۆیشتن بو کتیبخانه و
خویندنه وهی کتیب بی ئه نجام نه بووبن و شتیکی تریش
به قسه که مه وه زیاد بکه م، به لام هیچم نه گوت.

ژووری رۆیشتن چۆل بوو، ته نیا دوو قه نه فه،
مه کینه یه کی کاره بایی قاوه و دوو سێ که ره سته ی تر
ده بینران. دیواره کان روو توقووت بوون و هیچ
وینه یه کیان پتوه هه لئه واسرا بوو.

- دلخۆشیت لیره ده ژیت، به ئیره رازیت؟

- خراپ نییه.

- له گه ل جیرانه کانت په یوه ندیت چۆنه؟

- جیرانی چی! لیره که س هه ول نادا په یوه ندیی له گه ل
ئه وی تر دا هه بی.

- وه کو تر چ ده که ی؟

- ئه وه ی راستی بی هیچ. به لام بنکه یه کی په نابهران
له م نزیکانه هه یه، هه فتانه دوو سێ کاتژمیر ده چمه
ئه وی.

- له وی چ ده که ی؟

- خه لک جلی دهستی دوو دینن بو ئه وی، گولبژیریان
ده که م و به جلئاویزه کانیا نه وه هه لده واسم. ئینجا
په نابهره کان دین، جله کانیا ن پی تاقی ده که مه وه،
ده یانخه مه نیر ساکیک و پتیان ده ده م.

له قوژبنیکی ژووره که، له بان قه ره ویله که ی تابلویه کی
کوئی چوارچی وه دار هه بوو. په نگی سه ر تابلۆکه

لەملاولا لئ ببوووه و به هۆی ئهوهی چینیکی تۆز له
سهری نیشتبوو، نه‌مه‌زانی چیه.

- ئه‌م تابلویه چیه؟

- شه‌مه‌نده‌فه‌ره.

له‌ نێو تابلۆکه‌دا شه‌مه‌نده‌فه‌رم نه‌ده‌بینی. به‌ په‌ڕۆیه‌ک
تۆزه‌که‌م سه‌پیه‌وه، ئه‌وجا بینیم؛ شه‌مه‌نده‌فه‌ریکی مۆدیل
کۆن و به‌ په‌نگیتیکی سووری تۆخی مه‌یله‌وقاوه‌یی.
شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ له‌ پشت چه‌ند ته‌پۆله‌که‌یه‌که‌وه‌ ده‌هاته
ده‌ر و چه‌رده‌وکه‌لی لئ به‌رز ببوووه‌وه، شۆفیره‌که‌ی له
نێو دووکه‌لدا ون ببوو و موسافیره‌کان نه‌ده‌بینران.

هه‌ولم دا که‌سیک به‌ دی بکه‌م به‌لام مه‌حال بوو،
واگۆنی موسافیره‌کان تاریک بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له
سه‌ر ئه‌و بېروایه‌ بووم که‌ ده‌بوایه‌ لایه‌نی که‌م پێیواریک
به‌دیاره‌وه‌ بێ. چاوه‌کانم ترووکاند و هه‌ولم دا له‌ودیه‌
مژۆله‌کانمه‌وه‌ که‌سیک له‌ نێو ژووره‌کاندا بدۆزمه‌وه،
چۆل و هۆل بوون.

- ئه‌م تابلویه هیه‌ تۆیه؟ مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ بلیتم تۆ
کێشاوتۆته‌وه؟ کاریکی کۆنته‌ و له‌ گه‌نجینه‌ ماوه‌ته‌وه؟

- نا، له‌ بازاری کۆنه‌که‌ کپومه‌.

ئه‌م شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌ کاری تیکردم؛ له‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌
ده‌چوو که‌ خۆی به‌ خه‌ونه‌کانمدا ده‌کرد و به‌م جو‌ره‌ له
نێو تاریکی و له‌ پشت ته‌پۆله‌که‌نه‌وه‌ ده‌هاته‌ پێش.

له ولای گونده که مان، له نیو ته پۆلکه کاند، پینگه یه کی
ئاسنی نوئ که به ره و پۆژه هلاتی دوور ده چوو،
دروست کرابوو. من تا ئه و کاته هیشتا شه مه نده فهرم
نه بینبوو، شه ویک له ناکاو دهنگی فیکه یه کی دریز و
هاره هاری جاپزکاری چه رخه کان بهرز بووه وه.
"ئه م دهنگه هبی چیه؟"

دایکم گوتی:

- دهنگی قه تاره.

- قه تار چیه دایه؟

- که رهسته یه کی گواستنه وه یه و دهیان ته گهری هیه
که به سه ر پینگه یه کی ئاسندا ده پوا.

- ئه ی پیتواره کان؟

- له نیو ژووره کان داده نیشن و تایه کان قه تاره که
به ره و پیتشه وه ده بن.

- کی تایه کان ده جوو لینی؟

- شوفیر، پیاویکه له و دیو په نجه ره یه ک، له پیتشه وه ی
قه تاره که دانیشتوه.

- پیتواره کان ده چنه کوئ؟

- ده پۆن کوپم، ده پۆن.

- باشه ده پۆنه کوئ دایه؟ بۆ کوئ ده پۆن؟

- دوور ده پۆن. زۆر دوور.

پاشان ههفته ی جاریک شه مه نده فهریک به دیار
ده که وت، شه مه نده فهریکی دوور و دریز که جاریک
ده چوو و پۆژه هلاتی دوور و جاره که ی تر له

پۆژھەلاتی دوورەو دەگەرایەو. منداڵەکان دەچوونە
سەر تەپۆلکەکان تاکو دەست بۆ پێیوارەکان رابوەشتن
و بە سەرسووڕمانەو دەمیینی شەمەندەفەرەکان دوور
دەکەوتەو و لە دوور دەستدا ون دەبوو. دەمویست
سواری شەمەندەفەر بـم، پێم خۆش بوو منیش
پێیواریک بـم لەودیو یەکیک لەو پەنجەرانە دابنیشم و
بـرۆم، سەفەر بکەم، بەلام وێدەچوو مەحال بـی.

پۆنی پرسی:

- قاوەی چۆن دەخۆیتەو؟

- بە شیرەو، شیرەکە ی زۆر نەبێ بێ زەحمەت.

کوپە قاوەکە ی بۆ هێنام و بێ ئەوەی قسەیک بکا لە
پەنامەو رابووستا. بە دوا ی چەند وشەیکدا دەگەرام بۆ
ئەوە ی درێژە بە قسەکانمان بدەین،

بەلام بێ کەلک بوو. دۆسیە ی پۆنی لە مندا بەسترا بوو؛
هەستم دەکرد پۆنی پۆشتوو. بۆ کەسیکیش کە
پۆشتبێ، وشەکان نایەنە سەر زمان.

چیتەر تووشی پۇنى نەدەھاتم، به یه کجاری
 بیسه روشوین بیوو. به لامه وه مایه ی سهرسووپمان
 بوو. ئیستا که ئیتر تووشی نەدەھاتم، نه بوونی په ژاره ی
 ده خسته دلمه وه. بهس ده متوانی بچمه سهردانی و بزانه
 چلونه و لئی بپرسم بۆچی ئیتر نایه ته نیو شار.

به لام ده ترسام، له وه ده ترسام هر که پیم نایه
 ماله که ی به سهر شتیکی چاوه پواننه کراودا بکهوم.
 ده بوايه سهره تا له ده رکه بدهم و پاشان بانگ بکهه.
 "هه له و! هه له و! له وئی کاکه؟"

ئینجا ده بوايه چهند ورده به ردیک به او یژم و دوا جار
 بۆ وه رگرتنی زانیاری پوو بکه مه جیرانه که ی.

- خاتون، ده توانم پرسیار ئیکتان لی بکهه؟

- فهرمون.

- جیرانه که تان ماله که ی گواستوه ته وه؟ دوا یین جار

که ی بینوتانه؟

نا نه مده ویست بچمه مالی پۇنى، حه زم نه ده کرد
 شوینه واری بدۆز مه وه. له وه ده ترسام جیرانه که ی پیم
 بلئ: "چووزانه! من چۆن ده بی بزانه؟" که واته ده بوايه

تەلەفونم بۆ پۆليس بکردايە: "نەخىر، ئەمە ھىچ پەيوەندىيەكى بە منەۋە نىيە. بەلى، بەلى، من پەنا بەرم. نەخىر. ئەۋەى راستى بى، بۆچى، جىرانيكى كۆنى... ترسم ھەيە، بەلى ترس لەۋەى مالەكەى... نازانم... ناوئىشانی من؟ ئەھا! ناوئىشانی ۋى، ناوئىشانی مالى پۇنى. ئەھا ۋايە! جا لە بىرم چوۋەتەۋە. پاشناۋەكەى؟ نەخىر، بەلى، لە سەر زارمە، خولەكەك. ژمارەى كۆلانەكەى. داۋاى لىتوردن دەكەم. ۋايە. بەلام بە دۇنيايەۋە، پۇنى ناۋىكە. نەخىر."

نا، نەمدەۋىست بەدۋى بکەوم، لە مالەكەيدا بىدۆزمەۋە. پىم باشتىر بوو لىگەرپىم شتەكان پەۋتى ئاسايى خۇيان تەى بکەن. پۇنىم لەبىر چوۋەۋە، ئەگەر پىۋىست بوایە ھەۋالىم دەپرسى.

ھەروا لە كارگەى قوتۋى كۆنسىرو كارم دەکرد. بە ھۆى ئەۋەى زۆر لە مالى نەبووم، جىرانەكان دەھاتتە مالى ئىمە. ھاسەرەكەم دەيتۋانى بە سانايى لىيان بېرسى: "ۋەرەن پىالەچايەكم لەگەلدا بخۆنەۋە." ئەمنىش دەمتۋانى ۋا بلىم، بەلام دەبوایە سەرەتا بىر بکەمەۋە ۋ بزانم پىكھاتەى رىزمانى پستەكە چۆنە.

دەمبىست دەلىن: "قاۋەكەت چى تىدا بى؟" بە بۆچۈۋنى من ئەمە ھەلە بوو، ئەم رىستەيە خراپ دارپۇراۋە. پىم ۋا بوو دەبى پىرسىارەكە بەم جۆرە بى: "قاۋەت چۆن بى خۆشە؟ بە شىرەۋە يان بى شىر؟"

هاوسەرەكەم شىتووزارى پىتوۋە دىار نەبوو، بەلام
شىتووزى دەرپرېنى من كەموكوپى ھەبوو. لە كارگە
پىتوۋىستىم بە قسەكردن نەبوو، دەبوايە بە درىژايى پوژ
بىدەنگ بىم و پىزى قوتوۋەكانم قەت لە بەر چاۋ ون
نەبى.

كوپەكەشم گەيشتېوۋەو، من، من چەندىن كىلۆمەتر
لەگەل ئەودا مەودام ھەبوو. ھاسەرەكەم جىرانەكانى
ھەبوون، كوپەكەم ھاوپىياني، منىش تەلەفۇنم ھەبوو.
بەردەوام چاۋەپوانى زەنگى تەلەفۇن بووم، بىرم
دەكرەوۋە كەسىك تەلەفۇنم بۆ دەكا و كارەساتىكم پى
پادەگەيەنى.

"دايەگەرە مرد."

"سەرەخۇشيت لى دەكەم، باوكت كەوت و چىتر
ھەلنەستايەو."

"مامان كوچى دوايى كرد."

"دايكت نەخۇشە."

"پوورت لە سەر جىگە كەوتوۋە."

بەلام تەلەفۇنەكە كپ و مات بوو، مردبوو.

چىرۆكەكەم دەزانى. دەبوايە پشكى منىشى تىدا بى،
دەبوايە پوژىك تەلەفۇنەكە زەنگ لى بدا و كەسىك بە
ھۆلەندى پرسىارى كردبا:

- دەتوانم لەگەل بولفەزل قسە بكەم؟

- بولفەزل تان لەگەلدايە.

شەتەكان دەبوايە بەم جۆرە پوو بدەن.

دواچار تەلەفۇنەكە زەنگى لىدا. بى ئۈۋەى پەلەم
كردبى، وازم لى ھىنا چەند جار لەسەر يەك زەنگ
بخوا. پاشان ھەلمگرت.

- ئەلۇ!

- منم.

دەنگىكى ژنانە ۋاى گوت.

- جەنابتان كىن؟

- ھاسەرى پىشۋوى پۇنى. دەبى ھەۋالىكى
ناخۇشتان بىن رابگەيەنم.

- ھەۋالى چى؟

- پۇنى مردوۋە.

راچەنىم. كتوپر پوخسارى ھاتە پىش چاوم،
پوخسارى ئو كاتەى ۋا لە بەردەم پەرژىنەكە
راۋەستابوو و دەىگوت: "بولفەزل، مالاكەم
دەگوازمەۋە."

- مردوۋە؟! چۇناۋچۇن مردوۋە خاتوون؟!

- بە ھۆى پووداۋىكەۋە.

- چ قەۋماۋە؟!

- خۆى كۈشتوۋە.

بۇ ساتىك كروكپ بووم.

- پۇنى؟! خۆكۈشتن؟! ناتوانم بىۋا بكەم. بە چى خۆى
كۈشتوۋە؟! كەى؟!

- پىرى.

- باشه چۆن؟!

نەيگوت چۆن خۇي كوشتووه، منيش پرسىاره كەم
دووپات نە كرده وه. تىگە يشتبووم لە گەل ھۆلە ندىيە كاندا
نابى پىداگرى لە سەر شتىك بكەى، بۆ دركاندى
ورده كارىيە كان لە چەرن. بىجگە لەو شتانهى كە
دەيانەوى بزانرى، ھىچ شتىكى تر نابىستى.
- خاتون، نازانم بلىم چى. ھاوبەشى خەمتانم. پۇنى
بۆ من جيرانىكى باش بوو... بىگومان بىرى دەكەم.
سوپاس بۆ تەلەفۆنە كە تان. ئاخۇ دەتوانم بزانم كەى
بە خاك دەسپىردرى؟

- وەسىە تنامە يەكى جى ھىشتووه.

پرسىم: "وەسىە تنامە؟" نا، نەمپرسى، وشەكەم دووپات
كرده وه بۆ ئوھى واتاى وشەكەم بە بىر بىتە وه.
"نا، وەسىە تنامە نا، بەلكو كارت پۇستالىكى رەنگى."
من پىشتەر ھەرگىز گويم لەم دەستەواژە ھۆلە ندىيە
نەببوو.

- كارت پۇستالىك، چۆن كارتىكە؟

- كارتىكى سادە يە.

- ئەھا، كارتىك كە بە نىگار يان وىنە يەك پازاوە تە وه؟

- خۆيە تى! پۇلىس لە گىرفانى چاكە تە كەيدا
دۆزىو يە تىيە وه، بۆ منيان ناردووه. ناوى ئۆوھىشى لە
سەر نووسراوه.

- ناوى من؟ ئەى چى ترى لە سەر نووسراوه؟

- داوای لئى كړدووم جهسته كې بسووتینم.
نووسیویه تی حەز ده كا كهس به شدارى مه پراسیمى
سووتانه كه نه بى، من و ئیوه نه بین.
- ئه ی كچه كې، دیاره كچه كه تان؟
- به بى ئه ویش.

ویستم بېرسم بۆچى من، به لام بیهووده بوو. ده مزانی،
بهس ده بوايه ئاماده بم. له هر مه پراسیمىكى پرسه دا
به شدارى چه ند كهس یاخود چه ند شتىك پښوېسته.
ئه گه ر ته رمىك هه بى، ده بى گورپىكیش هه بى.
یان ئینجانیه ك.

یان بوتلیكى به تال، بۆ ئه وه ی خۆله میشه كې بخړیته
ناو.

له پشت هر گورپىك گورپه لکه نىك هه یه، له پشت هر
بوتلیكى به تال بولفه زلېك.

بۆ مەپاسیمی سووتاندنی جەستەى ھاوړنیهک (ئاخۆ
 پوښ ھاوړنې من بوو؟)، جیرانه کۆنهکه، دەمویست جلیکی
 فەرمی بپۆشم؛ لەبەر ئەوەش بوو شەپقەم کردە سەر.
 شەپقە سەرنجی پادەکیشام و حەزم دەکرد شەپقەبەکم
 ھەبێ، وەلێ ئەو شەپقە گونجاو ھەم نەدەدۆزییەو ھە ھە
 دوایدا دەگەرام. چەند پۆژیک بەر لەو ھى پوښ خۆی
 بکۆژێ، بە پاسکیل خۆم بە گوندیکی بچووکدا کرد. ئەو
 گوندە ناوی چ بوو؟

و ھەک ھەمیشە بە لامەو ھەستەم بوو ناوی ئەو گوندانە
 لە مێشکەدا رابگرم کە لە کەنارەکانی ئەیسێل
 ھەلکەوتوون. ئەگەر ھەندیک لە پوڤ چۆمە کە بە
 پاسکیل پێگەبەکی زۆرت بپێبە، دواجار لە پریکدا
 بەسەر کۆمەلێک مال و مەیدانیکی بچووکدا دەکەوتی.
 لەوێ بازارپێکی کەلوپەلی دەستی دوو ھەبوو. چەند
 پیاویک لە پشت کەویڵەکانیان پادەستابوون، لە
 نێو ھەستە مەیدانە کە داریکی بەسالاچوو ھەبوو. ژنیکی
 پیر لە چەکەکەى لە ژێر چەنگەى گری دابوو، لە بن
 دارە کە دانیشتبوو و پالی بە نێو قەدی ھە دابوو.

ژنه که پارچه یه کی له بهردهم خوئی له سهر ئه رزه که
راخستبوو و چهند شه پقه یه کی کۆنی له سهر دانابوو.
خیرا له پاسکیله کهم دابه زیم و به رهو لای چووم،
شه پقه یه کم هه لگرت و باقیم کرده وه؛ پیک ئه و شته بوو
که به دوایدا وئیل بووم.

ئاوینه یه کی بۆ راگرتم، سهیری خۆم کرد. لیم
ده هاته وه. ئیتر ته واه له پیاوه کانی ماله که ی خۆمان
ده چووم، ئه و پیاوانه ی چیتر له وئ نه بوون، ئه و
پیاوانه ی له گۆرستانه که ی گونده که مان به خاک
سپێژدرابوون.

پاره ی شه پقه کهم دا و به پاسکیل گه پامه وه.
چوومه هۆلی مه پراسیمه که وه، له ژیر پووناکیدا
تابووتیک له سهر تهخته یه ک دانرابوو.
له سهر تابووته که ش وینه یه کی پۆنێ که چاوی له من
بپیبوو دانرابوو، پۆنێ یه ک که نه خۆش نه بوو،
پۆنێ یه ک که یاده وه ری و نه کردبوو، به لکو پۆنێ یه ک
به نیگای قووله وه.

ژنیک، واته هاوسه ره که ی، له ته نیشت تابووته که
پاوه ستابوو، ده سه ره یه کی په شی له سه ری وه رپێچابوو
و چاویلکه یه کی گه وه ری په نگا و په نگه ی له چاو کردبوو.
له بهر خۆیه وه شتیکی گوت که لێی تینه گه یشتم.
پاشان دهستی به رهو لای من راداشت.
گوتم: "به داخه وه م."

ئەو شوپىنەى ھاوسەرى پىشۋى پۇنىم لى دى،
 شوپىنكى لەبار نەبوو، ساتەوختەكەش ساتەوختىكى
 گونجاو نەبوو. لەو شوپىنەى وا مردوويهك لە پەنام
 پاكشاپوو، بە ھىچ شىۋەيەك نەمدەتوانى بلىم:
 "خۆشالم بە ناسىنتان. بەردەوام مەراقم كردووه بزانم
 ھاوسەرى پۇنى كىيە."

لە پوخسارى ورد بوومەو و بەدواى پىشانەيەكدا
 دەگەرام مەتەرام بىنيتەوھ بىر. گوتم:

- خاتون، بىمبوروھ برىنەكانتان دەكولىنمەو، بەلام
 ھەز دەكەم زياتر ئاگەدارى پروداوھەكە بىم. مەبەستم
 ئەوھە، ئاخۇ دەكرى بزانم بە چ شىۋەيەك كۆتايى بە
 ژيانى خۆى ھىناوھ؟

- ئى، ھىشتا نەتانزانىوھ؟

- نەخىر، كاتىك تەلەفۇنتان بۇ كردم لىم پرسىن، بەلام
 وەلامىكم دەست نەكەوت.

بە ئەسپايى گوتى:

- لە سەر پىگەى ئاسن، خۆى ھاويشتووھ تە بن
 شەمەندەفەرىك.

- لە كرى؟

- لە ئامستردام.

ئىتەر پىويسىتى نەدەكرد گوىم لە پاشماوھى
 بەسەرھاتەكە بى، ئاشناى چىروكى پىگەى ئاسن و
 تەرمەكان بووم.

پۆژیک له ده‌رگه‌یان دا. له په‌نجهره‌را سه‌یری
ده‌روه‌م کرد، دوو پۆلیس له به‌ر ده‌رگه‌ راوه‌ستابوون،
پیاویکی قه‌له‌و و ژنیک‌ی ئه‌سمه‌ر. ده‌رگه‌که‌م کرده‌وه.
- به‌ پیتی زانیارییه‌کانی ئیتمه‌، ده‌بین بولفه‌زل ناویک لی‌زه
بژی. ئاخو‌ خۆتان؟

- به‌لێ، منم.

- بوویه‌ری‌یک پووی داوه‌، که‌سی‌یک خۆی وه‌ به‌ر
شه‌مه‌نده‌فه‌ر داوه‌. بلیتی ته‌رمه‌که‌ هاوولاتیی ئیوه‌ نه‌بی؟
ناوی ئیوه‌ له‌ کاغه‌زیک‌دا نووسرا‌بوو که‌ له‌ گیرفانی
چاکه‌ته‌که‌یدا دۆزیومه‌انه‌ته‌وه‌.

- ناوی من؟

- به‌لێ، ناو و ئه‌دره‌سی ئیوه‌.

- جا ئیستا من چیم له‌ده‌ست دێ بۆ ئیوه‌؟

- ئه‌گه‌ر ئه‌رك نه‌بین له‌گه‌لمان وه‌رن.

- بۆچی؟

- له‌به‌ر ئه‌وه‌ی... به‌شکم بزائن کینی. ئه‌وه‌ی راستی
بی جگه‌ له‌ په‌ساپۆرتیک‌ی ته‌زویر و ناوی ئیوه‌، هیچ
زانیارییه‌کی ترمان ده‌ره‌ق به‌و له‌ به‌ر ده‌ستدا نییه‌.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نه‌مه‌ده‌توانی خۆم له‌ ئه‌رکی سه‌ر شانم،
له‌ به‌ر په‌رسیا‌ری‌تیم، یان به‌ واتایه‌کی تر له‌و پینگه‌یه‌ی
هه‌مه‌ بدزمه‌وه‌. ده‌بوایه‌ له‌گه‌لیان بچم، له‌ خورت و
خۆ‌پایی نییه‌ ناو‌نیشانی من له‌ باخه‌لی چاکه‌تی
ته‌رمه‌که‌دا دۆزراوه‌ته‌وه‌.

به پۆلیسه کهم گوت: "دهتوانن خوله کێک له سه رم
راوهستن؟ ده بێ خۆم بگۆرم."

گوتی: "له نێو ئۆتۆمبیله کهدا چاوه پوانت ده بین."
چوومه نهۆمی سه ره وه، ئیتر ئه و وادهیه هاتبوو.
قاته کهم پۆشی و چوومه بهردهم ئاوینه.
"خوینسارد به و لۆژیکانه بیر بکه ره وه."

پاشان به هیمنی به ره و ئۆتۆمبیلی پۆلیس ههنگاوم نا،
ژنه ئه سمه ره که ده رگهی لی کردمه وه، منیان برده
نه خۆشخانه ی شار. به چهند پلێکانه یه کهدا چووینه
خواری که به ره و ساردخانه کۆتایی ده هات، من له
نیوه پاسته وه له گه ل پۆلیسه که پێم ده کرد و ژنه
ئه سمه ره کهش لای دهستی چه پم بوو.

پیاویکی بلووز سپی ده رگه که ی کرده وه، چوومه
ژووری، سارد بوو، سه رمایه کی سامناک.

پزیشکی یاسایی چه کمه جه یه کی گه وه ی یه کێک له
پیزه درێژه کانی کرده وه. تهرمیک به ده ر کهوت، تهرمیک
که له پارچه یه کی سپی پینچرا بووه وه. خۆزیا شه پقه یه کم
هه با تا به نیشانه ی پیزگرتن له تهرمه که که ناو نیشانی
منی پێ بووه، به رزم کرد باوه. پۆلیسه که ئاماژه یه کی
کرد، پیاوه که مه لافه که ی لا دا.

یه کهم جار نه بوو چاوم به مردوو و به تهرم ده کهوت.
پهنگه که یشی به لامه وه ئاشنا بوو، پێستی تهرمی برا کهم
پێک له پهنگی مانگی ته واری پشت چیاکان ده چوو.
پۆلیسه که پرسى: "ئاخۆ ده یناسن؟"

شەمەندەفەرئیک دەستی چەپ و شان و گەردنی پان
کردبوو، و سەری وردوخاش کردبوو. کەلەسەری
بەتال بوو، مێشکی خرابوو ناو نایلوئیکەو و لە
تەنیشت تەرمەکەى دانرابوو.

پۆلیسەکە دووبارەى کردەو: "ئاخۆ دەیناسن؟"

پروخساری هەپروون بە هەپروون ببوو،
نەدەناسرایەو. سەرباری ئەوێش مەحەل نەبوو. بە
نەینى لە نێو ساکە پلاستیکەکەم پروانى کە لە
ماددەى کە خۆلەمیشى بوو، ساکەکە بێرەوهرییه
مردووکانى لە نێو خۆیدا حەشار دابوو، کە ئەو
بێرەوهرییه مردوووانەش بە هەمان شێوێ بۆ من ئاشنا
بوون. هێمای مالتیک، قسە نەرمونیان و گەرمەکانى
خۆشەویستیک، چاوى ڕەش و بۆنى مەمکە تورتهکانى.

ئەگەر من نەیناسمەو، ئەى کى دەبى بیناسیتەو؟

بە دەنگیکى گیراو گوتم:

- بەلى، دەیناسمەو.

- دلنیا؟

دیسان سەیری تەرمەکەم کردەو.

- بەلى خانمى پۆلیس، دلنیا.

- ئەگەر وا بى دەتوانن ئێرە واژو بکەن؟

- بەلى خاتوون.

وام گوت و بە وشكى كاغەزەکەم واژو کرد.

بە لای منەو گرنگیەکی ئەوتۆى نەبوو ئەوان
سەبارەت بە هەلسوکهوتە زبەرەکەم چون بێر دەکەنەو،

بهس ئه وهندهم دهزانی که ئه وه تاکه ئه رکینکه دهتوانم به
جینی بینم. دهبوايه باش بپروانم، باش گوئی بگرم و
هه موو شتی باش پابگرم. تو بلیی پوژیک بتوانم
بگیرمه وه شاربه ده ربوون چ مانایه که ده گیه نی؟

پزیشکه یاساییه که مه لافه که ی به سه ر تهرمه که دا
دایه وه و ویستی پال به چه که مه که وه بنیته وه.

"پاوهستن تکایه. چرکه یه که بیده نگ بن."

له و شوینه ی لئی بووم نه مدهزانی قیبله ده که ویته کام
لا، ژیرزه مینه که په نجه ره ی نه بوو. دهبوايه سهیری
هه لکه وته ی خور بکه م بو ئه وه ی بزانه مه که که له کام
لایه، ئه وسا ئاراسته یه کی هه پره مه کیم هه لبارد و
هه ستامه سه ر پئی، پۆلیسه کان شه پقه کانیا ن هه لگرت.
خۆم له شوینی براگه وره دانا و ئه و شته م کرد که له
نیشتمانی خۆمان ئه نجامی ده دهین؛ دهستم له سه ر ئه و
شوینه ی پارچه که دانا که ده بی چاوه کانی تهرمه که ی لئ
بووبی و گوتم: "وانا إلیه راجعون."

ئیتیر پوئنی له نیو تابووته کهیدا دهحه سایه وه.

دهرگه یه که کرایه وه، زیوان هات و پایگه یانند: "دهتوانین
دهست پئی بکهین؟"

ژنه که سهیری منی کرد.

گوتم: "با دهست پئی بکهین!"

من چوومه پیش ویته که ی پوئنی و له بهر خۆمه وه
گوتم: "وانا إلیه راجعون."

له ولاتی من قه ده غه یه یاده وهره ییه کانمان بکینه
 خوله میش، ئەو شوینە ی دەبیتە جی هه واری
 یاده وهره ییه کان دەبی دەستی لی نەدری. مردوو
 دەشۆردری و له کفنیکی سپیه وه وهرده پێچری. پاشان
 جهسته که به لای راستدا ده خریتە نیو گۆره وه و
 پرویشی ده کریتە قیبله وه. دواتر کوپی گه وه یان
 برای گه وه یان مامی هه ره به ته مه ن، کونیک له کفنه که
 له کن چاوه کان دروست ده کا. شه و فریشته ی مهرگ به
 گرپۆزیکه وه دی، ده بی چاو لیک نه نیی و دابنیشی
 تاکو وه لامی پرسیاره کان بده یته وه:

- ئەتو کئی؟

- بولفه زل.

- کوپی کئی؟

- کوپی ئەکبه ر.

- دایکت ناوی چیه؟

- زه هرا.

- له ژيانندا چ کاره بووی؟

- باسی کام قوناغ دهکە ی فریشتەکە؟ باسی ئەو
قوناغە دهکە ی که له نیشتمانی خۆم بووم؟ یان ئەو
ماوه یە ی له هۆلەندا ژیا م؟

چ پوو دەدا گەر فریشتە ی مەرگ بێت و تۆ هیچ
شتیکت بۆ گوتن پێ نه بێ؟

به درێژایی ئەو سالانە ی دوا یی، که شە پ له ولاتە که م
پەرە ی سـەـندبوو، له بهرە کـانـە وە تەرمـی
هەنجـهـنـهـنجـبوو دەهێترانه وە.

"چ لەو جەستە یە بکری که کاسە سەری به تالە؟"

له لای ئێمە قەدەغە بوو تەرمە کان بسووتین، به لام
خۆلە میش زۆر جار له چیرۆکە کۆنە فارسییه کاندایا به
دی دهکری.

"دیویک، که هەموو پۆژی پیچەوانە ی ئەو شتە ی
دهکرد که داوایان لێ کردبوو، پۆستە می قارەمان ی له
بان سەری بهرز کرده وە و گوپاندی: 'له نیتوان ئاو و
ئاگر دایە کیکیان هەلبژێرە!'

پۆستە م هەرچەند نهیده زانی مە له بکا، هاواری کرد: 'ئاو!
دیوه که خستیه نیتو ئاگره وە.

'ئە ی ئاگره که! بیرە وەرییه کانی بسپره وە!'

خۆلە میش سەمبولی دیو بوو، که کچ و ژنه گەنجە کانی
ئەشکەنجە دەدا. دوا جار پاشا حەوت پۆژ و حەوت
شە و ململانی، پۆستە م توانی دیوه که له بان سەری
بهرز بکاته وە و بیخاته نیتو ئاگره وە. جەژنی خۆلە میش
بوو، هەر کەسە و مافی ئەو ی پێ درابوو بوتلیک

لەگەل خۆیدا بیتی. بوتلەکان پێ دەکران لە خۆلەمیش و
لە سەر ئاگردان دادەنران."

ئەو کاتەى منداڵ بووم و دەبوايە بەردەوام چاودێری
زۆپای مالهەمان بـم، بانگی دایکەم دەکرد:
- دایە! دایە!

- چ بوو؟

- کۆلەدارەکان بوونەتە خۆلەمیش، ئاخۆ دەتوانم
هەندیک لەو خۆلەمیشە بخەمە نیو بوتلیکەوه؟
- خۆلەکیک راوهستە!

دەچوو لە گەنجینە بوتلیکی بەتالی دینا، دوو سی
کەوچک خۆلەمیشی تی دەکرد، سەری بوتلەکەى
دەگرت و دەیدا بە من. "جا ئیستا برۆ!"

بە پەلە پام دەکردە کۆلان بۆ ئەوەى بچمە لای
منداڵەکانى تر، کە هەر یەکە و بە بوتلیک خۆلەمیشەوه
چاوه‌پێم بوون.

تەنانەت لە ئەدەبى کۆنیشماندا دوژمنانمان ناسووتین و
نایانکەینە خۆلەمیش، بەلام دیکتاتۆرەکانى فارس بە
شیوەیەکی دیکە هەلسوکەوتیان دەکرد. ئەوان قارەمانەکانى
گەلیان بۆ هەمیشە بە دارەوه هەلدەواسى، خۆر جینگى
ئاگرى دەگرتەوه. حەسەنەک ئا بەم جۆرە بوو خۆلەمیش.
لە کتییى شیخ ئەبولفەزلى بیهەقى ئەم چیرۆکەم
خویندووه‌تەوه.

"حەسەنەک، وه‌زیری گه‌وره‌، بە سواری ئەسپیکی لەر
و لاواز دەبرا بۆ بەردەم پەتى سێدارە، ئەو هەرگیز لە

ژيانيدا سواری ئه سېپىكى وه ها نه بېوو. جه للا ده كان
دهستی چه سه نه گى وه زيريان له پشته وه به ستيو وه وه.
سولتان فرمانى دا: 'به رديارانى بكن!'
به لام كه س دهستی بۆ به رد نه برد.
سولتان گوراندى: 'هه ليواسن!'
جه للا ده كان چه سه نه گيان هه لواسى.
سولتان به دهنگىكى به رز گوتى: 'دهبى بۆ هه تاهه تايه
به داره وه هه ليواسرى!'
چه سه نه ك بۆ ماوهى چه وت سال به داره وه هه لواسرا،
خورى مه مله كه تى فارس سووتاندى و باى پوژئاوا
خوله ميشه كهى له گهل خويدا برد."
له مه پاسىمى سووتانده كه دا شتيك كه م بوو، به لام نه و
شته چى بوو؟ نازانم. له ماوهى سووتاندى جه سته يه كدا
پاستى و خيال ئاويتهى يه ك دهبن، ليك هه لاواردنيان
ئه سته مه. كه چى ناشتن و به خاكسپاردن پاستيه كى په تيبه،
پروسه يه كى ته واوه. تهرمه كه به زيان دهسپىرى، زيان
دهيخاته نيو گورپكه وه و به رده هلكه ن له سه ر كيظه كهى ناو
و رپكه وتيك هه لده كولن.
هرچى بى منيش به شدارى مه پاسىمى سووتاندى بووم.
تابووته كه هه تا زوپاي جه سته سووتاندى برا.
له ويوه ئه ركى من ته واو بوو، هوكاريك نه ما بوو
چاوه رپى بكم.
"مالئاوا خاتوون!"
دهستی به ره و لاي من راداشت.

- سوپاستان دهكهم.

- سوپاسی پښ ناوځ. به ئهركی خۆمی دهزانم.

دهستیم گووشی و هاتمه دهړئ.

ههستم كرد ديهوځ شتيكي تر بلځ، يان پهنگه
چاوهړئ بووځن من پرسياريكی ديكی لی بكم. بهلام
لهو ساتهوهی وا پړونځ بهرهو زړپاكه برا، چيتر
نهمتوانی لهگهليدا قسه بكم. نهوهی راستی بی
دهمويست بلیم: "ئاخو دهكرځ جاريكي ديكه و له
شوښيكي تر چاوم پيتان بكهوځ؟"

له راستيدا دهبوايه دهركهكم كراوه هيشتباوه ههتا
ئویش دههاته دهړئ، دهبوايه تا بهردهم ئوتومبيلهكهی
به قهراغ دارهكاندا شان به شانی ئهو پويشتبام. بابته
بو قسهكردن كم نهبوون، بهلام وام نهكرد. خيرا بهرهو
مال بوومهوه. بهر لهوهی بتوانم لهگهل ژنيك له ژير
دارهكاندا باس و خواسيك دهست پښ بكم، دهبوايه
لهگهل ئهم وشه بيگانانه راهاتبام. له لايهكی ترهوه
حهزم نهدهكرد داوا له ژنان بكم بهرهو لام بيځن.
كهړچی نا، جاريك، تهنيا جاريك. ئهو ژنهی كه پتويسته
بي، خوی ديت. ئهگهړ بو جاري دووهم بانگی بكهی،
ئهوا دوور دهكويتهوه. بهلام پتويسته بي. له خورا نييه
كه ناوهكهی له تهنیشت ناوی من له سهر كارت
پوستالهكه نووسراوه، پوژنيك ديت و له دهركه دهدا؛ له
دهركهی مالی بولفهزل.

له ده رگه ددهن.

پښم وا بڼ پوژنيکي پاييزی بوو، چهند ههفته يه ک پاش مه پاسيمي سووتاندي تهرمه که. ده رگه که م کرده وه. ژنيک بوو، ژنيکي به سالاچوو جانتايه کی پڼ بوو و له بهر ده رگه راوه ستا بوو. له چکه يه کی له سه ري هالانديوو، له دهر وه بايه کی تووش و دژوار دهات.

"ئيوه ئه و پياوه ن که ..."

هاوولاييه کی خو م بوو. کاغه زيکی پيشان دام، ناوی من له سه ر کاغه زه که نووسرايوو.

- فهرموون خاتوون.

- ئيوه ئه و پياوه ن که دوايين جار کوپه که ی منتان.

بينی؟

- کوپه که تان خاتوون؟ کام کوپ؟

کتوپر زانيم باسی چ ده کا، کورسييه کم بؤ له نيوه راستی ژووره که دانا.

"فهرموون خاتوون."

ميوان نه بوو، بؤ شتيکی تر هاتبوو، شتيکی گرنګ. هاتبوو کو مه ليک پرسيارم لي بکا، ناوی من له سه ر

کاغەزەكەى نووسرابوو. كەواتە نەدەبوايە فەرمووى
بەكەم لە سەر قەنەفە دابنىشى، بەلكو دەبوايە لە سەر
كورسىيەك دابنىشى.

پاشكاوانە گوتى: "فەرموون لىزە دانىشتن."
جانتاكەى لە تەنىشت كورسىيەكە دانا و دانىشت،
كورسىيەكىشم بۆ خۆم لە بەرامبەر وى دانا.

- خاتون، چۆن ناوئىشانى منتان دۆزىوئەتەو؟
- لە پىگەى هاوولاتىيەكانمەو، ھەروەھا پۆلىسىش
يارمەتى داوم. من دوو كاتژمىرە ھاتووم. دوو پياوى
گەنج لە فرۆكەخانە پىشوازييان لى كردم، ئەوان ھەتا
بەر دەرگەى ئۆيەيان ھىنام و ئىستا نا تاويكى تر بە
دوومدا دىن.

ويئەيەكى لە ساكە پەشەكەى دەرھىنا.

- دەلىن تەرمى كۆرەكەمت بىنيو، راستە؟

- تەرمى كۆرەكەتان؟

- بېروا ناكەم كۆرەكەم... كە شەمەندەفەرىك... چۆن
بلىم... كە لە سەر پىگەى ئاسن... پىم بلىن، دە پىم
بلىن درۆيە. ئىمە، بنەمالەكەى، براكانى، خوشكەكانى،
مام و پوور و خالەكانى، قەت ناتوانىن بېروا بكەين.
جوان سەيرى ئەم ويئەيە بكەن. تكتاتان لى دەكەم، پىم
بلىن تەرمەكە ھىي كەسىكى تر بوو.

ويئەكەم لى وەرگرت و بە وردى سەرنجم دا، پىك
ئەو ويئەيە بوو كە بە پەساپۆرتەكەو بوو. سەيرى
ژنەكەم كرد، چاوەكانى ماندوو و تەژى بوون لە

چاوه پړوانی. ئەم ژنەم دەناسییەوه که به وینەیه که وه
هاتبوو ه لام، دەشمزانی ئەم ژنە دەیه وئ چ شتی کم لئ
بیستی.

جانتاکه به وپه پری سه بره وه چاوه پری بوو، هه رچی بی
ناکری ژنیکی به سالاجوو به دهستی به تال بگێرته وه.
تەرمیک له نیو جانتاکه یدا جیی نەدەبووه وه. به لام
چیرۆکیک، بۆ نا؛ ئەوه هه مان ئەو شته بوو چاوه پری
بوو له زاری من بیستی.

دەمزانى براکان، خوشکهکان، مام و پوور و خالهکان
نه چاوه پړوانی تەرم بوون و نه گۆر، به لام چیرۆکیکی
گونجاو بۆچی.

لیم پرسى:

- کۆرەکه تان ناوی سوبحان ئیبنی سوبحان ئیبنی
سوبحانە؟

- به لئ، پیاوه گەنجە که؛ ناوی سوبحان ئیبنی سوبحان
ئیبنی سوبحانە.

- مەگرین خاتون. با شتیکتان پئ بلیم، دەبی دان به
شتیکدا بنیم، فرمیسکه کانتان بسرنه وه خاتون.
په ساپۆرته که ساخته بوو، زانیارییهکانی نیو
په ساپۆرته کهش هه روا. ئەمه با له نیوان خۆماندا بی.

به واقورمانه وه پرسى:

- دەتانه وئ بلین چی؟

- ببوورن. ئیستا هه موویتان بۆ دهگێرمه وه، هیشتا
هه ندیک گومانم هه یه. تەرمی ئەو هاوولاتییانە ی

نەناسراو ماونەتەو، ھېندە زۆرن لە ژمار نايەن. لىم
تېيگەن، دەبى كەسىك بياڤناسىتەو.

- ئەي كۆرەكەي من؟ ئەو تەرمە ھىي كۆرەكەي من
بوو يان نا؟

- لە پرسىيارەكەتان تىدەگەم، بەلام نازانم چۆنتان بۆ
شى بکەمەو. دەزانن خاتوون، پەساپۆرتەكە كىشەي
نەبوو، بەلام تەرمەكە ھىي ئەو نەبوو.

- تىئاگەم. سەرەتا گوتتان پەساپۆرتەكە ساختە بوو،
كەچى ئىستا دەلەين پەساپۆرتەكە راست بوو، بەلام
تەرمەكە ھىي وى نەبوو. لە بەرتان دەپارتمەو ئەمەم
بۆ شى بکەنەو! چى ساختە بوو؟ پىم بلى چى راست
بوو؟

- ئىستا پىتان دەلەيم، بەردەوام گومانم ھەن. سەير
كەن! ئىو ڤىكەن سارد و گەرمى پۆزگارتان چىشتو،
ئەمەن ئەو بۆ چەندىن سال دەچى خەرىكى
ھەلات ھەلاتم. ژمارەيەكى زۆر ھاوولاتى مە بى ناسنامە
بە گۆشە و قوژبىنى دونىادا دەگەپىن، گەلىك تەرم بە
پەساپۆرتى تەزوىر بە خاك سىپىرداوان. بە راستى
دوودل و پارام. كەنگى، لە كۆي گوتوومە تەرمەكە ھىي
كۆپى ئىو بوو؟ ئەو ھى راستى بى... چۆنتان بۆ باس
بکەم، ناتوانم پىتان بلىم، مافى ئەو ھى نىيە خاتوون.

ھۆن ھۆن گرىا و بەدەم ھەنىسكەدانەو گوتى:

- لە خۆرا ملە نايە بەر ئەو ئەم سەفەرە دوورودرىژە.

كەس نىيە پىم بلى چ پووى داو!

- من ده توانم پیت بلیم، ده توانم راشکاوانه بۆت باس
 بکه م چ قه و ماوه. خاتوون! من ژماره یه کی زۆر گۆږی
 ون ده ناسم، ده توانم گۆږه کهت پیشان بدهم و بلیم:
 'ئهمه یه. کورپه کهت ئا له و گۆږه دا نیژراوه.' به لام هه روا
 سووک و سانا نییه، ناتوانم وا به ئاسانی پشتراستی
 بکه مه وه. جا ئه گهر من نه توانم پشتراستی بکه مه وه،
 کهس ناتوانی ئه و کاره بکا. جا با پیتان بلیم، من
 چه ندين و چه ندين ساله خه ریکی هه لات هه لاتم.
 ژماره یه کی زۆر هاوولاتی هه ن بئ ناسنامه کون و
 که له به ره کانی دونیا ده پتون. کئ چ ده زانی خاتوون،
 په نگه کورپه کهی ئیوه ش به شیک بئ له و مرقفانه.
 خاتوون، ئه وه ده بی له نیوان خۆماندا بمیتیته وه. من،
 کورپه که تان و ئه وانی تر، به گشتی ئیمه سزا دراوین.
 ئه وه ی پستی له نیشتمانی خۆی کردبئ ده بی باجیکی
 زۆر قورس بدا. ئاخۆ ئیوه سه باره ت به و هاوولاتییه
 هیچتان بیستوه؟ ئه و پیاوه ی جگه له فرۆکه خانه، مافی
 نییه له شوینیکی تر بژی؟ ئه و مرقفه ی وا هیچ ولاتیک
 نایه وی ناسنامه ی پئ بدا. ده بینن، دیسان مرقفیکی بئ
 ناسنامه.

فرمیسکه کانی سږینه وه.

لیم پرسى: "ئاخۆ به سه رهاتى ئیسرا ئیلیه کانت
 بیستوه؟ جوله که وێلگهر د و سه رگه ردانه کان، ئه و
 جوله کانه ی تا هه تایه به سه رگه ردانی مه حکووم بوون؟
 بگه ڤینه وه خاتوو، ده رگه که تان به نیوه کراوه یی

بهیلنهوه. کئ چ دهزانی. دواچار ئیسرائیلی گه پانهوه بۆ
مالی.

دهستی به رهو جانتاکه ی برد، بۆ ساتیک به دهم
تیرامانهوه دهسکه که ی گرت. پاشان له ناکاو ههستایه
سه ر پین، جانتاکه ی هه لگرت و گوتی:
- ده پۆم.

- کوپیک قاوه، پیاله یه ک چا ناخۆنهوه خاتوون؟ پشوو
بدن، ماندوو و شه که تن.
دوو هاوولاتی له پشت په نجه رهوه به دیار که وتن.
گوتی:

- ئه وه هاتن، خۆیانن.
- ئاخۆ ده تانه وی بچین و گوپی ئه و نه ناسراوه
ببینین؟ داوای لیپوردنتان لی ده که م، هه رچی بی ناوی
کو په که تان له سه ر کیله که هه لکه نراوه.
نیوچه وانمی ماچ کرد.

چووینه ده ری.
به یانیی پۆژی دواتر له ماله وه به ته نیا بووم، که سیک
هه مدیس له ده رگه ی دا. له په نجه ره پا سه یری ده ره وه م
کرد، هاو سه ری پیشووی پۆنی له پشت ده رگه که بوو.
به ئه سپایی چووم ده رگه که م لی کرده وه.

- هه له و! ئاخۆ بیزارتان ناکه م؟
- ئه وه چ قسه یه که؟ به پیچه وانه وه. فه رموون خاتوون!
زه رفیکی بچووکی پی دام، که له پۆژنامه یه که وه
پیچرا بوو.

- فەرموو بۆ ئۆتۈپتەن.

- ئەمە چىيە؟

- كە كەلوپەلەكانى پۇنىم كۆ دەكردنەو، يەك دوو شتم بۆ ئۆتۈ دانا. وەك بىرەوۋەرىيەك لە لايەن پۇنىو. زەرفەكەم كەردەو.

"تابلۇيەك! چ سوپرايزىكى جوانە! لە چاكەي خۇتانه. زۆر سوپاس."

هەروەها چەند وىنەيەك هەبوون، ئەو وىتانهي پۇنى خۇي گرتبوونى.

كورسىيەكەم لە نۆۋەپاستى ژوورەكە دانا و گوتىم: "تكتان لى دەكەم دابنىش."

ساتىك لە نىوان قەنەفەكە و كورسىيەكەدا دېدۇنگ ما، پاشان لە سەر كورسىيەكە دانىشت. كورسىيەكى ترم هەلگرت و لە بەرامبەرى دانىشتىم. گوتى:

- لە مەپاسىمى سووتاندنەكەدا حەزم دەكرد زياتر قسەتان لەگەل بكم، بەلام ئۆتۈ زۆر زوو پۇيشتن.

- پاستە. پىشتەر هەرگىز بەشدارى مەپاسىمى سووتاندن نەبووم. ئەو ساتەي وا كرىكارەكە تابووتەكەي بەرەو نىو ئاگردانەكە پال پتوۋ نا، هىز و تواناي ئەوۋم تىدا نەما بە سانايى هەستى خۇم بە ھۆلەندى دەرېېم. ئاخۇ لە مەبەستم تىدەگەن؟ پۇنى يەكەم جىرانى من بوو، پياويك كە متمانەم پنى هەبوو. لە ولاتى خۇم بە هىچ شىۋەيەك پەيوەندىم لەگەل

جیرانه کانمدا نه بوو، له پږیمیکي دیکتاتوردا بږوا به هیچ کس ناکه ی. مه حاله بتوانی دهردی دل بؤ که سینک هلپریژی، سه بارهت به هلپژاردنی وشه کان ده بی به ردهوام به پاریزه وه هل سوکوت بکه ی، وه لی له گه ل پونی ه ستم به ئاسووده یی ده کرد. ئاخو له مه به ستم تیده گهن؟

له پریکدا بیده نگ بووم، من نه ده بوايه چتر قسه بکه م. به نوره ش بی نوره ی هاوسه ری پیشووی پونی بوو قسه بکا، بؤ ئه م مه به سته هاتبوو من بیینی. ئه م تابلویه و وینه کان ته نیا بیانوویه ک بوون و هیچی تر. هاتبوو چاوی به من بکه وئ تاکو سه رگوزه شته ی خویم بؤ بگپریته وه، بویه بیده نگ بووم. به لام ئه و هیچی نه گوت. ساتیک بیده نگي به سه ر ژووره که دا زال بوو، تابلؤ که م هل گرت وه.

"سو پاس. هه می شه حه زم ده کرد تابلویه کی له م شیوه یه م هه بی، شوینیکي باشم بؤ دوزیوه ته وه."

بیرم له وه ده کرده وه ئیستا نا ئیستا وه قسه دی، لی هیچ کاردانه وه یه کی پیشان نه دا. منیش ئیتر هیچم بؤ گوتن پئ نه بوو. "حه ز ده که ن قاوه یه ک ساز بکه م؟"

به ده نگیکی نه رم هاته گو: "له مه پاسیمی سووتاندنه که دا داواتان لی کردم به وردی بؤتان باس بکه م چ قه وماوه، به لام قسه کردن له م باره وه ئاسان نییه. نازانم چؤن باسی ئه و شته بکه م که پووی داوه. ئه وه ی پاستی بی ته قینه وه یه ک بوو."

به خۆم گوت: "ته قینه وه؟ ته قینه وهی چی؟ ده بئ
مه به سستی چی بئ؟"

پهنگه وشه "ته قینه وه" واتایه کی دیکه ی هه بئ و من
لئی بیتاگا بم. بۆ من "ته قینه وه" دیته واتای شکانی
له ناکاو و پهرشوبلاو بوون، وهکو بۆمبیک. چه شنی
سه رجهم نهو بۆمبانه ی به درێژایی سالانی جهنگ له
نیشتمانه کهم ته قینه وه.

- مه به سستان له وشه "ته قینه وه" چیه؟

- نه ها، باسی شتیکی تر ده کهم. باسی پۆنن ده کهم،
باسی خۆم، باسی په یوه ندیی نێوانمان.

- په یوه ندی؟ نه وهنده ی من بزانه ئیوه به شیوه یه کی
فه پمی له گه ل پۆنن زهما وه ندتان کردبوو.

- به ئی، بێگومان، زۆر باشیش پیکه وه هه لمان ده کرد.
پۆنن نیگارکیش و په یکه رساز بوو، هه روه ها پیاویکی
دلخۆش بوو. مندالیکمان بوو، کچیک.

- وایه، ئاگه دارم. پۆنن پنی گوتبووم، جارجاره باسی
ئیه ی بۆ ده کردم. پیم وایه به رده وام تاسه ی ده کردن،
حه زی ده کرد له لاتان بئ، به لام بۆم ده رکه وتبوو که
ناکرئ، که جیبه جئ نابئ. ئیه پیکه وه به خته وه ر
نه بوون، وایه؟

- نه خیر، یانی به ئی. ئیمه به خته وه ر نه بووین، به لام
خراب نه بوو. وهک هه موو که سانی تر. پۆنن ده یکرد و
نیه ده کرد کاری بۆ نه ده دۆزرایه وه، به رده وام کاری
کاتی. شتیکی له ودا گرفتی هه بوو، به لام نه مزانی نهو

شته چييه. زه ماوهندی من له گهل پوڼی وهک هه لېوون
و کوژانه وهی زقپایهک وا بوو؛ سهره تا گرەکان شین
بوون، له ناکاو بلیسهی زهره به دیار که وتن و دواچار
ئاگره که بوو به دوو کهل.

- تینده گهم، ده زانم ده لاین چی. ئەسته مه. نازانم به چ
وشه یهک ده ری بېرم، زۆر باش ده توانم بارودوخه که
وینا بکه م. ئەسته مه. ده بی زۆر سهخت و دژوار بوو بی.
- له په نا من ده خهوت، به لام چیت پوڼی نه بوو، به لکو
بیگانه یهک بوو. 'پوڼی چیت به سهر هاتووه؟ ئاخو
کیشه یهک پرووی داوه؟' ده یگوت: 'نه خیر ئانیک، ته نیا
هه ست ده که م باش نیم و هیچی تر.' له ته نیشت من
وهک تهرمیگ راده کشا، ساردوسر.

هه ستم به ئاسووده یی نه ده کرد. بابه تیکی هه ستیار
بوو، رانه هاتبووم له م باره وه له گهل ژنان ده ردی دل
بکه م. ئەگەر ئەو چیرۆکی خوی بو ده گێرپامه وه، مافی
منیش بوو به نۆره ی خۆم پرسیا ری لی بکه م.

تهرمیگ له ته نیشت ژنیک، له ته نیشت ژنه که ی. پوڼی
چیت نهیده توانی ژنه که ی نه وازش بکا، چیت نهیده توانی
مه که کانی بگوشی، دهسته کانی ئیت به ره و نه رمه ی
رانه کانی نه ده چوون.

- ئە ی پاشان... پاشان... چ پرووی دا؟
- چیت نهیده توانی له ته نیشت من بخه وی. 'هه ول بده
پوڼی! دهسته کانت له سهر شانم دا بی!'

لنم نه پرسى پړونى داواکاريه کهى جيبه جى کرد يان نا.
ساتنک بڼدهنگ بوو، چاوه پړى بووم.

به رده وام بوو:

- دهسته کانى له سهر سينگم دانا. ئاخ! چه نده سارد
بوون! دهسته کانى وهک پارچه سه هولىک وا بوون.
له ولاته کهم هرگيز ژنيک سه بارهت بهم بابه تانه
قسه ي بؤ نه کرد بووم.

ئوسا گوتى:

- نه وکات ته قيبه وه.

- چى ته قيبه وه؟

- ئهم ههسته، ههستى دووره په ريزبوون. جهسته م
چيتر ئوى نه ده ويست.

- تڼده گم. به لام له گورپنى کتوپړى جهسته ي ناگم.

- منيش هه روا. به تايبهت سه ره تا هيچ تڼده ده گه ي شتم،
به س ده بوايه چاوه پړى بم بهو هيوايه ي هه موو شتيک
پړپړه وى خوى بگريته وه بهر. به لام ئيتر هيچ
په يوه ندييه کمان پيکه وه نه ما بووه وه. يه کيک له ئيمه
ده بوايه لهو ماله بپړوا.

- جا ئيوه ماله که تان جيهيشت؟

- نه خير، من ئيتر نه مده توانى بهم جوړه تا کوته نيا
وازي لى بينم. راستت بوئ ئهو نه خوښ بوو. نا، ناتوانم
بلىم نه خوښ... ئيس تاش نازانم له جيى چ
دهسته واژه يک به کار بينم.

- له گهل ئه وه شدا به ختتان ههيه له ولاتيكي پوژئاواييدا دهژين، له خوم ده پرسم ئه گهر ژنيكي هاوولاتيم له گهل كيښه يه كي وه هادا دهسته ويه خه بوايه، چيي ده كرد.

- پهنگه شته كان له ولاتي ئيوه به جوړيكي تر چووبانه پيش و هيچ نه هاتبا گوړي. من چاره سه رييه كم پي شك نه ده هات، ته نيا ده بوايه چاوهر پي بم گوړانكارييه كه راشكاوانه خو ي بنويښي، له لايه كي تره وه ده بوايه چاوهر پي بم كچه كه مان هه نديك گوره تر بي.

- ئه ئه هم ههسته... چو ن بلېم... چو ن توانيتان خوتان له گهل ئه هم دووره پيريژگرته رابښي؟

- ئاسان بوو. شيوازيكي دريژده دان به ژيانمان دوزييه وه؛ من ژووري نووستم جي هښت و چووم له لاي كچه كه م خه وتم. سه ره تا سانا نه بوو، به لام هښدي هښدي پي پي راهاتين. پاشان هه موو شتيك پوون و ئاشكرا بوو، پوني چيتر پيويسي به ژن نه بوو. به دواي پياويكدا گه را و پي گوتم گرفتنيك نابښي ئه گهر بيت و به دواي ميړديكي تر دا بگه پريم. به لام هه روا سووك و سانا نه بوو، كات پيويست بوو. سه ره تا ده بوايه به م بيروكه يه رابښم، پاشان به پاريزه وه به دواي ميړديكي نويدا گه رام. به رواله ت ئاسانه، به لام چيتر ميړديكي تر نادوزيته وه. پياوي تر ده دوزيته وه، گه ليك پياوي تر؛ هه موويان بو ماوه يه كي كاتي.

- بو پوني ش هه ر وا بوو پيم وايي.

- به لئ، ئه ویش بۆ ماوه یه کی کاتی کومه لیک پیاوی
 دۆزینه و. ههردووکیشمان پازی بووین. ته نانه ت باسی
 ئه و پیاوانه مان ده کرد له ده ره وه ی مال تووشیان
 ده بووین. هه موو شتیک له ماله وه مەنگ و ئارام بوو.
 کچه که شمان له په نامان گه وره ده بوو، به لام کتوپر
 پۆنئ هاوده میکی درێژخایه نی دۆزییه وه.

- ئه ها! ناکا مه به سستان ئه و پیاوه کورته بالایه بی؟ ئه و
 پیاوه ی گواره ی له گویدا بوون؟

- خۆیه تی. ده بی بینییستان. کاتیک ئیوه له گه ل
 بنه ماله که تان هاتنه ئیره، ئه و لیره ده ژیا.

- پیم وایه ده بی دوا ی ئه مه به یه کجاری ئه م ماله تان
 جی هیشتی.

- نه خیر، یه کسه ر نه پۆیشتم. سه ره تا پۆنئ دوو سی
 شه و له هه فته دا له مائی وی ده مایه وه، به هیچ
 شیوه یه ک به مه چارز نه ده بووم، په یوه ندیی به خۆیه وه
 هه بوو. پاشان هاو پێکه ی جارنا جاری ده هاته مالی ئیمه،
 ته نانه ت به رگه ی ئه مه شم گرت. به لام شه ویک که
 ده گه پامه وه مالی، بینیم قه ره وێله یه کی گه وره له به رده م
 په نجه ره دانراوه. ئی! ئه م جار هیا ن چ بووه! هاو پێکه ی
 بار و بنه ی له مالی ئیمه داکووتا. من پێکه یه کی دیکه م
 له پیش نه بوو، ده بوایه له مالی برۆم. کچه که مان له کن
 پۆنئ مایه وه، من پرێسکه م پێچایه وه.

بۆ بەيانىي پۇژى دواتر تىگەيشتم بۆچى ژنەكەي
پۇنى ھاتۇتە دىدەنيم، ئەگەر ئەو چىرۆكى پۇنى ئ لە
مىشكى مىندا سەرلەنۇي بونىاد نەنابايەو، كى ئەو
كارەي كىرەبا؟

ئەو ھەروەھا ھاتبۇو تاكو لاپەرە سىپىيەكانى نىو
چىرۆكە كۈنە فارسىيەكان پىر بىكەتەو، كە دەمزانين.
لە ئەدەبى كۈنى ولاتەكەي مىندا، دەگمەن نىن ئەو
چىرۆكانەي باسى خۇشەويستىي پىاويك بۆ پىاويكى
دى دەكەن. لە چىرۆكى وادا ھەرگىز بوونى ژنىك لە
گۇرپىدا نىيە، بەردەوام باسى پىاويك دەكرى. تەنەنەت
باسى زانايەك بە پىشىكى خۇلەمىشىيەو كە چىتر
ناتوانى بەسەر خۇيدا زال بى. كىوپر، جەكانى دادەنى و
بە پرووت و قووتى خۇ بە مالىكى تردا دەكا. چىرۆكەكە
باس لەو نەكا بەسەرھاتەكە چلۇن كۇتايى دى.

ھىچ شتىك لە سەر ھاوسەرى زاناكە نەگوتراو،
ھەروەھا ئەو ھەش نازانرى ئاخۇ پىاوەكە وەك قالە
سەھۇلىك لە تەنىشت ژنەكەي پاكشەوە يان لە
مەكەكانى ھەلبەزىوۋتەو. لە ھىچ كىي باسى ئەو
نەكراو پانە گەرمەكانى ژنە بەكەفوكولەكە ھەستى بە
بوونى دەستى مىزدەكەي لە سەر خۇي كىرەبى.

ھەروەھا لە چىرۆكەكەدا ناخوئىتەو كە دەستە
ساردەكانى زاناكە وەك دەستەكانى مردوويەك لە سەر
پانى ژنەكە قورسايى بىكا. ھاوسەرى پىشەو پۇنى
ھات، شتىكى كىرپايەو كە پىويستىم پىي بوو و

پۆيشتەو. كتومت وەك دايكى سوبحان ئىبنى سوبحان
ئىبنى سوبحان كە ھات، تەويلى ماچ كردم و پۆيشت.
بەلام ژنى پيشووي پۆنى تەويلى ماچ نەكرد. پەنگە
دەبوايە ئەو كاتەى وا گوتى پۆنى چىتر ئەوى
نەدەويست، تەويلىم ماچ كردبا. گەمژەيى، گەمژەيىك
بوو لە لايەن منەو.

ئانىك ھاتىبو بىمىنى تاكو خالى كوتايى بۇ چىرۇكى
 ژيانى پۇنى دابنى. لە پروانگەى ئەوۋە ونبوونى دەھاتە
 واتاي كوتايى چىرۇكەكەى. خۇيشى پۇيشت لە
 شارىكى تر سەقامگىر بوو بۇ ئەوۋەى لە ژيانى نويدا
 سىتەرى پۇنىى بەسەرەوۋە نەبى.

بەلام ناكىڭ خالى كوتايى بۇ چىرۇكىك دابنىى،
 چىرۇكەكان پەپرەۋى لە ياساكانى خۇيان دەكەن؛ بۇ
 كەسىك كە بىەۋى رەۋتى بەسەرھاتەكەيان بگۇرئ، مل
 دانانەۋىتن. چىرۇكىك يان ئەوۋەتا خامۇش دەبى، يان بۇ
 ھەتاھەتايە دەژى.

من تواناي ئەوۋە نەبوو شتىك لە ژيانى پۇنى دا بكام
 و نەمدەتوانى چىرۇكەكەى لەبىر بكام. چۇن دەمتوانى
 چاۋەكانم بنووقىنم و مالە چۆلەكەى دىوار بە دىۋارى
 خۇمان نەبىنم؟ چۇن دەمتوانى گوچكەكانم بئاخىم بۇ
 ئەوۋەى چىتر گويم لە باسوخواسى پۇنى نەبى؟ چۇن
 دەمتوانى دەرگەكە گالە دەم و رىكە نەدەم ئانىك
 بىمىنى؟ ھەموو شتىك لە دەرەۋەى وىستى خۇم پرووى

دا. چۈن دەمتوانى بەردەوام پرسىياري ئەو ە خۆم
نەكەم كە جيرانى داھاتوومان كى دەيى؟
ئەو كاتەى وا تەرمى پۇنى لە نيو ئاگرەكەدا ون بوو،
پۇنى ون بوو، بەلام چىرۆكەكە نا. لە نيو
بىرەو ەرييەكانمدا جيگەى بۆ خۆى خوش كرد. بەلام
چىرۆكەكە دەكەوتە سەر چ پەوتىكەو، ئا لىرەدا هيچ
بۆچوونىكم نەبوو.

نەمدەويست بى ەست و خوست بىم، دەمويست لە
پەوتى پووداوەكاندا پشكم ەبى. ەەر بۆيەش بە دواى
ئيشىكى تردا ويىل بووم.

چىتر نەمدەتوانى لە كارگەى دروستكردى قوتووى
كۆنسىرودا درىژە بە كاركردى بدم، بۆ من ئەو كارە
تەواو ببوو. ئەگەر من ئاگر و شوينم جى ەيشتبوو، بۆ
ئەو نەبوو قوتووى ەۆلەندىيەكان كۆنترۆل بكەم. لە
نيو سەرمدا ئاشىكى ەۆلەندى دەسووپايەو، كە لەو
ەزاران قوتووە دروست كرابوو وا پۆژانە بە پىز بە
بەر چاومدا تىدەپەپىن. چىتر نەمدەتوانى قوتووە
زيانوئىكەوتووەكان لەوانى تر ەلاوئىرم، ئەوان ەاوكات
لەگەل قوتووە ساغەكان دەھاتنە دەرى و لە زاركى
ئامىرەكەدا گىريان دەكرد. ەموو جارى ناچار دەبووم
پىزەكە رابگرم، ئامىرەكە بوەستىنم و بە بىزارىيەو
قوتووە خراپەكان فرى بدم. ئەوسا كرىكارەكان
دەورەيان ئابلۆقە دەدام.

یه کینک له وان دهیگوت: "دهبینن، دیسان دهستی پی
کرده وه."

یه کینکی تر دهیگوت:

- من پیم گوت، ئەو بۆ ئەم کاره دروست نه کراوه.
- وازی لئ بینه! زارکی ئامیره که دهشکینی.
- نه خیر، ته نانهت وشه یه کی هۆلهندی تیناگا. کی له
سه ر ئەم کاره دایمه زرانده وه؟ ئەم بیتگانانه ناتوانن کار
به م ئامیره نوێیانه بکه ن.

پاشان سه روکی کار که که ده هات و ده یگوراند:
"هر که سه و بچیته سه ر کاره که ی خوی! ئەوه
خه وتووی چیت؟ خه یالت بۆ کوئ فریوه؟"

ئه ونده ی له دهستم هاتبا هه ولم ده دا باش کاره کان
راپه پینم، به لام نه ده کرا. ئەگه ریش نه کرئ شتیکت له
ده ست نایه. بۆ من ئەوه کار نه بوو، به لکو جۆریک سزا
بوو. له گه ل ئەوه شدا هه ولم ده دا به هر شیوه یه ک
بووه ریزی قوتووه خراپه کان هه لایه ریم. به لام ئەمه به
پنچه وانده وه وه رسووړا، تا وای لینه ات پۆژیک
خاوه نکاره که پیی گوتم: "بۆ چاکه ته که ت هه لگره!"

چاکه ته که م ده ست دایه و له گه ل خاوه ن کاره که دا تا
نووسینگه که ی چووم.

له وئ گوتی: "نابی پیت وایی له هۆله ندا هه موو شتیکت
ئاسانه. ئەگه ر نه توانی کاریکی وا سانا ئەنجام بده ی،
ئیتیر هیوات به چیه؟"

وه لام نه دایه وه.

"بۇچى ھېچ ئالتى؟ يان رەنگە پىت باش بى بىرە
پارەيەك بخرىتە ھىسابەكەتەوۋە و لە مالەوۋە پالى بۇ
بدەيتەوۋە؟ ئىتر ژيانىكى خۇش رابوئىرى! ھېچ خەم و
خەيالىكت نەبى، پارەكە بە شىۋەيەكى ئۇتوماتىك بىتە
نىو ھىسابەكەتەوۋە. وا نىيە؟"

نەمدەويست وەلامى بدەمەوۋە، لەوۋە دەترسام نەتوانم
بەسەر پق و توورەيى خۇمدا زال بم. بە خۇم گوت
باشتر وايە بېرۇم، چاكەتەكەم داخست و چوومە دەرى.
لە پشت سەرم، لە دالانەكەوۋە گويم لە دەنگى بوو:
"چەند چەند بى چاۋە پروويشە!" قسەكانى لە قورگمدا
مانەوۋە. دەمويست وەلامى بدەمەوۋە، بەلام ھېچ شتىك
نەدەگۇردا. لاي پەنابەرىك خەيال و راستى تىكەل بە
يەك دەبن، بگرە خەيال زور لە راستى سەختەرە. من لە
خەيالى خۇمدا دەگەرامەوۋە بۇ لاي خاۋەنكارەكە، لە
بەردەم مىزەكەي بە پىۋە ۋەستابوو و خەرىك بوو بە
تەلەفۇن قسەي دەکرد. پېرم دەدايە مل و قايشى
پانتۇلەكەي، بە جوولەيەك بەرزم دەكردەوۋە بۇ ژوور
سەرم و دەمقىزاندا: "پىت خۇشە چىت لى بكام؟ بتخەمە
نىو دەريا يان نىو ئاگرەوۋە؟"

بە دەم پارانەوۋە دەيگوت: "بمخە نىو دەرياۋە."
بە ھۆى ئەوۋە ھۆلەندى بوو، بىگومان دەيزانى مەلە
بكا. بۆيە نەمدەخستە نىو دەرياۋە، بەلكو دەمخستە نىو
رابدوومەوۋە.

پاشان دەگەرامەوۋە مالى.

نەمدەوېست پۆژەكانم لە مالى تېپەپېنم و دەست لە
سەر دەست دابنیشم. ئەگەر بى جموجول بىن، پېرۆسەى
هەلاتن بە قۆنەقۆن دەپواتە پېش. بەردەوام هەولم دەدا
بزانم ھۆلەندىيەكان چ دەكەن.

بەر لەوہى بېمە ھۆلەندا، من خەلكى ئېرەم نەدەناسى،
سەبارەت بە ھۆلەندا ھەندىك شتم بېستبوو و ھىچى تر.
لاى ئېمە مېشكى ھۆلەندى بەناوبانگ بوو، كابانەكانى
مالەوہ ئەو مېشكانەيان نەدەوېست. "دەبى چەند
مېشكەكە لە نىو مەنجەلدا بھېلمەوہ تاكو دەكولى؟"

لەگەل ئەوہشدا پاش ئەوہى مېشكەكە چەندىن
كاتزىمىر لە سەر ئاگر دەمايەوہ، مېشكىكى تا پادەيەك
كولاويان بۆ دەھىتاي.

ھەروہا بەسەرھاتى پياوہ بچكۆلە بوپەرەكەى ھۆلەندام
بېستبوو؛ بە گوپەرەى بەسەرھاتەكە، قامكى خستۆتە نىو
كونىكى بەنداو و بەم جۆرە خەلكى ھۆلەنداي پزگار
کردووە.

بەلام كاتىك سنوورەكان دەبەزىنى، بەسەرھاتە
درۆينەكان لە نىو مېشكتدا ھەلدەوہشېنەوہ و چىرۆكى
نوى سەر ھەلدەدەن، پەى بە شتى نوى دەبەى و لە
مىكانىزمەكانى تىدەگەى. بە ھەلكەوت نەبووہ ئەگەر
ويستوومە بزانم جەستەى ھۆلەندىيەك چۆناوچۆنە.

نەمدەزانى تا چ ئەندازە دەتوانم پەى بەم شتە نوپيانە
بەرم؛ بۆ ئەم مەبەستە دەبوايە چاوەپى بىم، دەبوايە
وہك ئەوانى تر بژىم و بەوہ قايل بىم بزانم چ پوو دەدا.

هاوسه ره کهم ئاسایی ده ژیا، وهک خه لکانی تر. به یانیان
کاتژمیر ده، بهرده وام ده چوو له لای جیرانه کان قاوه ی
ده خوارده وه، بۆ ماوه ی کاتژمیر و نیویک قسه و باسیان
ئالوگۆر ده کرد. پاشان شان به شانی یهک به دوا ی
مناله کانیاندا ده چوون بۆ خویندنگه.

ههروه ها کوره که شم گه وره بوو، کتوپر تیگه ی شتم
زمانی دایکی به شتیه زاری هۆله ندی قسه دهکا. ئیتر به
هۆله ندی دهینووسی و له گه ل مندالانی تر ده چوو له
کتیبخانه کتیبی وهرده گرت.

من له گه ل زمانی هۆله ندی له ململانیدا بووم، به لام
ئهوان پیشکه وتنی بهرچاویان به خۆوه بینیبوو. شتیگ
له بهردهم گه شه سهندنی من ده بووه ئاستهنگ؛ من
بهرده وام له گه ل چیرۆکه کانی ناو سه رم و ماله
چۆله که ی ته نیشتندا ده ژيام.

ئه وه ی راستی بی جگه له وه ی به وه ی وهک گشت
خه لکانی تر بژیم، هیچ چاوه پوانیه کی ترم نه بوو. زۆر
حه زم ده کرد فیزی ئه وه بم له سه ر کاریزه که ی بهردهم
ماله که مان خلیسکین بکه م، له نیو جهرگه ی ئه و
هۆله ندییانه ی باش ده یانزانی ئه و کاره بکه ن، هه ستم و
بکه ومه وه. به لام نه ده بوو.

ده بوایه داوام له کریکاری سووتاندنی ته رمه کان کردبا
رابر دووی منیش بخاته نیو کووره که وه و
خۆله می شه که ی بخاته نیو ئینجانه یه که وه، بۆ ئه وه ی له
سه ر ئاگردانه هۆله ندیه که ی ماله که مم دانابا.

جارجاره بیر دهکه مه وه: ئەگەر پۆنی جیرانی من
نه بوايه، ئاخۆ وه ها قوول به گۆ رابردوودا ده چووم؟
ئەگەر که سیتی تر جگه له و جیرانی من بوايه، که لۆ
تیروانینیکی جیاوازم نه ده بوو؟

له خۆم ده پرسى، تۆ بلینى پۆنى بهرپرسیارى ئەوه
نه بێ ئەسغه ر که چال له نێو رابردوودا به شتیه یه کی
بازنه یی پاسکیل نه ئاژوئ؟

رهنگه وا بێ. به هۆی ئەوه ی پۆنى له گه ل پیاواندا
ده خه وت، به شیک له بیره وه رییه کانی منی بوو ژانده وه.
شیتیک که که سیتی تر نه یده توانی بیکه. ئەمه ش
په یوه ندیی به ئەسغه ره که چال وه هه بوو، له گه ل ئەو
کورپژگانه ی هه ولی دها به ته له یانه وه بکا. ماله چۆله که
له یاد و بیره وه ریى من نه ده چووه ده ر، نه ک له بهر
ئەوه ی پۆنى تیايدا ده ژیا، به لکو به هۆی ئەوه ی مالی
چۆل به لای منه وه سه مبولی هه لاتن، ده ستریزى و
مه رگ بوو. ژماره یه کی زۆر مالم پێ شک ده هات، که به
شتیه یه کی سه رسوور هینه ر له لایه ن دانیشه توانیا نه وه
چۆل که رابوون.

بۆ نمونه ماله که ی چینی، مالی جیرانه که مان سی سال
پیش ئیستا.

شه و له ژووری میوانان هه ر وا پرووناکی به دی ده که را،
به لام کازیوه ی به یانیی پۆزی دواتر که چوومه ده ره وه
تا کو نانی تازه بکرم، بینیم ماله که چۆل که راوه. به

ههله داوان چوو مه وه ماله و هاوارم كرد

- دايه! نه وان پويشتون! ماله كه يان چوله!

- كئ پويشتووه؟

- بنه ماله ي چيني.

دايكم به پهله رايكرده دهره وه. به سهرسوورپمانه وه له

په نجه ره كه پرا سهيري ناوه وه ي كرد.

له بهر خو يه وه گوتي: "وايه. پويشتون."

تيته ده گه ي شتم. چون ده كرا له چاوترووكانيكدا ون

بووبن؟

راسته قهت هيچ شتيك بو مندا لان ناگيرينه وه،

پرسياره كهش وهك مالتكي چولي كلومكراو له ميشكي

مندا مايه وه. دواتر شته كه م له بير چوو وه. نه وه ي

راستي بي پرسياره كه م له نيو ياده وه رييه كانمدا

خستبووه سوو چي كه وه، تاكو سي سال دواتر

سهرله نوي بيوروژينمه وه.

بوچي له ناكاو ماله كه يان چول كرد؟

چما هيچ شويته واريكيان له دواي خويان جي

نه هيشت؟

له بهر چي هلاتن؟

له چي ده ترسان؟

نيستا هه ولم ددها وه لاميك بدوزمه وه، به لام هيچ

سهره داويكم به ده سته وه نه بوو. له نيو

ياده وه رييه كانمدا به دواي نهو وشانه دا ويل ده بووم كه

هيچ په يوه ندييه كيان به يه كتره وه نه بوو، به دواي

رېستى بچووكى له بهر يهك هه لوه شاوه، تاكو يهك به
دواى يهك ريزيان بكهم و بهم جوړه چيروكى ماله
چوله كه بهونمه وه.

گويم لى بوو پياويك له بيره وه رييه كانمدا گوتى: "چينى
ميليټان بوو. پوليس شوين پټيان هه لگرتبوو."

يه كيكي تر هه ليدايه: "وا نيبه. ئه و چيتر نه يده توانى له
شاره هه لېكا. ئه سفهره كه چهل یش له م به سهراته دا بى
رول نيبه. كچه هر گه نجه كه ي چينى له نيو په زه كاندا
به سمت و كه فالى پرووت بينراوه. چينى چيتر ناتوانى
له م شاره سهرى بهر ز بكاته وه و به ريدا پروا."

پياويكى گنج گوتى: "ئمه هيچ په يوه ندييه كى به
ئسفهره كه چهل وه نيبه. چينى شوړشكيږ بوو، به
سميله چر و چاويلكه په شه كانپرا ديار بوو."
كوپړكه يهك گوتى:

- دوينى چينى م بينى. له تهنيشت پرده كه
سهر وگويلاكي ئه سفهره كه چهل ى شه لالى خوين كرد و
به پاسكيه كه يوه فري دايه نيو پروو باره كه وه.

- چهنه باز، من دوينى به چاوى خوم ئه سفهره
كه چهل م بينى، له بهر دهرگه ي دوكانه كه ي پراوه ستابوو
و ساغ و سهليم بوو.

- به لام پاسكيه كه ي له وئ نه بوو، هه روه ها پاسكيلىكى
مندالانه مان له چومه كه وه دهره ټنا. بيچكه له ئه سفهره
كه چهل كى پاسكيلى مندالانه ي هه يه؟

- ھەرچى بىن چىنى پياۋىكى سەير بوو، ھاموشۇي
كەسى نەدەكرد.

باوكىشم بە تووپەيىھە ھاۋارى كرد: "لەم مالە بېرۇ!"
منىش لە مالى پۇيشتىم.
باوكم گوتى: "بولفەزل، گويى بگرە، ئەگىنا ئىمەش دەبى
ئەمرو نا سبەي لەم مالە بار بگەين."
ئەۋكات لە نىو بىرەۋەرييەكانمدا بەردەوام لەگەل باوكم
پام دەكرد. ئىنجا لە دۋاي خۇمان و لە نىو تاريكىدا،
مالىكى چۆلمان جى دەھىشت.

له ولاتی خۆمان که کوپنکی گهنج بووم، ده‌بوايه
 سیوادی به‌یانی له‌خه‌و رابم. ده‌بوايه به‌په‌له‌پرووزی
 ده‌ست و مه‌چه‌ک و پوخسارم بشۆم. پاشان به‌غاردان
 بچمه‌ژووری میوانان و له‌ته‌نیشته‌باوکم دابنیشم،
 پتکه‌وه‌پروومان له‌قیبله‌ده‌کرد و به‌ده‌نگی به‌رز‌چهند
 ئایه‌تیک له‌کتیپی پیرۆزمان ده‌خوینده‌وه.

له‌هۆله‌نداش چاوه‌کانم به‌ر له‌ده‌رکه‌وتنی خۆر لێک
 ده‌بنه‌وه، ده‌موچاوم ده‌شۆم و بۆ‌ژووری پۆنیشتن
 شۆپ ده‌بمه‌وه و نوقمی خوینده‌نه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانی
 پۆژنامه‌کۆنه‌کان ده‌بم.

به‌ره‌به‌یانیکی ساردی زستان بوو، یه‌که‌م زستان پاش
 مه‌رگی پۆنج، کزه‌با به‌بن ده‌رگه‌ی حه‌وشه‌که‌دا
 ده‌خزی و قاچه‌پووته‌کانی منی سه‌ر ده‌کرد، گۆره‌وییه
 په‌شمینه‌کانم له‌پێ کرد و چووم له‌پشت میزه‌که
 دانیشتم، بۆ‌ئه‌وه‌ی چاو به‌پۆژنامه‌کاندا بخشینم.

له‌باخچه‌که‌ی پشت ماله‌وه‌گویم له‌ده‌نگی که‌سێک
 بوو، په‌رده‌که‌م لا‌دا بۆ‌ئه‌وه‌ی سه‌یریکی ده‌ره‌وه‌بکه‌م.
 به‌لام هیشتا ده‌ره‌وه‌پرووناک نه‌بیوو، ماوه‌یه‌ک چاوه‌پێ

مامه وه تا گزینگی خۆر له باخچه که بدا. ئه وسای پیاوێکم
له باخچه که ی پۆنی دا بینى، پیاوێک که دمه ته شوێه کی
به دهسته وه بوو.

به ره وه درهخته که، به ره وه داره له وژه به ستوه که چوو.
له شوینه ی وا درهخته که پوا بوو دمه ته شوکه ی
خسته نێو دهسکینکه وه، ماوه یه ک پاره ستا و به ته شو
وه رگه پایه نێوقه دی درهخته که.
یه کشه ممه بوو. دلنیا، زۆر باش ئه پۆژهم به بیر
دئ.

به ئه سپایی ده رگه ی باخچه که م کرده وه، نه مده ویست
هاواری درهخته که له ژیر زه بری ته شوکه له کیس
بدهم؛ کراک، کراک.

چاوم له سه ر باخچه که هه لئه ده بری. پاش هه و
خوله ک و نیو، پیاوه که وازی هینا، ته شوکه ی به
دهسته وه بوو و له درهخته که ی ده پوانی، که هه ر وا له
شوینی خۆی وه ستا بوو. به هه موو هینز شه قینکی له
نێوقه دی درهخته که دا، درهخته که که و ته سه ر ئه رز.
چاکه ته که م هه لگرت، هه لمگرت و چوومه بن دیواره وه.
به دهنگینکی به رز گوتم: "پۆژباش."

پیاوه که ئاو بری دایه وه.

"بولفه زل، من ناوم بولفه زله."

گوته ی: "سارده. هه موو شوینی به ستوویه تی."
گوتم:

- پیم وایه ئیوه جیرانه تازه که ی من.

نهدامهوه، تهنانهت خویشی نهناساند. هر باسی دایکی
کرد و هیچی تر. گویت لیمه؟"

نخیر، گوئی لیم نهبوو. له پهنجرهوه سهیری ده‌ریم
کرد بزائم چ پروو ددها، پیاوکه سهخت و پتداگرانه
تешوکه‌ی به‌رز ده‌کردهوه و له دره‌خته‌که‌ی ددها.
"نمه هیچی لی شین نایته‌وه. وا دیاره قهت جیرانی
ئاساییمان نابښ. خواجه گیان! ئه‌ری ده هه‌سته! چی له و
هه‌موو خهوه ده‌که‌ی؟"

له بن لیمه‌که‌یه‌وه وه‌لامی دایه‌وه:

- یه‌کشه‌ممه‌یه! ئه‌م‌رو یه‌کشه‌ممه‌یه پیاو! هه‌موان
یه‌کشه‌ممان تیروپ‌ر ده‌خه‌ون.

- هه‌موان؟

- به‌لی هه‌موان، جگه له تو بولفه‌زل!

له قسه‌کانیدا هه‌ستم به هه‌ره‌شه کرد.

"بولفه‌زل! وهره تو‌ش بخه‌وه! خو که‌له‌باب نی به‌و
به‌یانیه زووه له بان سه‌رمان بخوینی."

ئو ژنه، ژنه‌که‌م، که جاران به بی من زاتی نه‌ده‌کرد
هیچ بکا، ئو ژنه‌ی هه‌میشه له به‌رام‌به‌ر مندا بزه‌یه‌کی
نهرمی له سه‌ر لیو بوو، ئیتستا به زمانیکی هه‌ره‌شه‌ئاسا
قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردم. چیت‌ر پیو‌یستی به من نه‌بوو. به
هوله‌ندییه‌کی بی که‌موکو‌ری ده‌ئاخفی و بازنه‌ی
په‌یوه‌ندییه‌کانی به‌رفراوان‌تر کرد‌بووه‌وه، به دوا‌ی
کاریکدا ده‌گه‌را و تهنانهت حیساییکی بانکی به ناوی

خوی کردبووه وه. نا، نه ده بوایه چیتړ ئه و شته ی وا له
دلمدایه لای ئه و بیدرکینم.

که له باببه که ی کلېسه له سهربانی گه نجینه که قیت
وه ستابوو، هه ناسه ی له سینگیدا قه تیس هیشتبوو و
سهیری درهخته دریژبووه که ی سهر ئه رزی ده کرد.

پاشنیوه پړ کولکه داره کان به سهرنجه وه به ته نیشته
دیواری گه نجینه وه له سهر یه ک که له که کران، پیاوه که
هه روه ها دهستی کرد به کیلانی باخچه که. ته نیا پیاویک
که ئه قلی له دهست دای باخچه یه کی زوقمگرتوو ده کیلن.
دهتگوت ئه و شوینه هه رگیز درهختیکی لی نه بووه که
هه لوژده ی پتوه بوو بی. من هیچم له دهست نه ده هات،
هه رچی بی باخچه ی خوی بوو. هه تا دهرنگان هه
خهریکی گواستنه وه ی که لوپه له کان بوو بۆ نیتو ماله که.
به یانی که له کتیبخانه ی گشتی ده که پامه وه، چهند
میله ی دریژی ئالمینیوم بینی له نیتو باخچه که
دانرا بوون. پاسکیله که م راگرت و چووم بزائم چی له م
میله دریژانه ده کا، کتوپر له پشت گه نجینه که به خوی و
به په یژه یه که وه به دهر که وت.

گوتم: "سلاو جیران."

په یژه که ی به دیواری عه مباره که وه نا و چووه
سهربان، نه مده زانی ده یه وئ چ بکا.

دیشان گوتم: "سلاو جیران."

گوتی: "په! به راستی ناحه زه. به چ بیرو که یه که وه
شتیکی وا قیزه وهن له م سهربانه دانراوه!"

هەر وا که له سەر دەست و چۆک سەردەکەوت، له
کەلهبابەکه نزیك بسوو. توند دەستی به قاچی
کەلهبابەکهوه گرت و هەستایه سەر پێ.
"حه! بۆ وا قایم کراوه. دەبی بیپر مهوه."
لیم پرسى:

- بۆچی دەیبرنهوه؟ وازی لێ بێنن با لهوێ بێ.
ئازاری بۆ کهس نهبووه.
- نامهوێ کەلهبابێک له سەربانهکههه بێ. دهمهوێ له
باتی ئهم کەلهبابه ئانتینهکههه دابنیم.
پری دایه هەندیک سەرووتری کەلهبابەکه و هەولی دا
هەلیکهنێ.

"به قورێ گیرئ، لێ نابیتهوه."
به تورەیییهوه سەری کەلهبابەکهی گرت و توانی له
بنرا هەلیکهنێ.
"ئهم شته قۆره بۆ نێو زبل باشه"، وای گوت و فرپیی
دایه بن دیوارهکهوه.

لهبەر کەلهبابەکه خەو له چاوم نهدهکهوت. بێ ئهوهی
دهنگ ده‌ربخههه له خهوههستم، به نووکی پێ به
قادرمه‌کاندا شوێ بوومهوه و چوومه ژووری پو‌نیشن.
چاکهتهکههه پو‌شی، پاشان شه‌پقهکههه له سەر کرد و
گورگانه‌پێ خزامه باخچهکهوه. هه‌وای سارد بوو و
ئه‌ستێره‌کان ئاسمانیان داپو‌شیبوو. ده‌مویست بچمه‌ نێو
باخچه‌ی جیرانه‌که‌مان و کەلهبابەکه له نێو زبل و
زاله‌که ده‌ربینم، به‌لام که چوومه ده‌رهوه و له سەرمان

هه‌لله‌رزیم، دېدۆنگی به‌سه‌رمدا زال بوو. که‌له‌شیره‌که
چیتړ که‌لکی نه‌بوو. ئه‌وه‌ی پاستی بئ بیره‌وه‌رییه‌کی
ژه‌نگاوی بوو و هیچی تر، بۆ ئه‌وه‌ ده‌بوو بخړیته‌ نئو
که‌لوپه‌له‌ بیتسووده‌کانه‌وه. ده‌بوايه‌ دوورت‌ر بر‌وانم، دان
به‌ جه‌رگمدا بگرم. ئه‌م میله‌ ئالمینیۆمانه‌ هه‌ر وا به‌
خوږایی له‌ باخچه‌که‌ دانه‌نرابوون، په‌نگه‌ ئه‌م پیاوه
شتیکی باشت‌ر له‌ شوینی به‌تالی ئه‌م که‌له‌شیره‌ دابنئ.
کئ چووزانی، په‌نگه‌ هه‌موو شتیک باشت‌ر له‌وه‌ی بیرى
لئ ده‌که‌مه‌وه‌ پروو بډا.

چووم ده‌وریکم به‌ ته‌نیشت کاریزه‌که‌دا لئ دا، به‌ سه‌ر
پرده‌ دارینه‌که‌دا تپه‌پیم و به‌ قه‌راغ مه‌زراکاندا پیاسه‌م
کرد. هیشتا په‌نجه‌ره‌کان پووناک نه‌ببوونه‌وه و سه‌گه‌ل
له‌ شیرین خه‌ودا بوون. به‌ره‌و به‌نداو دریزه‌م به‌
پویشتن دا. مانگ تریفه‌ی ده‌هاویشت، مه‌لیکی ده‌ریایی
له‌وبه‌ری چۆمه‌که‌ به‌ پتوه‌ وه‌ستابوو.

یه‌ک به‌ خۆم هاوارم کرد: "هه‌وا سارده‌! زۆر سارده‌
مه‌له‌که‌! پتیم بلئ! تۆش قه‌ره‌ویله‌که‌ت جئ هیشتووه‌؟"
که‌میک له‌ جیى خۆی جوولایه‌وه، پاشان سه‌یریکی
کردم.

"خه‌وت نایه‌؟"

له‌ شه‌ققه‌ی بالی دا، من دریزه‌م به‌ ریگه‌که‌ی خۆم دا.
که‌له‌بابه‌که‌ له‌ نئو خه‌یاله‌کانمدا بازی دا و له‌ سه‌ر شانی
پاستم هه‌لنیشت. پاشان به‌ره‌و میزگوزاره‌که‌ فېرى و له‌
به‌ر چاوان ون بوو.

پوڙی سینه‌م بینیم جیرانه‌که‌مان هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌تی
 میله‌ی ئاسنی دریژ بیاته سهربان، به ئاسته‌م ده‌یتوانی
 هاوسه‌نگی خوی بیاریژی.

"نایا ده‌تانه‌وی یارمه‌تیتان بده‌م؟"

له بهر خویه‌وه کوتی: "نا نا، خۆم جینه‌جینی ده‌که‌م."
 له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا سه‌ریکی میله‌که‌ که‌وته ئه‌رز.

گوراندی:

- به قورپی گیرئ!

- راوه‌ستن. هه‌لی ده‌گرمه‌وه.

وام گوت و به سه‌ر دیواره‌که‌دا بازم دا تا‌کو بچمه
 نی‌و باخچه‌که‌ی، میله‌که‌م هه‌لگرت و به په‌یژه‌که‌دا
 سه‌رکه‌وتم.

"به‌رده‌وام بن، من ئه‌م سه‌ره‌ی میله‌که‌م گرت‌وه."
 چوومه سهربان و تووند دووماهی میله‌که‌م گرت. تا
 کولانه‌ی ئاگردانه‌که‌ چوو، کتیلی کون‌تیکه‌ره‌که‌ی له
 کاره‌با دا و چهند کونی له‌ملا و ئه‌ولا کرد. له لایه‌که‌وه
 چهند ئه‌لقه‌یه‌کی لیک گری دا و هاواری کرد: "ئه‌و میله
 دریژه‌م پی بده!" میله‌که‌م پی دا. به ئاسته‌م توانی

میله که پښک ږا بگری، پالی به دووکه لکیشه که وه دا و به
هه موو هیزی خویه وه نه لقه کانی لی گری دا.
ئینجا به دهنگیکی بهرز گوتی: "ئه وه ی ترا!"
میله که ی ترم پی دا، له ویدیوی تری دووکه لکیشه که یه وه
قایم کرد.

چهند جاریک هاتمه خواری و چوومه وه سه ری و
به شه جورا و جوړه کانی ئانتینه که م پی دا. به م جوړه
نزیکه ی دوو کاتر میز پیکه وه کارمان کرد، به لام بیجکه
له دوو میله ی ئاسنین له پال دووکه لکیشه که که به ره و
ئاسمان بهرز بیوونه وه، هیچی ترم نه بیینی.
گوتم:

- سهرنجراکیشه.

- چی سهرنجراکیشه؟

- ئه م دهعبایه. ږواله تی له هیج ناچی. ده تانه وئ چی
پی بکه ن؟

- ئیستا ئه و سیمه م پی بدن. ده بی ئانتینه که باش قایم
بکه م، ئه گینا به هه لکردنی یه که م با له بهر یه ک
هه لده وه شپته وه.

چووم له گه نجینه که توپه سیمیک ی گه وره م هینا، به
زگه خشکی له سهریان توپه سیمه که م پی دا.

پرسپاره که م دووباره کرده وه:

- ده تانه وئ چ له م دهعبایه بکه ن؟

- ئه و تیلپسینه.

تیلپسینه کهم پی دا، سیمه کهی کرده چه ندین پارچهی
که وره.

هاواری کرد: "ئه و ئه لقانه!"

یهک به دواى یهک ئه لقه کانم پی دا، له چه ند جینگه وه
سیمه کانی له ئانتینه که به ست.

پاشان گوتی: "با بچینه خوارئ."

چووینه خوارئ. ئهم جاره یان ویستی سیمه کان له
چه ند شوینیک قایم بکا.

گوتی "به ئیره دا" و ئه وسا به ئامیزی کون تیکه ر و جئ
کاره باوه پرووی کرده گه نجینه ی یه کیک له جیرانه کان.
کیبلی کون تیکه ره کهی خسته نیو کاره باوه و به
دهنگه دهنگیکی زوره وه دهست به کار بوو. پیاویکی
ورگن به په له هاته ده رئ.

"ئه وه خه ریکی چین؟ چ دروست ده کهن؟"

جیرانه کهم وهک ئه وهی شتیک نه قه و مابئ، گوتی:
- ئیره کون ده کهم.

- کونی چی؟ مافی ئه وه تان نییه دیواری من کون بکهن.

- حه یف، ده بن دیواریکی تر بدۆزمه وه.

په نجه ره ی جیرانه کان کرانه وه، ده موچا وه کان به ده ر
که وتن.

پیاویکی تر له په نجه ره که یه وه پرسى:

- چ پروو ده دا؟

- خه ریکه بن مؤله ت دیواره کهم کون ده کا. شتیکى

سه یره! وا نییه؟ ئه و جیرانه ی ئیستا دین سه یرن؛ پئی

وايه دهتوانی به که یفی خوئی هه موو شتیک بکا، ته نانه ت
دیواری خه لکی کون بکا!

گوئی له قسه کانی پیاوه که نه بوو، ده تگوت که ره و هیچ
نابیستی.

پنی گوت: "ئهو په یژه یه."

بی ئه وهی شتیک بلیم، چووم په یژه که بینم. منیش
سه رم سوورما بوو، چۆن بوو ملم بۆ هه موو
فه رمانه کانی ئه و پیاوه داده نواند که ته نانه ت ناوه که یشم
نه ده زانی! بۆچی هه رچی داوای کردبا ئه نجامم ده دا؟
ئه و پۆژه چ پرووی دابوو که من هینده ملکه چ بووم؟

ئاخۆ له بهر شیوازی هه لسوکه وته که ی بوو؟
له بهر ئه وه بوو که په یوه ندییه کانی زۆر به رته سک
بوو؟ که مته رخه م بوو؟ یان تو بلینی ئانتینه که مه راقی
وروژاندم؟

په یژه که م هینا و به نیوقه دی دره ختی که مه وه نا که له
قه راغ کولان هه لکه وتبوو.

به په یژه که دا سه رکه وت و چووه سه ر دره خته که.
گوئی: "ئه و تیه!"

تیه که م پی دا، به لقیکی ئه ستووری به سته وه. پاشان
په یژه که م برده بن داریکی دیکه و تیه که ی ترمان به
ئه و یوه گری دا.

ئه وسا گوئی: "جا ئیستا با برۆینه که نجینه که ی تو."
به واقورمانه وه پرسیم: "که نجینه که ی من؟"

ده مويست نارېزايي دهرېېرم و بلېم: "نا، ناتوانن ئه مه
له گه نجينه كه ى مندا ئه نجام بدهن."

به لام گه نجينه كه هى من نه بوو، گه نجينه ى
هوله ندييه كان بوو و موله تيان پى دابووم سوودى لى
وهر بگرم.

گوټى: "كونكه ره كه."

كونكه ره كه م پى دا، له چهند جى ديواره كه ى كون كرد،
پيچى گه وره ى له كونه كان ئاخنى، دوايين سيمى لى
قايم كردن و به دهنگيكى بهرز گوټى: "ته واو، جيبه جى
بوو."

بى نه وه ى قسه يه ك له زارى بيته دهر، كونكه ره كه و
تيلپسینه كه ى هه لگرتوه و گه راپه وه نيو باخچه كه ى.
پويشتمه وه مالى، دهسته كانم شوورد و چوومه پشت
په نچه ره.

ئانتيتيكي سهر له سهربان بهرز ببووه وه. مه ليك
به دهر كه وت، سهره تا به دهورى ئانتيتنه كه دا سووراپه وه
و پاشان له سهرى هه لنيشت.

تو بلېى نهو پياوه بنه ماله ى هه بى؟ هاوسه ريكا؟
كوپيك؟

ههرچى بى دايكيكي هه بوو. ده مزاني دايكى هه يه، له بهر
دايكي دره خته كه ى له تو كوت كرد.

تو بلېى له مالى دونيا ته نيا دايكيك و ئانتيتيكي هه بى؟
سه يرن! زور سه يرن ئه م هوله ندييانه! بو نمونه
پياوانى ئه م گه ره كه، هه موويان له من ده ترسن. وهك

بلىنى نەخۇشىيەكم ھەبىن و بۆ ئەوانى تر بگوازىتەوہ.
ھەر كە دەرگەى مالەكەم دەكەمەوہ و پىئ دەنىمە
كۆلەنەوہ، بە پەلەپرووزى خۆ بە ژووریدا دەكەنەوہ.
پىئوستى نەدەكرد بچنەوہ مالەكانيان، بەس دەيانتوانى
دەرفەتى ئەوہم پىئ بدەن كەلك لەو رستە ھۆلەندىيانە
وہر بگرم كە بۆ كاروبارى پۆژانە فىريان بىووم، وا
نىيە؟

"سلاو، من بولفەزلم، ئىوہ ناوتان چىيە؟"

ھەندىك ژن زاتيان دەكرد وەلام بدەنەوہ.

- سلاو!

- سلاو، بەلى ھەوا ساردە. ولاتى ئىمە؟ ساردە
ئەوئىش. چيا، چياى بەرز. كلاوى كۆن.

- كلاوى كۆن؟

- مەبەستم ئەوہىە كلاوىكى كۆنى بەفرىن بەردەوام
ترۆپكى چياكانى داپۆشىوہ. جا لەگەل بارىنى بەفرى
نویدا، چىنىكى ئەستور دەچىتە سەر چىنەكانى پىشوو.

- ئەھا! مەبەستان بەفرى نەتواوہىە؟

- بەلى، نەتواوہ، خۆيەتى، بەفرى نەتواوہ.

سەيرن، ھۆلەندىيەكان ھەمويان سەيرن. بەمەى
ئىستاشەوہ.

دواتر تىگەيشتەم كە نەدەبوایە چاوەروانى ھىچ شتىك
بم، نە سوپاسىك، نە كاردانەوہىەك. دەبوایە بە جۆرىك
نزىك ببمەوہ وەك بلىنى مەل ياخود قازىك بى؟ نا، ئەو
وشەيەم نەدۆزىوہتەوہ كە پىر بە پىستى خۆى بى.

پهنگه درهختیک؟ نا، نا درهختیش نا. وهک بلنی ئهسپیک
 بی. بهلن، وهک ئهوهی ئهسپیک بی. چ چاوه پروانییهکت
 دهکری له ئهسپیک هه بی؟ هیچی ئهوتو؛ دهچیه لای،
 یال و قزی دهلاوینیتهوه، جارجاره قسهی لهگه
 دهکهی، هیچیش پیت سهیر نابن له و کاته دا له بری
 ئهوهی سهیرت بکا، پاشهلی بکاته تو.

پیم وایه دهبوایه بهم جوړه لهگه جیرانه کهمدا
 ههلسوکه وتم بکردایه، دهستپیشخه ر بم.
 دهستپیشخه ربوون دهسته واژهیهکی گونجاو نییه.
 دهبوایه بچم ببینم، بی ئهوهی خوی داوا بکا. هه رچی
 بی، ئهگه ر بتهوئ نزیکي ئهسپیک بیتهوه، پتویست ناکا
 مؤلهتی لئ وهربگری.

ئیاره بینیم له ژووری دانیشته کهی سهرقاله، له
 دهرگهی باخچه کهم دا و وه ژوور که وتم.

- ئانتینه کهت هیشتا کاری ماوه؟

- ئهوهی راستی بی ئه مه ئانتین نییه.

- من هه ر تینه گه یستم دهتهوئ بهم ئانتینه چی بکهی.

- بو په یوهندی به ستنه. له ریگهی ئه م ئانتینه وه

په یوهندی چی ده کهم.

- له گه ل کی؟

- چووزانم! له گه ل کی بی گرنگ نییه. هه ر که سنی پتی

خوش بی.

- له کوین گشت ئه و که سانهی وا پینان خوشه؟

- له سهر شه پوله كان. دهگه پريم، دهه ستم. له نيو
 فه زاكه دا كه سيك به پيكه وت هه لده بژيرم.
 - دهگه پري، دهه ستي و هه لده بژيري؟
 - زهنگ لي دهدهم، به سهر كه سيكدا دهكه وم. دوگمه كه
 ده سووپريم و...
 - كام دوگمه؟
 - له سهره وهيه، له ژووره كه ي بنميجي. پاشان زهنگ
 لي دهدهم، 'ئهلو! ئهلو! ئهلو!'
 نه يده ويست بمباته ژووره كه ي بنميجي، نه يده ويست
 دوگمه كه م پيشان بدا. "ئهلو، ئهلو، ئهلو" چي "ئهلو،
 ئهلو، ئهلو"؟
 گوتم:
 - سهرنجراكي شه. له و ژووره ي سهر ي دانيشي،
 دوگمه يه ك بسووپرين و بليي 'ئهلو، ئهلو، ئهلو' ئه ي
 بيجه له مه چي دهكه ي؟"
 - هيچ. هيدفونه كه دهكه مه گويم و ئهگه ر دونيا بوو
 به سهر كه سيكدا كه وتم، باستر.
 ژووره كه ي بنميجي و دوگمه كه مه راقيان
 وروژانده بووم، به لام ئه و له پشت ميژه كه ي بيپاكانه
 دانيشتوو و هه نديك كه ره ستي كاره بايي نووژن
 دهكرده وه و پيكه وه ي گري ده دان.
 هه مديس گوتم: "سهرنجراكي شه."
 ديسان بيرم بو ئه سپيك چوه وه.

به خۆم گوت بهردهوام به، قسهی لهگهڵ بکه،
پرسیارهکانتی لی بکه. ئهگهڕیش پشستی تی کردی،
لنگه پڕ با غار بدا!

"ئێ؟ ناتوو ئه دهزگایه تهم پيشان بدهی؟"

سه رهتا ههچى نه گوت، پاشان كهلوپه له كانى سه ر
میزه كهی لىك جیا كرده وه و هه ستایه سه ر پى. بى
ئوهی سه یرم بكا، به پلىكانه كاندا به ره و ژووره كهی
بنمىچى سه ركه وت، دواى كه وتم.

گلوپه كهی هه لكرده، وهك هه مان ژووره شه پرپوه كهی
پوئى بوو، كهلوپه له كانى له سه ر ئه رز فرى دابوون.
پشستی چه مانده وه و چوو له پشست میزىكى ته نیشست
په نجه ره كه دانیشست، له سه ر میزه كه ده زگایه كى كوون
هه بوو كه له جوړىك را دیوى سه یر ده چوو.

- ئه م ده عبايه چیه؟

- ده زگایه كى په یامنیزه.

ده تگوت ده زگایه كى سه رده مى جهنگى جیهانیی دووه مه.

پرسیم: "ئه م ده زگا كو نه ت له كوئى دۆزیوه ته وه؟"

دوگمه یه كى گه وره ی سووړاند و هیدفونىكى كوئى له
گوئى كرد و ماىكرو فونىكى له زارى نزىك كرده وه:

- ئه لۆ، ئه لۆ. گویتان له دهنگمه، ئه لۆ!

- له گه ل كى قسه ده كه ی؟

- ئه لۆ، ئه لۆ، گوود ئه فنىنگ. ئه لۆ، ئیواره باش. هه له و

زى نیتىئر لاندیز، په عقووب، په عقووب. حه! ههچ
كار دانه وه یهك نییه.

گوتی: "هیشتا زۆر زووه. جگه لهمه دهزگا که کۆنه، په یامه کان خراب ده نیرئ. په یوه ندی به ستن له گهل دهره وه ئهسته مه. ئهلق... ههلق... گوود ئه فنینک." به ده م قسه کردنه وه دریزه ی به سوو پاندنی دوگمه که دا. "ئهلق... په عقووب، گویت له دهنگمه؟ په عقووب، ئیواره باش. پیک وایه، ئه وه پانزه پۆزه، وایه. ماله که م گواستووه ته وه. ئهلق، ئهلق... له ویی؟ ئیدی دهنگت نابیستم. دیسان ون بووه وه."

لیم پرسى:

- په عقووب کینه؟

- منم. په عقووب منم.

- ئی! په عقووب توی؟ ئه ی ئه وه ی قسه له گهل ده کرد کى بوو؟

- چووزانم! پیاوێکه له ته مهنی مندا. به س ده توانم ئه وه ندهت پى بلیم. زۆر به ی کاته کان له م کاتژمیره دا تووشی ده بم، ماوه یه ک پیکه وه قسه ده که ین. ده بی هه وای دهره وه خراب بی، که با ی بی ئه مه کار ناکا.

- له گهل ئه م پیاوه دا سه باره ت به چى قسه ده که ی؟

- چووزانم! هه رچی بی. سه باره ت به هه موو شتیک و هیه شتیک. ئهلق، ئه وه هاتیه وه. گویت لیمه؟ دایکت نه خوش بوو، ئیستا باشتره؟ وه ک خویه تی؟ گویت لیمه؟ که با ی بی کار ناکا.

- بیجگه له مه چ په یوه ندی به کت له گهل ئه م پیاوه دا هه یه؟

- هیچ. خو پیم گوتی، قسه دهکین و هیچی تر.
شهوانه دوروبه ری کاتژمیر هوت تووشی دهبم.
کاتژمیر نویش بهردهوام لهگه لهگه سیکی دی قسه
دهکهم.

- نه و کهسهی دی کینه؟

- پیاویکه که دینه پشت هیل.

- تو هه میشه لهگه لهگه نندییهکان قسه دهکهی؟

- نا، هه میشه نا. جارجاره لهگه لهگه ئالمانییهک، جاری
وايه لهگه لهگه بهلجیکییهک و جارجارهش لهگه لهگه سیکی
خه لکی له ندهن قسه دهکهم. جاری وایه گویم له دهنگی
عه ره بیک دهبن. من له زمانی عه ره بی تیناگه، ئه ی تو؟
- ئه منیش له عه ره بی تیناگه.

- ئی، بو تو عه ره ب نی؟

- نا، من فارس، ئیرانیم.

- ئه ها، دنا من وام ده زانی تو عه ره بی. مه رحه با
مه رحه با، ئه لسه لاموعه له یکوم، ئه مه زمانی تو نییه؟
- نه خیر، مه رحه با مه رحه با به زمانی من نییه،
ئه لسه لاموعه له یکومیش هیی زمانی ئیمه نییه. به لام
سه لام با.

- ئه ها، سه لام؛ که وایی تو ناوت سه لامه.

- نا نا، ناوم سه لام نییه، ناوم بولغه زله، سه لام
وشه یه که وهک هه لهو، سلاو، چونی و باشی.
- ئه ها، ئاو!!

وای گوت و هیدفونه که ی به ره و لای من پاداشت.
- تا قی که وه. بلی 'سه لام، سه لام، سه لام' و دوگمه که
بسوورینه. ئه گهر گویت له وه لامیک بوو، درێژه به
قسه کردن بده، ده بی بی پاره ستان قسه بکه ی.
تیده که ی؟

هیدفونه که م له گویم کرد، مایکرو فونه که م نزیک
کرده وه و دوگمه که م سووراند.

- ئه لۆ... ئه لۆ... ئه لۆ... سه لام، سه لام، گویت لیته؟
سه لام تووتی، تووتی، تووتی.

- باسی چ ده که ی؟

- گوتم تووتی، تووتی.

- ده ته وئ بلی چی؟

- هیچ. به س ویستم یه ک دوو وشه به فارسی
ده ربیرم، به لام گویم له هیچ نه بوو هاشه هاش نه بی.

- پپی پادی. نابی گوئ به هاشه هاشه که بده ی، ده بی
له سهر دهنگه کان چر بیته وه. زوو دهنگیک هه لبریری و
بیدوینی.

- سهرنچراکیشه. به پاستی سهرنجم پاده کیشی. هه ز
ده که م ده زگایه کی وهک ئه وه م له ژووره که ی بنمیچیدا
هه بی، له سهر شه پۆله کان له گه ل هه ر که سی قسه بکه م.
له گه ل که سی که نایبینی، ئازادانه قسه ی ناخست
هه لبریری.

دوگمه که ی سووراند و گوتی: "ده بی برۆم پاروویه ک
نان بخۆم."

چووینه خواری، ئەو بەرهو ناندیتنه که پویشت و من
بەرهو باخچه.

له نێو باخچه که دا جگه رهیه کم داگیرساند و سهیری
ئانتینه که م کرد.

یه عقووب ئانتینیکی هه بوو.

باوکم چالاوینکی هه بوو. ئەو شهوه کهس له مالن
نه بوو، باوکم و من نه بین. من له سه ر دۆشه که که م له
ته نیشته باوکم راکشابووم. له خهوما گویم لی بوو
که سیک دهگری، چاوه کانم هه لێنا و له سه ر جیگه که م
بهرز بوومه وه. په رده کان دادرابوونه وه و که سیک له
حه وشه که دهگریا. ده مویست باوکم به خه بهر بیتنم، به لام
له وئ نه بوو. شوینه که ی چۆل بوو، ترس به سه رمدا زال
بوو. به رهو په نجه ره که چووم و به هیمنی سووچینکی
په رده که م لادا، مانگ هه وشه که ی پووناک کردبووه وه.
دهنگی گریان دههات، به لام کهس نه ده بینرا. له نزیک
چالاوه که تا پۆیه ک جوولایه وه، که له به رده م چالاوه که
چۆکی دادابوو. به رهو لیواری بیره که شۆر بووه وه و
دهستی کرد به قسه کردن، له گه ل بیره که ده دا و به
دهنگی بهرز دهگریا. خواجه گیان! خۆ ئەوه باوکم بوو!

باوکم دهگریا، چ دیمه نینکی سامناک بوو که ده مبینی
دهگری! نه مده توانی ماوه یه کی زۆر سهیری باوکم چاو
به گریانه که م بکه م. ئەو به رده وام پیتی گوته بووم که پیاو
بۆی نییه بگری. به دلینکی پره وه له جیگه که م خزامه وه،
لیفه که م به خۆم دادا و به دهم بیرکردنه وه له باوکم

گریام. له ناکاو گویم له دهنګی هه نګاوه نه رمه کانی بوو،
به ئه سپایی ده رګه ی ژووره که ی کرده وه و هاته ناو.

- وهی! ئه وه هه ستاوی پو له؟ ده گری؟ بوچی ده گری
پو له گیان؟

- ئیوه ده گریان باوکه! ئیوه له تهنیشت چاله که
ده گریان!

ساتیک بیده نگ ما. پاشان له لام پاکشا و قو لی چه پی
له بن سهرم دانا، سهری خویشی له سهر قو لی راستی
دانا.

- پیاویش بو یان هه یه بگرین پو له، محمه دی
پیغه مبه ریش ده گریا. جار جاره له په نا چالیک
په راوینز خراو و به گشتیش له سهر چیای چه را.
محمه د چل سالی ته مه ن بوو.

- له ته مه نی ئیوه دا بوو باوکه؟

- به لی، له ته مه نی ئیستامدا. شه وانه خو ی ده که یانده
چیای چه را.

- بوچی به شه و؟

- بو ئه وه ی له شوینیک ی چو ل قسه بکا.

- قسه بو کی باوکه؟

- بو ئاسمان. عه باکه ی به خویدا ده دا و به هیمنی
به ره و لوتکه هه لده کشا، مانگ ده که شایه وه. شاره که ی
بن داوینی چیا نوقمی بیده نگ ی بوو. مه لیک له ئاسماندا
نه ده فپی، هیچ سه رمازه له یه ک به نیو به رده کانددا

نه دهخووشی. د دنیا له خه ودا بوو. ته نیا شه و ئاسمان
و محمه د به خه بهر بوون.

- محمه د چیی به ئاسمان ده گوت؟

- بهر و ئاسمان دهستی لیک ده کرده و هاواری
ده کرد، 'چیتړ ناتوانم، چیتړ ناتوانم.'

کاریکی کاتیم له بهشی ئەرشیقی شارهوانی دۆزییه وه. گهنجینهیهکی کۆن، که تیایدا به ههزاران دۆسیه ی کۆن، هیهی ئه وه که سانه ی مردبوون، هیهی ئه وه مالانه ی نه مابوون و هیهی ئه وه کارگانه ی ته نیا چهند به لگه و کاغه زیکیان له دوا جی مابوو. کاریکی گونجاو بو بیانیه که که نایه وئ چیت له مالن بمیتیته وه. ئیسی من ئه وه بوو کارتونه کان بکه مه وه و کاغه زه کان پیکوپیک بکه م، وینه یان لئ بگرم، په له کانیا بکه مه وه و له سه ر میتیکیان دابنیم. فه رمانبه ریک هه موو پاشنیوه پروان ده هات.

"ده بی بژیوی ژیا نته دابین بکه ی، وا نییه؟ ئیتیر وایه، له هه موو شوینی پاره هه لپژاوه، به لام خه لک نایه وئ کوی بکاته وه."

فه رمانبه ره که جار جاره له بییری ده چووه وه بی. له وه ده ترسام که سیک به هه لکه وت ده رکه که به کلیل قفل بدا و له وئ، له نئو تاریکی گهنجینه که دا به ته نیایی جیم به یلن. په یتا په یتا ده رکه که م کۆنترۆل ده کرد.

له گهل ئەمه شدا چه زم ده کرد له و گهنجینه یه درێژه به کارکردن بدهم، نێوانی من و ژنه کهم به هیچ شیوه یه ک باش نه بوو.

به مه به سستی چاوپێکه وتن بۆ دوکانیکی شوکولات بانگهێشت کرابوو، ده یویست به بێ من ژیا نی بونیاد بنیته وه. هه موو چه وت پوژێ که میکی تر له بالاده ستیی خۆم له کیس ده دا. له ولاتی خۆم شان و شکویه کم هه بوو، ئیستا ئیتر ببوومه په یژه هه لگری یه عقووبی جیرانمان، هاوکاری مشکه پیره کان. به لام قه ی نه ده کرد، ده بوا یه متمانه م هه بی و دان به بوونی نوێمدا بنیم. ماوه یه کی تر له و گهنجینه یه درێژه به کارکردن بدهم، ماوه یه کی تر وه ک پیاوێکی ده ستکورت بژیم. دیسان قوناغیکی پیکوپیک خه ریکی چاودێری بم، کازیوه ی به یانی له خه و را بم و پوژنامه کۆنه کان بخوێنمه وه. ئەزمونه کانم پێیان ده گوتم ئەمه ماوه یه کی زۆر ناخایه نی.

به یانییه ک که ویستم په رده کان لا بدهم، بینیم به فریکی قورس ئه رزی دا پۆشیوه. له باخچه که ی یه عقووب چاوم به شو فیریک که وت. هێد فۆنه که ی له گوێ کرد بوو، ساکیکی چه رمی پی بوو و سه یری ئانتینه که ی ده کرد. په رده کهم ته و او لا دا و په نجه ره کهم کرده وه.

گوتم: "سلاو."

پیاوه که هێد فۆنه که ی هه لگرت.

"یه عقووب!"

يەققوب شۆفیر بو.

يەققوب ئەو پیاوھ بوو پۇنئى پان کردبووھو؛ ئەوھ
بیرۆکەيەک بوو بەردەوام ختووکەى میتشکمی دەدا.
نەمدەتوانى کتوپر ئەم بیرۆکەيە بە لۆژیک شى
بکەمەوھ. ئەگەر بە دەنگیکى بەرز ھینابامە زمان،
ھەندیک پوچ دەھاتە بەر چاو. ئەگەر بە نووسین
تۆمارم کردبا، نەمدەتوانى بە راستیەکان بیسەلمینم.
ئەگەر بە ژنەکەم گوتبا، بۆى ھەبوو پنى وابى من
شیت بووم. بەلام پتویستم بەوھ نەبوو بە دەنگى بەرز
بیر بکەمەوھ، پتویستم بەوھ نەبوو بۆ کەسانى دیکەى
شى بکەمەوھ. دلەکوته، فشارى نئو چاوھکان، پتستى پر
تین و تا، دارەکە، ھیدفون، ساکە چەرمیەکە، ھەموو
ئەمانە ھاواریان دەکرد کە يەققوب ئەو پیاوھيە،
شۆفیری شەمەندەفەر. خۆ من گەمژە نەبووم، بۆ لە
ولاتى خۆم بیرکاریم نەخویندووه؟ لە نئو چەندین
کارگەدا کارم کردبوو، فیر ببووم لۆژیکانە بیر بکەمەوھ.
دەمزانی، ھەروەھا ئەوھشم دەزانی کە زۆر گۆرپدراوم.
لە لۆژیکى جاران شتیکى ئەوتۆ نەماوھتەوھ، من
ھەلاتوویەک بووم و ھەلاتنیش لۆژیکى تاییەت بە خۆى
ھەيە، بە شتۆھيەکى تەواو جیاواز بیر دەکەیتەوھ.
ئەوھى راستى بى بە ھاوپیەتیى مشکە کۆنەکان
خەریک بوو لە بیرە لۆژیکییەکانى جارانم کۆچم دەکرد
و پەرەم بە ھىی نۆى دەدا.

له گهنجینهی شارهوانی به گویرهی پتویست کاتم
 هه‌بوو بیر بکه‌مه‌وه، هیدی‌هیدی تینگ‌یشتم که ده‌بی به
 شیوه‌یه‌کی جیاواز بژیم، خۆم نه‌رمونیاتر پیشان بدهم،
 پتر مه‌ترسی بگرمه به‌ر چاو. نه‌ده‌بوایه گرنگی به‌وه
 بدهم که پ‌یگه‌م داوه ژنه‌که‌م له چنگم را بکا یان
 کو‌په‌که‌م نایه‌وئ ته‌نانه‌ت وشه‌یه‌ک به زمانه‌که‌م قسه
 بکا. سه‌ره‌تا پ‌یم وا بوو ژیانم سه‌راوین بووه به‌لام نا،
 سه‌راوین نه‌بیوو، ته‌نیا شته‌کان له په‌وتیکی جیاوازا
 خویان ده‌نواند. به‌م شیوه‌یه ئازادییه‌کی پترم به میتشم
 ده‌دا، ژیانم که‌م‌تر به هه‌ند وه‌رده‌گرت، پ‌و‌حم
 نه‌رمونیاتر هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد؛ ئه‌و پیاوه یه‌عقوب
 خۆی بوو.

به‌ره‌به‌ره فیز بووم متمانه‌یه‌کی زیاتر به هۆش و بیرى
 خۆم بکه‌م، جاران پ‌یم وا بوو هه‌لاتنم هه‌له‌یه‌کی گه‌وره
 بووه و نه‌ده‌بوایه له نیشتمانی خۆم هه‌لاتبام. به‌لام
 ئیستا به ئه‌نجامیکی تر گه‌یشتووم؛ هه‌لاتن شتیک نه‌بوو
 هه‌لیب‌ب‌زیری، به‌لکو باسه‌که کاردانه‌وه بوو. په‌وتیکه له
 ده‌ره‌وه‌ی ویستی خۆت پ‌ئ ده‌گریته به‌ر، هیزیکی له
 کۆن‌ت‌پ‌ۆل به‌ده‌ره. بۆ نمونه سیو‌یک، دارسیو‌یک، که
 سیو‌یک گه‌یشت، له‌گه‌ل هه‌ل‌کردنی یه‌که‌م با‌دا له
 دره‌خته‌که لێ ده‌بیته‌وه. گونا‌ه بوونی نییه، سزا شتیکى
 پ‌وو‌چه. پ‌رۆسه‌که له وه‌ختی خۆیدا به‌دی دئ. خۆر،
 مانگ، دره‌خت، لق و زه‌وی ده‌ست ده‌ده‌نه ده‌ستی
 یه‌کتری و بریار ده‌دن سینه‌که بخه‌ن.

دەرفەتیی ئەوێم هەبوو لە سەر ئەو ڕینگەیی بەردەوام
بم کەوا گرتبوومە بەر، پڕۆسەکە دوورتر لەوێ بوو
کۆتایی بێ. ئیستا شوڤیری شەمەندەفەر لە نیو
باخچەکەدا یە و ڕێک ئەو پیاوێ بوو کە پتووستیم پتیی
بوو. دەبوا یە بچم قسەیی لەگەڵ بکەم، لەگەڵ یە عقووبی
شوڤیردا.

یە عقووب، ئەوێ تۆ بووی ڕۆژنی ت وەبەر دا؟
نەمدەتوانی پرسیاریکی لەم چەشنەیی لێ بکەم. ئەمە
کێشەیی من بوو، ئەو هیچ پەییوەندییەکی بەوێوە نەبوو.
"کاتیکی ببینی پیاویکی کتوپر خۆ دەخاتە سەر ڕینگەیی
بەردەم شەمەندەفەرکەت، چ دەکەیی؟" بێ ئاگەداریی
پیشووەخت وە ژوور کەوتیم، لە کاتیکیدا لە پشت
دەزگاگەیی دانیشتبوو و پشتی لە من بوو.
راچەنی و سەیری کردم، نەیدەزانی من بۆ ئەو ژوورە
سەرکەوتووم.

"تۆ ئازوانی، وای دابنی لەناکاو پیاویکی دەبینی کە لە
پشت دارەکانەوێ دێتە دەر و بەرەو ڕینگەیی ئاسن را
دەکا، لەو ساتەدا چ دەکەیی؟"

سەرئەنجام نەدا کە ئەم پرسیارەم پرسی، ئەوێ پاستی
بێ خۆی هاتە سەر زارم. یە عقووب هەولێ دەدا
وەلامیک بدۆزیتەو، کەچی نەیدەتوانی. وشەیی
گونجاوی بۆ نەدەدۆزرایەو. ئەوێ پاستی بێ دەبوا یە
لە سەر شەپۆلەکان ئەم پرسیارەیی لێ کرابا، دەبوا یە
من لە پشت دەزگاگەیی دانیشتبام و بە دوگمەییەکی لیتی

گه پابام. له گهل دوزینه وه شیدا گوتبام: "ئهلق، ئهلق. ئه وه
توی، کابرا شوفیره که؟ پیم بللی چ ده که ی کاتیک
شه مهنده فیریک ده ئاژوی و پیاویک ده بینیی که به
پاکردن دی خوی له بندا دریژ بکا؟"

به نۆره ی خۆم پیم وا بوو ئه مه شتیکی سامناکه،
دیاره وه لامه که یم ده زانی. ئانیک بۆی گێزابوو مه وه چ
پووی داوه، ئانیک ی هاوسه ری پینشووی پۆنی.

له پیک ی پۆلیسی که وه که چووبوووه شوینی
کاره ساته که، ورده کارییه کانی به سه رهاته که ی ده زانی.
پۆلیسه که به ده م هه لکردنی ئاژیره که ی تا شوینی
پووداوه که ئۆتۆمبیله که ی ئاژۆتبوو. ده بوايه
لپرسینه وه ی له گهل شوفیره که دا بکردایه، جهسته ی
هه لاهه لابووی پۆنی کاری وی نه بوو. ئه و پایگرتبوو و
چاویکی به تهرمه که دا خشانده بوو، پاشان بیه له که ی
به کار هینابوو و به دوا ی شوفیره که دا هه تالای
شه مهنده فیریکی بازرگانی پای کردبوو، که کیلۆمه تریک
دوور له ویوه پای گرتبوو. بینییووی که ده رگی
شه مهنده فیره که کراوه یه؛ پاپۆرتی خوی داوو. "ئهلق...
ئه وه گه ی شتم. ده رگه که کراوه یه، به لام شوفیره که له
ژووره که ی نییه."

به ره پرسه که فره مانی داوو: "دیسان بگه پین! چاو به
ده ورو به ردا بگین."

پۆلیسه که چووبوو ده ورو به ری پشکنیوو.

به بېخته له كې گوتېوې: "هېچ نابېنرئ. شوفېره كه
پوښتووه."

به پرېسه كه ي دوو باره وه كړېووه وه: "ديسان
بگهړين!"

پوليسه كه هموو شونښك گهړابوو، پشت پنچك و نيو
داره كان و قه راغ چومه كه.

- كه س نابېنم، ته نانه ت پشيله يه ك به دي ناكړئ.

- به رده وام بن! به دريژايي ريگه ي ئاسندا بړونه پيش.
پوليسه كه به قه راغ ريگه ي ئاسندا هه لاتېوو،
كيلومه تريك پتر پوښتېوو.

- شوينه واري شوفېره كه به دي ناكړئ.

- ديسان هه ول بدن. ئه م جاره ش ئه گه ر هېچتان
نه دوزييه وه ده توانن بگهړينه وه.

پوليسه كه كيلومه تريكي تر هه لاتېوو و دواچار
شه پقه يه كي دوزيېوو وه.

- شه پقه ي شوفېره كه ليتره له سه ر ريگه ي ئاسن
كه وتووه.

- كه واته به دوايدا بگهړين!

چه ند سه د مه تريك دوورتر، له سه ر ريگه كان
تا پويه كي بينيېوو.

"پتم وabin دوزيمه وه، گويم لتيه كه سيك ده گري."

به پرېسه كه هاواري كړېوو: "وازي لي بېنه، وازي لي
بېنه! ئيستا خوم ده گه يه نم."

دە خولەك دواتر فرماندە بەو پەرى خىرايىەو
گەيشىتبوو، ئۆتۆمبىلەكەى ھەندىك دوورى شۆفىرەكە
پاگرتبوو، بە ئەسپايى بەرەو لای پۆىشتبوو و دەستى
لە سەر شانى دانابوو.

"دەتانەوئى بتانگەيەنمەو مالى؟"

شۆفىرەكە بە ئاماژەى سەر رەزامەندىى خۆى
دەربرى.

بە پنى ئەو چىرۆكەى ئانىك بۆى گىراپوومەو، ھىچ
نىشانەيەك نادۆزمەو كە ھەست بەكم ئەو كەسە
يەعقوب بوو. ئەوەى راستى بى دەبوايە لىم پرسىيايە
ئاخۇ ھىچ زانىارىيەكى سەبارەت بە بنەمالەى شۆفىرەكە
ھەيە يان نا.

بۆ نمونە پرسىيام:

"ئاخۇ پياوھەكە ژنى ھەبوو؟"

"لەگەل ژنەكەى دەژيا؟"

"كوپى ھەبوو؟"

"ژنەكەى ھۆلەندى بوو يان بىگانە؟"

پىويسىتە بگوتىرى ژنەكەى يەعقوب پىستىكى تۆخى
ھەبوو، رەش نا، بەلكو قاوھىي، قاوھىيەكى پروون. لە
وینەيەكى رەنگىدا چاوم پنى كەوتبوو، ھەفتەكانى يەكەم
وینەكە لە سەر ئاگردانەكە نەبوو و دواتر لەوئى دانرا.

پۆژىك لەوئى وینەيەكى رەنگىم بىنى، وینەيەك كە تازە
گىرابوو. لە نىو وینەكەدا كەسىكى بىگانە و مندالىكى
تەمەن پانزە سال دەبىنران، كوپیژگەكە بزەيەكى لە

سەر لێو بوو، بەلام ژنەكە پۋالەتێكی شێلگیرى ھەبوو؛
یەكسەر ھەستم كرد ئەو ژنى یەعقوبە.
تەنیا تەوانیم بیرسم: "یەعقوب، ژنەكە لە كوێیە؟"

باوكم ھەمیشە دەيگوت: "بۆلفەزل، تۆ شتەكان زۆر
ئالۆز دەكەى."

من ھیچ شتیكم ئالۆز نەدەكرد، ئەو چیرۆكەى بە بالای
پووداوەكەمدا ھەلدەبەست، دەيگرتە خۆ.
بەرەو دۆلابێكی شووشەیی ھەنگاوم نا. دۆلابى
یەعقوب نا، بەلكو دۆلابێكی تر كە لە چەندین مانگ
لەمەوپێشەو لە سووچێكی ژوورەكە دانرابوو. دەرگەى
دۆلابەكەم كردەو، پر بوو لە جلی ژنان.
لە پرێكدا یەعقوب لە ژوورەكەى سەرپرا ھاواری
كرد:

- بۆلفەزل!

- چ بوو؟

- خێرا وەرە! ئێرانییەك ھەبە، یان شتیكى وەك ئێرانى.
پەنگە عەرەب بێ.

بە پەلەپەل خۆم گەیانەدە ژوورەكەى بنمیچی،
ھێدقۆنەكەم لى وەرگرت و لە گویم كرد.
"ئەلۆ... ئەلۆ، سەلام، سەلامووعەلەيكوم. كۆجا ھەستى.
مەن دەر ھۆلەند. ئارى. بۆلفەزل. ئامین. ئەز پا
دەرئامەدەم ئەز فەرار."
بەلام دەنگەكە ون بوو، ھێدقۆنەكەم ھەلگرت.

- كى بوو؟
- هاوالاتييه ك له سهر شه پوله كان.
- چىي گوت؟
- باش گويم له دهنگى نه ده بوو. دهنگى باش
نه ده بيسترا و كتوپر ون بوو.

یەعقوب ھىندى ھىندى شويىنى بەتالى پۇنى پىر
 كردهو. ماله كه چىتر ماله بەتاله كه پۇنى نەبوو،
 بەلكو ئىتر مالى يەعقوب بوو. پۇنى ھۆلەندىيەكى پەتى
 بوو، بەلام لە روانگەى منەو يەعقوب وا نەبوو،
 ھەروەھا جىرانىش نەبوو؛ يەعقوب بوو و بەس.
 نەمدەتوانى خۆم وەك ھاوپىيەكى ئەو بىتە بەرچاۋ.
 دەمتوانى لە پەنا وى بە پىئو بوەستم. ئەو بە كاروبارى
 خۇيەو خەرىك دەبوو و من بە ھىي خۆمەو،
 جارجارە ئەو لە ژوورەكەى سەرەو بوو و من لە ھىي
 خوارەو، لە سەر مېزەكەى دادەنىشتم. نەيدەخوارەو،
 بەلام جارجارە ھەلدەكەوت پىكەو دادەنىشتىن.

- يەعقوب، تۆ شەمەندەفەرى سەفەر دەئاژۆى يان
 ھىي بازىرگانى؟

- شەمەندەفەرى سەفەر. جارجارەش شەمەندەفەرى
 بازىرگانى. بۆ؟

- بۆت گرنگە بزانى كى لە شەمەندەفەرەكە دايە؟

- بەلن، نەخىر، بەلام مەبەستت چىيە؟

- مەبەستم ئەو ھە ئاخۇ لات گرنگە بزانی چ كەسانىك
 لە شەمەندەفەرەكەدان ئەو كاتە وا لىنى دەخوڤى؟
 ۋەلامى نەدامەۋە و چاۋى لە من بېرى. پەنگە
 پرسىارىكى گەمزانە بى، بۆچى دەبى بۆ شۆڧىرى گرنگ
 بى و بزانی چ كەسانىك لە نىۋ شەمەندەفەرەكاندان؟
 بۆ شۆڧىرىك پىگەكانى ئاسن دەبى لە پىبوارەكان
 گرنگتر بن، دواچار بۆ شۆڧىرىك چ دەكا؟ پىۋىستى بە
 لىخوپىن نىيە. شەمەندەفەر دەتوانى بى يارمەتى ھىچ
 كەسى بە سەر پىگەكانى ئاسندا بېروا، تا ۋىستگەكەى
 تر. شۆڧىرىك ھىچ نىيە بىكا ئەۋە نەبى ئامىرەكە بخاتە
 گەپ، ھەروەھا رايىگرى؛ جارچارە شۆڧىرەكان درەنگ
 شەمەندەفەرەكە پادەگرن.
- پرسىارىكى دىكەم ھەيە يەعقوب.
- پرسىارى چى؟
- ئاخۇ بە لای پىبوارىكەۋە گرنگە بزانی كەسانى ترى
 نىۋ شەمەندەفەرەكە كىن؟
- جا من چووزانم!
- تۆ چۆن بىر دەكەيتەۋە؟ ئاخۇ بۆ پىبوارىكى
 ھۆلەندى گرنگە بزانی كەسانى ترى نىۋ شەمەندەفەرەكە
 كىن؟
- چووزانم.
- ئەى خوايە، تۆ بۆچى ھەر دەلىى "چووزانم"؟
- دەتەۋى چىى ترت پىن بلىم؟

- ده توانی بپرسی: 'بولفه زل، ئاخو به لاتوه گرنگه
بزانی کئ له گهل تو له نئو شه مه نده فهدايه؟'
- باشه؛ ئاخو به لاتوه گرنگه بزانی کئ له گهل تو له
نئو شه مه نده فهدايه؟

- نا، به گشتی نا. به لام بهردهوام به دواي که سيکدا
ويلم، چاوه پيم له نئو شه مه نده فهدا تووشي که سيک
بم.

- ده ته وي تووشي کئ بي؟
- نازانم. شته کانم له سهر ميژيک داده نيم و دهگه پيم.
چيتر گويي لي نه ده گرتم، گفتوگو که سهرنجي
پانه ده کيتشا.
بهردهوام بووم:

- ناتوانم پيش به خوُم بگرم، له واگونیکه وه بو
واگونیکي تر ده چم.
- بوچی؟

- له پيره ميژديک دهگه پيم، دلم پيم ده لي ده بي تووشي
پيره ميژديک بم که شه پقي له سهره و گوچاني به
دهسته وهيه، پيره ميژديک که له ته نيشته په نجه ره
دانيشتووه و سهيري دهر وه دهکا. پوژيک له سهر
ميژي يه کيک له واگونه بچو که کان چاوم به شه پقيه ک
کهوت، شه پقيه کي رهش له سهر ميژيکي پرته قالي.
گوچانيکيش به قولاييکه وه هه لواسرابوو. به لام پيره ميژد
له وي نه بوو، واگونه که به تال بوو. تا کوتايي سه فهره که
له نئو راپه وه که دا چاوه پي مامه وه، که چي پياوه که

نه هات. که ده بوايه دابه زم، شه پقه کهم بينی هر وا له
جینی خویه تی و کوچانه کهش هر وا به هه لواسراوی
ماوه ته وه.

- نه مه مه حاله! شتی ئاوا پروو نادهن. شه پقه کهک و
کوچانیک له واگونیکی به تالدا! نا، مه حاله. له شوینیکدا
گرفت هه یه. ئاخو کونترۆلچیت ئاگه دار کرده وه؟

- نه خیر، نه کارهم نه کرد.

- کاریکی هه له ت کردو وه، گه مژانه یه.

هه مدیس بیده نگیه کی دریس زال بووه وه، له گه ل
ئه وه شدا من پرسیاریکم هه بوو.
یه عقووب، ژنه که ت له کوئیه؟

پښواريك له نيو تاريكيدا به دهر كهوت.
شتي هره گرنګ بڼ من چ بوو؟ جانتاكه ياخود
ژنه كه؟

جانتاكه.

نهخير، ژنه كه.

جانتا، ژن و تاريكي.

ټوهي پاستي بڼ، ټوه شپوازي هلسوكهوتي بوو
سهرنجي راده كيشام. له نيو باخچه كهي په عقوب،
له گهل تاريكاندا، ژنيك به جانتايه كه وه به دهر كهوت.

جانتاكه ي له سهر گيا شخسته گرتو وه كه ي پاييز دانا.

گوتم: "ټوه ده بڼ ماري پوز بڼ، هاوژيني په عقوب،
نيستاش كه راونه ته وه. بولفه زلم، من ناوم بولفه زله."

كليلي پڼ نه بوو. دهمزاني كليلي پڼ نيه.

"په عقوب له سهر كار، كليله كه تان به منن. ماندوون؟
ده زانم، ټهم سه فهره دريژه شه كه تي كردوون."

كليله كه له گيرفانمدا بوو، به سهر ديواره كه دا چوومه
ټو ديو و دهر كه كه م بڼ كرده وه.

جانتا كه يم هه لگرت و فهرمووي ژووره وم كرد.

"ماوهیهکی دریزه نین."

ئەو پەتەم ڕاکێشا وا بە سەر مێزەکەدا شۆڕ ببوووە. گلۆپەکە ھەلبوو، ئیستا ئیتر پوختساریم دەبینی. ماری پۆز لە ژێر شۆقی چرادا، قژی خۆلەمیشی ڕەنگ بوو، دریز و خۆلەمیشی، تەواو خۆلەمیشی نەبوو. ھەردوو دەستی خستە بان سەری و ماوهیەک بەم جوړە مایەو. پاشان قژی سەری بە شێوەی کلکی ئەسپ گری دا.

"باوک مردوو، قژەکانم خۆلەمیشی. من کات نەبوو قژم ڕەنگ لی بدەم."

لێ تێدەگەیشتم و لێ تێنەدەگەیشتم، ئەو باش قسەی بۆ نەدەکرا. یەک دنیا ھەلە پێزمانی ھەبوون، بەلام بە دەنگی ئاھەنگین و شێوەزاری مەکسیکی قسەی دەکرد.

"باوک مردوو، کاتیک ئەمن لە نیو فرۆکەدا."

کورسییەک بۆ بردە پیش، دانیشتم. من لە بەردەمی بە پیو وەستم، دەتوانی ناامادەیی بە گۆشەنیگایەکی تر پیشانی من بدا.

- تێگەیشتم چیتان گوت، بەلام لەگەڵ ئەو شدا دەتوانم دووبارە ی بکەنەو. پستە ی فرۆکەکە و باوکتان؟

- من دانیشتبوو لە نیو فرۆکە لە کن پەنجەرە، باوک چارەکانی نووقا.

- باوکتان لە کوێ بوو؟

- لە مائی، ئەو نووستبوو لە مالهو. ئەمن لەو مالهو لەدایک بوو.

- ئەى پاشان؟

- پاشان من لە مالهوه. باوك پويشت.

- پويشت؟

- لە نيتو تابووت، هه لگيرا بۆ گورستان. من هه لات بۆ
سهه گورپى باوكم، به لام تابووته كه بزمارپيژ.

- به داخهوه، ماري پوژ.

جانتاكهى لە سهه ميژه كه دانا، كرديهوه و وينهيهكى له
چارچيـوه گيراوى پى دام. وينهى پيره ميژديك كه
گورچانتيكى پى بوو و له بن كونه دارتيك له سهه
كورسييهك دانيشتبوو، داره كه نسي خستبووه سهه
پوخسارى. سهيرى ئاسوگهى ده كرد، وهك ئه وهى
كه سيك له دووره وه سه رنجى بۆ لاي خوى راكيشابى،
وهك ئه وهى كه سيك ئيستا نا ئيستا له ئاسوى ديد
به دهه بكه وي، به لام له گهل ئه وه شدا كه س نهيهت.

- باوكتان چيى ده كرد؟

- جاران كه شتيى كه ورهى دروست ده كردن، كه شتيى
كه وره بۆ ئاوه كانى مه كزيك.

دهمزانى ماندووه، به لام دهمويست ريك له و كاته دا كه
دواى سهه فريكي دريژ پيى ناو ته ماله كهى،
پرسياره كانى لى بكه م. له و ساتهى وا ياده وه رى بوى
گه لاي ئه و پيره داره لى ده هات كه باوكى له بنى
دانيشتبوو، ريك له و كاتهى وا ده ست و ئه ژنوكانى بو
و به رامه لى خاكى گورپه كه يان هه ر وا پاراستبوو، له و
ساته وه خته دا ئه و هيشتا به ته واوى نه گه يشتبوو.

تاوینکی تر، که یه عقوب هاته وه مالی، ماری پۆزی
پیتوار ده بیته وه به ماری پۆزی هاوژینی یه عقوب.
- ئیوه چۆن یه عقوب تان ناسی؟ ئیوه که مه کسین و
یه عقوب که هۆله ندیه؟

- یه عقوب هاته گوندی من، من بینیم له دارستان. بابم
گوتی: 'ماری پۆزی من هاوڕینی نابێ.' من گوت: 'بابه،
ئه مه چاره نووسمه، وازم لێ بێنه برۆم له گه له گه له
شوفیره. ده نیرم نامه له هۆله ندیه وه. ئه گه ئه مه شوفیره
میردیکی خراپ، تو وهره و ماری پۆز بێنه وه.' بابم
ماچی کرد قژی من، خستی دهستی من له نیو دهستی
یه عقوب. من هاتم بۆ هۆله ندی، من و کوپیک - ماریوژا.
- ماریوژا له کونیه؟

- ماریوژا خهوت کوتایی ههفته له ژووری بابم.

- له مه کسین؟

- خویندنگه ی فرۆکه وان، ماریوژا هه یه تی دوو
په ساپۆرت. ده یه وێ بوو به فرۆکه وان، لینی بخوڕی
فرۆکه یه کی گه وه ره. باب مرد، ناتوانی ئیدی به فرۆکه ی
گه وه ره له گه له ماریوژا بیته مالی ماری پۆز له هۆله ندی.
سه بارهت به باوکی ده مویست هه ندیک پرسیا ری
تا بیته تی لێ بکه م، سه بارهت به و کورسییه ی وا له
سه ری دانیشتبوو، سه بارهت به ئاراسته ی ئه و شوینه ی
پووی تی کردووه و نوقمی پوانینی تی، ده رباره ی ئه و
ماله ی سووچیکه ی له پشته وه ی وینه که وه دیار بوو؛ لێ
ماری پۆز ماندوو بوو.

گوتی:

- تو ددهی به من کوپیک قاوه؟

- ههلبهت، کوپیک قاوه. ههق به ئیوهیه، هیلاک و شهکهتن. ئاخۆ نانتان خواردوه ماری پۆز؟

به پهله چوومه مالی خۆمان، دهورییهکم دهست دایه و بهشه خوراکى خۆم تى کرد تاكو بیدهه به ماری پۆز. میزی خواردنم بۆ ئاماده کرد، دهورییه چیشتنیک و کوپه قاوهیهک. پاشان کورسییهکم بۆ خۆم هینا، له بهرامبهرى دانیشتم و سهرنجیم دا.

بهدهم خواردنهوه له بیر و خهیلانرا چوو. که قاوهکهى خواردهوه پاکهته جگهریهکی دهرهینا، به نیگا له تهپلهکیک گهرا، تهپلهکیکم له بهردهمى دانا. یهعقوب جگهرهه نهدهکیتشا، من بۆچی. جارناجارى دانهیهکم دادهگیرساند.

ماری پۆز بهستهیهک جگهرهه بهرگی مهکسیکی نیوهپری له جانتاکهه دهرهینا و گوتی:

- ئهه جگهرهیه بۆ تو؟

- بۆ من؟

- یهعقوب گوتی به تهلهفۆن ئهتۆ دهکیتشى جگهرهه بهرگ له باخچهکه. باوکم چیتر جگهرهه نهکیتشا، نهیتوانی. هیچم نهگوت، تهنیا سهیری قژیم کرد، قژه خۆله میتشییهکهه که بیگومان سبهه پهنگی دهکا. جگهرهیهکی بهرگم دهرهینا و دام گیرساند.

گوتی:

- یه عقوب که ی دهگه پیته وه؟

- پیم وا بی ئیستا نا تاویکی تر دهگه پیته وه.

به دریزایی شه و له بهرامبه ماری پۆز دانیشتم، ههتا هاتنی یه عقوب ئه و هه و چیرۆکی خۆی گێڕایه وه. به یانی پۆژی دواتر ماری پۆزیککی ته و تازه له باخچه که به دی کرا، قژی چیتر خۆله میشی نه بوو، به لکو خه نه یی بوو.

ژنه کهم نهیده و یست له گه ل ئه ودا په یوه ندیی هه بی. ئه و ده یگوت: "هۆله ندییه کهم ئازار ده چیتژی ئه گه ر به موی قسه ی له گه ل بکه م."

ماری پۆز چۆن ده یتوانی هۆله ندییه که ی پیش بخا له کاتی که دا میرده که ی به ردوام له پشت جامی شه مه نده فهریک بوو؟ یان خه ریکی نووژه نکرده وه؟ یه عقوب کهم قسه ی له گه ل ده کرد و رسته ی ساده و پچرپچری به کار دینا.

"من، له سه ری، ماری."

"من، کار، ماری."

"من، ده خه وم، ماری."

"ئانتین، له کار که وتوه، ماری."

"من، له لای دایکم نان ده خۆم، ماری."

ئه ویش به مه کسکی ده یدواند.

به لام من و ئه و سه باره ت به گه لیک شت به هۆله ندی پیکه وه قسه مان ده کرد، شینوازیکی تایبه تی هۆله ندی که ته نیا خۆمان ده مانتوانی لێ تیگه ی.

کاتیک ماری پوز هات چیتړ په یوه ندیم له گڼل
 په عقوبدا نه ما، له ژووره که ی سهری دهخزا و من و
 ماری له هوله که ی خواره وه ده ماینه وه. نه و شه وانه ی
 درهنگ ده گه پرایه وه نیمه سهری بوتلیکمان هلدپچری،
 یهک به دوا ی یهک په رداخه کانمان داده گرت و قسه مان
 ده کرد. نیستا باش دهمزانی دپهاته ی زیدی نه و له کوئی
 هه لکه وتووه، دارستانه که له کوئی و پتویی کانی چنده
 فیلبازن، یان چوڼ که قالاوی پیر نه جلی هات له سهر
 لق ی داریکوه که وت، باوکی چوناوچوڼ دایکی ناسیبوو،
 یان چما دایکی له تافی لاویدا مردبوو، دهمزانی خودا
 مه کسکییه که ی گشت نه م بریارانه ی داوه و مرقف
 چوڼ ده بی ملکه چی ویستی نه و بی. نیستا دهمزانی
 دواچار پوزی دادی په عقوب چیتړ پیویستی به وه نابی
 بچیته سهر پڼگه کانی ئاسن، نه وسا ئانتینه که ی
 ده پچیته وه و له مه کسک، له گوندی ژنه که ی نیشته چی
 ده بی. دهمزانی خودا مه کسکییه که ی وا ده خوازی،
 ماریوزاش ده بیته فرۆکه وانیک کی گوره؛ پوزیک به
 فرۆکه یه کی گوره به سهر ئاسمانی گونده که یاندا
 ده فری، ئینجا ماری پوز و په عقوب ده ستیان
 راده و شینن و له خوشیان ده قیزینن. وه لی نیستا ماری
 ده بی چاوه ری بی و په عقوب چهن دین و چهن دین سالی
 تر له پڼگه ی ئاسندا کار بکا و چهن دین و چهن دین سالی
 تر له سهر شه پوله کان به دوا ی خه لکیدا بگه ری.

کاتزمیری دیواری ژووره‌کە ی پۆنیشتمانی بی
 پسانه‌وه ده‌سحیتی زه‌مه‌نی ده‌گیرا، زه‌مه‌نیش منی
 ده‌گو‌پی. له ولاته‌کە ی خۆم ژیانم به پیتی پلانیکی له
 پێشدا دیاریکراو تیده‌په‌ری، هه‌موو شتیکی له لایه‌ن
 جوولانه‌وه‌ی خۆراگرییه‌وه جێبه‌جی ده‌کرا که من
 به‌شیک بووم لی. ده‌بوايه به‌رده‌وام ملکه‌چی ئه‌و
 فرمانانه‌ بێ که له سه‌ره‌وه ده‌رده‌کران، ده‌بوايه تا
 گه‌یشتن به‌و ئامانجه‌ی حزب دیاری کردبوو په‌یره‌وی
 له فرمانه‌کان بکه‌م. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ملکه‌چی هه‌یج
 ئه‌نجامیک نه‌ده‌بووین. که‌سانیکی زۆر مردن، چه‌ند
 خه‌باتگیریک توانیان خۆیان پرزگار بکه‌ن. که هاتمه
 هۆله‌ندا وستم بېمه‌وه به‌ خۆم، مائاوايي له هه‌موو ئه‌و
 فرمانانه‌ بکه‌م. ته‌نیا ئه‌رکیکی که له سه‌ر خۆم
 ده‌مه‌په‌ژراند، ئه‌وه بوو که خۆم ده‌مه‌سه‌پاند. به‌ واتایه‌کی
 تر، نه‌مه‌و‌یست جگه‌ له هه‌لاتن په‌یره‌وی له هه‌یج شتیکی
 تر بکه‌م.

سه‌رجه‌م ئه‌و شتانه‌ی له پاش خۆم جێم هه‌یشتن
 به‌سو‌ی بوون، به‌لام ئه‌مه ته‌نیا په‌یوه‌ندیی به‌ ئازاره‌وه

هه‌بوو. تیگه‌یشتبووم بهیلم ژیانم په‌وتی خو‌ی ته‌ی بکا. جاران مال‌یکی باو و کالان هه‌بوو، ئیستا ئه‌و ماله‌ چیت‌ر نه‌ماوه، ماله‌که‌ ب سه‌روشین بیوو.

جاران پو‌ن‌ی ناویک هه‌بوو، ئیستا ئیت‌ر نه‌ماوه. جاریک دایکم به‌ جانتایه‌که‌وه‌ هات و من نه‌مده‌زانی قیبله‌ پو‌وی له‌ کو‌ییه‌؛ که‌له‌بابه‌که‌ ون بیوو، به‌لام گرنگ نه‌بوو. ته‌نانه‌ت کاتیک ئاسمان لی‌ل ده‌بوو نه‌مده‌زانی موس‌لمانیک ئه‌گه‌ر ویستی نو‌یژ بکا، ده‌بی پوو بکاته‌ کو‌ی. به‌لام ئه‌مه‌ چیت‌ر پی‌ویست نه‌بوو. من ئیت‌ر باوکم نه‌بوو و دایکیشم چیت‌ر نه‌یده‌توانی به‌ره‌و لای من بفه‌ی. وازم ده‌هینا ژیانم په‌وتی خو‌ی بگریته‌ به‌ر. ده‌مزانی کاتی هاتنی فرۆکه‌یه‌ک نزیک بووه‌ته‌وه‌، فرۆکه‌یه‌ک که‌ پو‌ژیک ده‌بی بنیشی.

ماری پو‌ز ن‌زای بو‌ ده‌کردم، داوای له‌ خودا مه‌کسیکیه‌که‌ی کردبوو ئاگه‌دارم بی. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی خودا‌که‌ی بتوانی بمپاریزی، من تا دووماهی ئه‌زموونی تالی هه‌لاتن پال پیوه‌ نرابووم.

هه‌لاتن هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ که‌پانه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌و شو‌ینه‌ی لینی ده‌پو‌ی. ئه‌وه‌ی پاستی بی هه‌رگیز پاناکه‌ین، به‌لکو‌ به‌رده‌وام له‌ سه‌ر پ‌یگه‌ی که‌پانه‌وه‌ین. پو‌یشتن بوونی نییه‌، که‌پانه‌وه‌ به‌ل‌ی. مرۆف ده‌فه‌ی، به‌رز ده‌فه‌ی، به‌لام له‌و شو‌ینه‌ ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه‌ که‌ جی هیشتووه‌. هه‌رچه‌نده‌ش ئه‌مه‌ یاسای هه‌لاتن بی، حه‌زم نه‌ده‌کرد له‌ هه‌مان شو‌ین بکه‌ومه‌وه‌. ده‌مویست در‌یژه‌ به‌ فه‌رین بده‌م، هه‌لی

ناسینی نه ته وهیه کی نویم بۆ په خسابوو؛ پیاوان و
ژنانی ئهم نه ته وهیه ته نیا پوئ، یه عقووب و ماری پۆز
نه بوون. ده مزانی تووشم به تووشی پیاوانی تر ده بی،
ژنانی تر ده ناسم که به دلناییه وه له وانی تر ناچن.

له ئاوینه دا چهند تاله قژیکی خۆله می شیم له سهر
لاجانگه کانم به دی کرد. نه خیر، وهرزه کان نه یانده توانی
پابوهستن، وهک هه وره تریشقه ده هاتن و ده چوون.
هه وره کانێ هۆله ندا سهرله نوێ تیک ده هالان تاکو
به رگهی سهرما بگرن، ئاگردانه کان دیسان بلێسه یان
هاته وه. پیش ئه وهی خودای مه کسکی شتیک دابیتنی
تاکو ئاواته کانێ ماری پۆز به دی بیتنی، ماری پۆز
چاکه ته درێژه که ی له بهر کرد، شاله مه کسکییه که ی به
خویدا دا، هاته نیو باخچه که و هاواری کرد: "بولفه زل!
تو هات ده ورێک لی دهین؟"

چاکه ته که م له بهر کرد، پاسکیله که م هینایه ده ری و
پیکه وه چووینه سهردانی دایکه پیره که ی یه عقووب.
له سهر به نداوه که بایه کی به هیز هلی کردبوو، به لام
گرنگ نه بوو. من ته نیا ده بوایه به دوا ی ماری پۆزدا
پیدال لی بدهم.

له کۆتایی به نداوه که مه زرا خۆی ده نواند، له دووره وه
له مالی مرقفه وردیله کانێ سنوق وایت ده چوو.
له پیش ماله که به نداو هه بوو و له پشته وه ی
به نداوه که ش پوو باریک به ئارامی ده خووشی.

من زور جار به پاسکیل به بهردهم ئەم مەزرایەدا
 تیپەر بیووم، هەروەها ژنە پیرەکەشم دەناسی؛
 بەردهوام دەمبینی لە سەر قەنەقەیهک لە پشت پەنجەرە
 دانیشتوو، بەدەم پێدال لێدانهوه دەستیکم بوو
 رادەوه‌شان. سەیرم نەدەکرد، نەمدەزانی داخوا ئەویش
 بە ئاماژە وەلامم دەداتەوه یان نا.

مالۆچکەکە بەردهوام سەرنجی رادەکێشام، پەنگە
 لەبەر ئەوه بێ ژنەکە لە پشت پەنجەرە دادەنیشت،
 پەنگە لەبەر ئەوه بێ پەردەکان نیوه لا درابوون، یان
 پەنگە دووکل، دووکلێ ئەو زۆپایە منی بەرهو ئەو
 ماله پراکتیشابن، دووکلێ کە ئاگردانی جێ دەهێشت و
 ساتیک ویل دەمایه‌وه و پاشان ون دەبوو.

ماری پۆز گوتی: "بە ئێره‌دا."

پالم بە پاسکیله‌که‌مه‌وه نا و بەدویدا بە سەر پێگەی
 دەر‌باز‌بووندا شۆر بوومه‌وه، کە‌له‌بابیکی پەنگاوپەنگ
 بازی دایە سەر دیواریک و قووقاندی: "ئاگە‌دار بە!
 ئاگە‌دار بە! بێگانه‌یه‌ک دێته‌ نێو بازنه‌وه!"

پاسکیله‌که‌م بە نێوقه‌دی داریکه‌وه نا کە لە به‌رده‌م
 مەزراکه‌ شین ببوو‌وه، پیرەژنەکە لە هە‌یوانه‌وه بە‌دەر
 که‌وت. ئا‌خ! خۆیه‌تی. بۆ یه‌که‌م جار، بێ ئەوه‌ی پەنجەرە
 بکه‌ویته‌ نێوانمانه‌وه، لە نزیکه‌وه دەمبینی. نازانم لە
 کوێ، بە‌لام هه‌ستم ده‌کرد پۆژیک لە شوێنیکێ تر
 تووشی بووم.

"پۆژباش خاتوون! ئە‌من بولفه‌زلم، ناوم بولفه‌زله‌."

لهو ساته‌ی وا ده‌ستیم ده‌گوشی، کتوپر نیگام نیشته
سه‌ر کۆمه‌لیک کۆلکه‌داری که‌له‌که‌کراو له سووچیکی
هه‌یوانه‌که.

پیره‌ژنه‌که گوتی: "فه‌رموو کاکه!"

ساتیک له لای که‌لوپه‌له‌کان پاره‌ستام.

ماری پۆز گوتی: "فه‌رموو! ده‌ره‌وه زۆر سارده."

وه ژوور که‌وتم. زۆپاکه‌ دایسا، چا له سه‌ر زۆپاکه
حازر بوو. گه‌رمای ژووری بۆنی هه‌لووژهی وشکی
به‌و ناوه‌دا بلاو کردبووه‌وه. له سه‌ر ئاگردانه‌که چه‌ند
ویته‌یه‌کی ره‌ش و سپیی دوو که‌سی به‌سالداچوو
ده‌بینران، که شه‌پقه‌یه‌کیان له‌سه‌ر بوو.

پیره‌ژنه‌که گوتی: "فه‌رموون دانیشن کاکه!"

چاکه‌ته‌که‌م به‌ بزماریکی کۆنه‌وه هه‌لواسی. به‌ره‌و
به‌نجه‌ره‌که چووم، په‌رده‌کانم لا دا و دانیشتم.

گویم لی بوو ماری پۆز گوتی: "بولفه‌زل ئه‌تۆش چا؟"
ده‌مویست له‌وئ بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ دابنیشتم، سه‌یری
ده‌ره‌وه بکه‌م و چاوه‌پێ بمیتمه‌وه.

پاسکیلسواریک به‌ پیچه‌وانه‌ی با به‌ره‌و کۆتایی
به‌نداوه‌که پیدالی لی ده‌دا،

گویم لی بوو ماری پۆز گوتی: "نا، شه‌کر نا بۆ
بولفه‌زل."

پیره‌ژنه‌که پیاله‌چایه‌کی بۆ پاداشتم و گوتی: "ئێوه به
هۆله‌ندی قسه‌ ده‌که‌ن؟"

به‌ خۆم گوت ئه‌م ده‌نگه‌ ده‌ناسمه‌وه.

مارى پۇز گوتى: "توند قسە بکە، باش نەيىيىست."
ھىچم بۇ گوتن پىن نەبوو، بەس ھەزم دەکرد دابنىشەم
و بنوارپم.

مارى پۇز بە دەنگىكى بەرز پىنى گوت: "ئەو باشتر لە
من قسەى کرد بە ھۆلەندى."

کۆلکەدارەکان سەرەتا گرېكى شىنيان لى بەرز
دەبوو، شىنيكى تۇخ و پاشان سوور و لەناکاو
دوکلەى تەنک لە زۆپاکە چوو دەرى.

پىرەژنەکە گوتى: "خودای من!"
دەرگەى زۆپاکەى کردەو و بە بىلچەيەک ھەندىک
پىلووى دەرھىنا و خستنىە ناو سەتلىکەو.

کۆلکەدارىكى خستە نىو ئاگرەکەو و گوتى: "ئەوجا
گرەکە خۇشتر دەبى."

مىزەکەى کە لە داربەروويەکى کۆن دروست کرابوو،
بە فەرشىكى کالەو بووى ئىترانى داپۆشرا بوو.
"ئەم فەرشە ھىي کويە خاتون؟"

کاردانەو يەکى ئەوتۆى پىشان نەدا، گوتى بۇ ماری
پۇز پاداشتبوو کە باسى گوندەکەى خۆيانى بۇ دەکرد.
لە قوژبنىكى ژوورەکە قەرەوئلەيەک ھەبوو. ئەو
پليکانانەى دەچوونە نھۆمى سەرەو سەرنجيان
راکىشام، چىنک تۆز داپۆشيبوون.

بە دەنگىكى بەرز گوتم: "پليکانەکان، ژوورەکانى
خەوتنى نھۆمى سەرەو، ئاخۆ رېگەم پىن دەدەن چاويک
بە سەرىدا بخشيتم؟"

پیره ژنه که پرسى:

- ئەم کاکەیه چى گوت؟

- بولفەزل تەماشای سەرەوهى کرد، ئەگەر مۆلەت.

بە ئاماژەى سەر پەژراندی: "بەلێ، با سەیری بکا."

بە دېدۆنگىیەوه سساتیک لە بەردەم پلىکانەکان
پاوه ستام، نەمدەویست چینی تۆزەکه بشکێتم. بە هێمنی
قاچی چهپم لەسەر پلىکانەى یەکەم دانا، پاشان بە
پاریزەوه سەرکەوتم. زۆر لەمەوپێش، زۆر زۆر
لەمەوپێش، ئەودەم هیشتا کوپیزگە بووم، بەم جوړە بە
پلىکانەکاندا سەردەکەوتم و دەچوومه ژوورى کارى
باوهگەرەم. ئەگەر بۆ خۆى لەوى بوايه، کەس مافی
نەبوو پرووى تێ بکا. بێ هەست و خوست دەچوومه
پشت دەرگەى ژوورەکەى، بۆنى جگەرەکەیم
هەلەدمشت. بە ئەسپایى دەرگەکەم دەکردهوه و سەرم
دەبرده ژوورەوه؛ مێژیکى قاوهیى، کتێبخانەیهک،
کۆمەلەیک کاغەزى کۆن، گۆچانىک، دۆلابییک،
کورسییەک، مەودایەکی بەتال و پەنجەرەیهک.

وه ژوور کەوتم، شۆپ بوومهوه و لە پەنجەرەکەوه
سەیری دەریم کرد، پاسکیلسوارەکە پێگەى گەرانهوهى
گرتبووه بەرەو ئەیسێل بە لۆژەلۆژ دەخوشى.

ماری پۆز چ شتىكى بۇ من دەگەياند؟
 ھىوا؟ ئارامى؟ ئن؟ ئنىك كە ھەركات ويستىام
 دەمتوانى سەر بىكەمە سەر ئەئۆكانى، ياخود
 كەسايەتتەك بىو لە نىو چىرۆكى مەنقىامدا؟
 كەسايەتتەك كە ھاتبىوۋە ژيانمەۋە بۇ ئەۋەى بىوانم
 ئاسانتىر بەرگەى گۆپانكارىيەكان بىكرم؟ ۋەرچەرخانى
 بولفەزلىكى كۆن بۇ بولفەزلى نۆى،
 لەو سساتەۋەختەى ۋا تاكوتهنىا لە بەرامبەر زەمەن
 راۋەستابووم، ماری پۆز ھات تاكو دەستم بىگىرى.
 مەنفا زەمەنى تايبەت بە خۆى ھەيە؛ مانگ خىرا پىر
 دەبىن ۋ مانگىكى گەنج خىرا لە سەر خۆلەمىشى مانگە
 كۆنەكە دەگەشىتەۋە، قىزى پەش زوۋ چەرمگ دەبىن ۋ
 كچۆلەكان لە چاۋتروۋكانىكدا گەنج دەبىن.
 پابردوۋ نابزوۋى ۋ دادەكشى، بەلام تۆ نا. ئەۋ كەسەى
 لە مالى بىمىنىتەۋە دەبىنى ھەمان قەلەپەشە ھەموۋ
 پۆزى لە سەر دارەكەى ھەلدەنىشى، بەلام ئەۋ كەسەى
 ۋا پادەكا لە ئاسۆدا فېۆكەيەكى گەۋرە دەبىنى كە
 پىبوارەكان دەگوازىتەۋە.

له هیچ و خۆرای نه بوو که په یژه که ی ماری پوژ به دیواری گه نجینه که وه نرابوو و ئاماده ی خزمه تگوزاری بوو. کاتیک پتیک زیاتر له جارنمان ده خواره ده وه گومانه کانمان ده په وینه وه، ده مانزانی شه ویک فرۆکه که دی، شه ویک که مانگ به ته وای له ئاسماندا بدره وشیته وه. له خۆرا نه بوو له گه ل ده رکه وتنی مانگی ته وادا په رده کانمان لا ددها، ئیمه پیک هاتبووین. ئه گه ر هات و ماری پوژ توانی له نیو ئه ستیره کاندرا شکاوانه فرۆکه که ده ست پیشان بکا، به په له ده هاته نیو باخچه که و یه ک به خوی هاواری ده کرد: "بولفه زل! فرۆکه که!"

ئوسا من به غاردان ده چمه خوارئ، به سهر په رژینه که دا باز ده دم و په یژه که ده گرم بو ئه وه ی ماری پوژ بتوانئ بو سهر بانیزه که سهر که وئ. ئینجا منیش ده چمه سهرئ و تیکرا هاوار ده که ی: "هیپ، هیپ، ماریوژا! هووړا ماریوژا!"

قسه ی خومان ده به ینه سهر، ماری پوژ به کوپه که ی ده لئ: "فرۆکه که ت هه لکه تا بفری بو سهر مالی بولفه زل، دایکی چاوه پیته ته نیا."

ئینجا به ره و گوند و زیدی من ده فرین. پاشان ماریوژا به فرۆکه که وره که ی دوو سئ خول به بان گونده که ی مندا لئ ددها، به دلنیا ییه وه دایکم نازانی کئ له نیو فرۆکه که دایه. ماریوژاش پیک له ژوور ماله که ی ئیمه ده فرئ، تا ئه و ساته ی دایکم له په نجه ره را سه یری

دهره وه دهكا. ئه و جا من به ده لاقه يه كدا ئه و كراسه ي بۆ
فرې ددهم كه بۆ ئه وم كړيوه، دهستم راډه وه شينم و
هاوار دهكهم: "سلاو دايه! سلاو!"

دهميكې دريژه هيچ نامه يه كم له دايكمه وه پي
نه گه يشتووه، ته نانه ت وشه يه كيش له نيشتمان ه وه
نه هاتووه. سهره تا هه موان نامه ت بۆ دهنوسن؛ دايكت،
خوشكه كانت و براكه ت، ته نانه ت ئاموزا و ميمكه زا و
هاوپتياني پيشووت. هه موويان ده لين تاسه يان
كردووي، بيرى هه موويان دهكه ي. بۆت دهنوسن كه
ناتوانن به نه بوونت رابئين، كه بۆشاييه كت جي
هيشتووه. تۆش دهنوسي كه له بير يانداي، خه ونيان
پتوه ده بيني. بۆت دهنوسن چاوه پرواني ئه و پوژهن تۆ
بگه رپيه وه. بۆيان دهنوسي: "دهكه رپيمه وه، به لين بي."
هيچ گومانتيك سيته ر ناخاته سهر ئه م به لينه. پي
داده گري كه ناكري ليژه بمرى، "دهمه وي له ولاتي خوم
بنيزريم، له نيشتماني خوم."

داواي وينه يه كي نويت لي دهكهن، وينه يه كيان بۆ
دهنيزي كه له باخچه كه ي پشت ماله وه گيراوه. هه ر كه
كات تپده پيژي ژماره ي نامه كان كه متر ده بنه وه،
ماوه يه كي دريژه له پيش چاويان نه ماوي. دواجار چيتر
نامه ت به دهست ناگا.

جاران دهچوومه پشت په نجره كه و چاوه پي
دهمامه وه پوسته چي بي، له ميله كانى كاتزميره كه ي
ديوارم ده پرواني تا ئه و ساته ي دههات. دهيزاني

چاوه پښی دهکهم، له نيو کولنیک نامه دا چهند دانه يه کی
دهرده هینا، که په نگیان له وانی تر نه ده چوو، منیش
به ره و ده رگه که پام ده کرد.

هیدی هیدی پوښته چی نه و پښکه گرنگه ی نه ما که له
ژیانی مندا زه وتی کرد بوو، چیتړ پوښکی نه وتوی له
نیوان رابردو و نیستای مندا نه ده بیني؛ پسو له و
نامه کانی شاره وانی ده خسته نیو سندو وقی پوښته که م
و ده پوښت.

به یانییه که چاوه پوانی نامه نه بووم، بینیم پوښته چی
به خوی و پاسکیله که یه وه له ماله وه نزیک بووه وه.
پاسکیله که ی راگرت و کارت پوښتالیکي دهرهینا که
خرابووه نیو زه رفی نامه وه، کارتیک به وینه ی گوله
به هارییه کانه وه.

"تو بوو یته چل سال؛ سال پوښی له دایک بوونت پیروژ
بی. میراندا."

چل سال؟! من چل سالم ته مه ن بوو؟ سال پوښی
له دایک بوونی من بوو؟ به پښی پښکه وتی هه تاوی من
سالی ۱۳۳۳ له دایک، بووم، که وایی مه حال بوو.
پیاوani بنه ماله ی نیمه پتو یستیان به وه نه بوو بزانی
چهند سالیان ته مه نه.

نهم میراندا یه ده بی کی بی؟ میراندا ی گر و نینگ.

نه ها! خویته ی، پوښی. پوښی به رده وام باسی
میراندا که ی ده کرد. هاوسه ری پښووی پوښی جاریک
باسی میراندا که ی کرد بوو. کچی پوښی کارتیکي بو

ناردبووم. پوڤن پوڤن له دایکبوونمی دهرانی. پوڤن
له دایکبوونمی، جا به هه له بی یان راست، له
پوڤنمیریکدا یادداشت کردبوو. میه تراش دهیویست
له گه لم له په یوه ندیدا بی، ناوینشان و ژماره ته له فوڤن
خوی نووسیوو.

بو یه که م جار پیاوینکی بنه ماله ی نیمه له ژنیکه وه کارت
و ژماره ته له فوڤن پی ده گه یشته.

شه پقه که م له سهر کرد و سواری شه مه نده فوری
گرونینگ بووم.

له گرونینگ ماو هیه کی زور ویل نه بووم، هه موو که س
دهیزانی تلهاره به رزه که له کوئ هه لکه وتوو. چوومه
ماله که ی بهر له وهی پیشو هخت ئاگه داری بکه مه وه؛
شایه تحاله تیک واده ی دیدار دیاری ناکا، واده کان له گه ل
پاگردندا ناگونجین. که له هه لاتندای ته له فوڤن بو خه لکی
ناکه ی، به لکو تووشت به تووشیان ده بی. جا هه لاتن که
شتیکی بیزاروه، بو شتیکی سهرنجراکیش ده گوردری.
کاتزمیر ده و چوار خوله کی به یانی بوو، دوگمه ی
زهنگی ده رگه که م داگرت.

دهنگیکی ژنانه کوتی: "کئییه؟"

ساتیک درېونگی به سهرمدا زال بوو، زور زوو بوو بو
ئوه ی چاوت به که سیکی نامق بکه وئ.

- سلاو. منم، بولفه زل.

- بولفه زل؟ ئی، بولفه زل.

واى گوت و ساتىك بېدەنگ بوو. ئىنجا بەردەوام بوو:
"فەرموون، تگا دەكەم."

زىياتر حەزم دەکرد كاتزمىر نۆ كەم پىنج خولەك،
كاتزمىر ھەشت كەم چوار خولەك يان كاتزمىر ھەوت
و شازدە خولەك لە دەرگەى مالەكەى بدەم؛ لەو ساتەى
وا ھېشتا لە خەو ھەلنەستابى.

من تەنيا دىمەنىكم لەو لە مىشكدا بوو لە مەتەرا، كە
ھەلووژەكەى شىنى بۆ دايكم راداشتبوو.

نا، ھەلووژەكەى پى نەدابوو، لى گەرابوو ھەلووژەكە
بکەوئتە نۆ لەبى دەستەكانى دايكەمەو.

لە نھۆمى ھەقدەيەم لە ئاسانەر لە دالانىكى چۆل، كە
دەرگەكانى داخراپوون، ھاتمە دەرى. لە بەردەم
دەرگەى ژمارە ۹۴، حەزم دەکرد ئاويئەك ھەبى؛
دەمويست پوالەتى پياويكى مالى خۆمان بىيىم لەو
كاتەى وا بەرەبەيان دەرگەى مالى ژنىكى ھۆلەندى
دەكوتى، ژنىكى گەنجى گوشتن لە نيوەتاكى دەرگەكەو
بەدەر كەوت.

نىگام كتوپر كەوتە سەر پىزى دوگمەكانى بلووزەكەى،
ئەو دوگمانەى لە قورقورچكەيەو دەھاتتە خوار و بە
نىو مەمكەكانىدا شۆر دەبوونەو؛ شەپۆلىك خوينى
گەرم لە نۆ دەمارەكاندا ھەلچوو.

لە بەر خۆمەو گوتم: "پۆژباش. سەرەتا دەمويست
تەلەفۇنتان بۆ بكەم، وادەيەك وەرېگرم، بەلام..."
ئەو گوتى: "فەرموون."

دهنگه که دهنگی ژنیک بوو، چیتړ ئو میه ترایه نه بوو که
دهمناسی.

چوومه ژووری، بهرهو ئو په نجره ریه چووم که
ده پروانییه دارستان. له دوور شه مهنده فهریکی باره لگر
ویستگۍ جیهیتشت، به دهنگه دنگ و هار هار راست
بهرهو بیناکه ده هات. ئاخ! شه مهنده فهره کان چیتړ له
پوښتندا نه بوون و من نه مده زانی.

شه مهنده فهره کان له نیو خونه کانی مندا خیرا
ده پوښتن، سامناکانه خیرا. هه موویان له یه ک کاتدا
ده گیشتن و موته که یان یی د هدام.
به لام له ناکاو بوم دهر که وت که ئیتړ شه مهنده فهره کان
نه ماون.

دوایین شه مهنده فهر که ی وازی لی هیناوم؟
ئاخو له و پوژدها بوو که ماری پوز له سه فهر
که پایه وه؟

یان تو بلیتی ئو ساته وهخته دوایین شه مهنده فهر
پوښتبی، که له بهردهم ئاوینه ی دولا به که خوی پرووت
کرده وه و من سه یرم ده کرد؟

شه مهنده فهره کان بی ئاگه داری پيشو هخت پوښتیبوون،
ئیتستا پونۍ پیده که نی.

من ویرای ئاماره کردن به و وینه یی له سه ر
ئاگردانه که دانرا بوو، گوتم: "پونۍ م نه بینووه پیبکه نی."

میراندا پرسى:

- به راست؟

- به پاست.

گوتی: "تو له و سالانه ناسیت که له دڅخیکې خراپدا
بوو؛ بهردهوام خوشحال بوو، باوکیکی باش بوو."
سهیریم کرد.

گوتی:

- من پاستگوم، نه و باوکیکی باش بوو بڼ من.
- کتوپر کهوته نئو دڅخیکې خراپه وه؟
- نازانم. تیناگم. من مندل بسوم، نه مده زانی چ
دهقه ومی.

- له ناکاو بینیت دایکت ده پوا و ماکا ماکا جیکه ی دی.
- ماکا ماکا؟ ماکا ماکا کتیه؟
- نه ها! ببوره. باسی هاوړیکه ی باوکت ده کهم، نه و
پیاوه کورته بالایه ی جار جاره له مالی ئیوه ده ژیا.
- نه ها، نه و کابرایه.

پاشان نه مزانی ئیتر چی بلیم، له بیرم چووه وه باسی
چیم ده کرد. پیم وا بوو ئیستا نا ئیستا لیم ده پرسى به و
به یانییه له گرونینگ چ ده کهم، ده مویت بیانوویه کی
ناماده کراوم ه بی.

"به هه لکه وت بوو، به هه لکه وت بوو وا هاتم بڼ بینیت.
نه مشه و له مالی هاوړیکه له و ده ورو به رانه بسوم،
ده مویت بگه پیمه وه مالی و له ناکاو بیروکه یه کم به
میشک گه یشت: خو ده توانم سه ردانی میرانداش بکه م."
نا، من دروم نه ده کرد، من به دوویدا نه گه پابوم.
نه وه ی پاستی بی، نامانجم بینینی وی نه بوو. من باوک

بووم، باوکی بنه ماله یه کی تیکشکاو. من ته نیا له
 قوژبنیکی یاده وهریبه کانمدا رام گرتبوو، پړیک وهک نه و
 که نیشکه گه نجه ی سالانی گه نجیتیم، نه و که نیشکه
 گه نجه له رابردووی مندا مابوو وه. من نامه م بۆ
 نه ده نارد، نه ویش نامه ی بۆ نه نارد بووم. نامه ناردن
 مه حال بوو، پیچه وانه ی دابونه ریتی نیشتمانی من بوو.
 به ده م پتوه له خۆم ده پرسسی میراندا بۆچی کارت ی بۆ
 ناردووم؟ په نگه بیه وئ هلی گفتوگو یه ک بره خسیتنی،
 دیداریک پړیک بخا که له وانه یه چوار یان پینچ سالی تر
 بیته دی. خۆم به ناچار ده بینسی به پیر
 ده ستپیشخه ریبه که یه وه بجم.

پرسی:

- کوپنک قاوه ت بۆ تیکه م؟

- به خۆش حال یه وه.

وام گوت و ویستم شتیکی تریش بلیم که به ره و
 ناندینه که رۆیشت.

ده رگه ی ژووری خه وتنه که ی نیوه کراوه بوو،
 جینگه که ی هله نه گرتبو وه، تا نه و ساته نه مدیوو نوینی
 هۆله ندیه ک هینده شپړیو بی. وینه یه کی دایکی له سه ر
 میزیک ی ته نیشست قه ره ویله که ی دانرابوو، له کاتیکدا
 به ره و ناندینه که ده چووم گوتم:

- دایکت چۆنه؟

- جار جاره باشه، جار جاره خراپ.

- مه به ستت چیه؟

- تا رادهیهک باشه.

- له کوئ دهژی؟

- لیږه.

- ئی! له گرځینګ دهژی؟ لیږه چ دهکا؟

- هیچ.

- به ته نیا دهژی؟

- نه خیر، چیر به ته نیا ناژی. ئیستا پیاوړکی تر له

ماله که ی دهژی، پیم وای پیاوړکی باشه.

- له چ روانګه یه که وه؟

- دوو سئ جار بینوم. ئه وه ی راستی بئ ناینا سم،

به لام دایکم گوتی پیاوړکی باشه، که تا رادهیهک ئارامی

بئ به خشیوه.

له پرېنګدا پووی له من کرد و گوتی: "سه رم

سوورماوه! ئم هۆله نندییه له کوئ فیر بووی؟ به

شیوه یه کی چاوه روانه کراو له و زمانه دا پیش

که وتووی!"

نیګام راشکاوانه له سهر دوګمه کانی بلپووزه که ی

ئه بله ق مابوو، ئه وه نده زه ق که دهستی راستی له سهر

سینګی دانا. دلم هوشداری پئ دام که کاتی ئه وه یه

بروم. هه ولم دا بوی شی بکه مه وه چهند شیلګیرانه

خوم دا وه ته فیربوونی زمان، به لام دوګمه بچو که کان

که له نیو مه مکه کانیدا جموجولیان بوو، گشت ئه و

رسته هۆله نندیانیه یان دهشتواند که ده مویست پینکیان

بینم. نیکام وهردهگیرا. ناشیانه قسمه برده سهر پوئن،
بهلام ئەو دەمێک بوو له یادهوه‌رییه‌کانم کۆچی کردبوو.
لێم پرسى:

- ئیستا که خه‌ریکی چیت؟ خۆتندنی دواناوه‌ندیت ته‌واو
کردووه‌؟

- نه‌خێر، نه‌متوانی تا کۆتایی بچم.

- ئەو ئیستا چ ده‌که‌ی؟

- هیچ. جارجاره به ئیشیکی بچوکه‌وه سهرقال ده‌بم.
کۆپیک قاوه‌ی بۆ پاداشتم. ده‌سته نه‌رمه‌که‌ی وه
قامه‌که‌کانم که‌وتن، گه‌رما جه‌سته‌ی ته‌نیم. ئەو چیت
میه‌ترا نه‌بوو، به‌لکو که‌لینیکی شاراوه‌ بوو له هه‌لاتنی
من، که ئەو هه‌وت دوگمه‌ بچوکه‌ پێگه‌یشتنیان مه‌حال
کردبوو.

ده‌بوايه چ بکه‌م؟ پشتی تی بکه‌م؟ که‌ند و له‌نده‌کان تیک
بشکینم؟

"بیکه‌ره‌وه! بیکه‌ره‌وه! ئاسته‌نگه‌کان تیک بشکینه!"

"نا نا، مه‌یکه‌ره‌وه، ئاسته‌نگه‌کان تیک مه‌شکینه."

ده‌بوايه چاوم به كه سيني تر كه وتبايه؛ پياوى نويى نيو
ژيانى هاوسه‌ره كونه‌كه‌ى پونى، ميراندا مه‌راقى
وروژانده‌بووم.

دره‌نگانى شه‌و به ناو نيشانتيكه‌وه بيناكه‌ى ميراندام
جيته‌يشت، به‌دوى مالى ئانتيكه‌وه به‌ره‌و ناوه‌ندى شار
هه‌نگاوم نا.

به نيو كه‌په‌كه‌ تنگه‌كانى نيو ماله نزمه‌كان به‌دواى
ژماره‌ى ده‌رگه‌كه‌دا ده‌گه‌پام. لي‌ره‌وله‌وى پياوى
سه‌رخوش به‌دى ده‌كران. من سه‌رخوش نه‌بووم، به‌لام
ته‌واو به‌سه‌ر چۆكه‌كانمدا زال نه‌بووم.

له‌ گه‌په‌كيكى تنگه‌به‌رى شويينيكي چه‌په‌ر ماله‌كه‌م
دۆزييه‌وه. په‌رده‌كان دادرا بوونه‌وه، به‌لام ناوه‌وه
پووناك بوو. گويم پاداشت تاكو بزانم گويم له‌ ده‌نگى
كه‌سيك ده‌بى يان نا، جووله‌يه‌ك نه‌ده‌بيسترا. بيته‌نگى
به‌سه‌ر ئه‌و ناوه‌دا زال ببوو، به‌هيمنى له‌ ده‌رگه‌م دا.
ماوه‌يه‌ك چاوه‌پيم كرد، پاشان هه‌مديس له‌ ده‌رگه‌م
دايه‌وه. په‌رده‌كه‌ لا درا، پوخسارى ژنيك به‌ده‌ر كه‌وت.
سه‌يرى كردم، شه‌پقه‌كه‌م لا برد و دپدۆنگانه پاموه‌شانند.

پەردەكە دادرايه‌وه. ساتىك دواتر ژنىك له پشت
دهرگه‌وه پرسى:

- كىيه؟

- منم، بولفه‌زل.

- بولفه‌زل؟ بولفه‌زل كىيه؟

- جيرانه‌كه‌ى ڤۆنى، كۆنه جيرانه‌كه‌ى ڤۆنى.

- ئه‌ها! بولفه‌زل.

دهرگه‌كه‌ كرايه‌وه.

گوتم:

- ئىواره‌باش.

- به‌و نيوه‌شه‌وه له به‌ر دهرگه‌ى ماله‌كه‌ى من چ

ده‌كه‌ى بولفه‌زل؟

له‌گه‌ل ئه‌م قسانه‌دا بۆنى كحول وه‌ ڤوخسارم كه‌وت.

ئو ناوئيشانه‌م پى پيشان دا كه‌ به‌ خه‌تى ميراندا
نووسرابوو.

"ميراندا پنى گوتم ده‌توانم سه‌رىكتان لى بده‌م. يه‌ك
دوو جار ته‌له‌فۆنى بۆ كردن، به‌لام له‌ مال نه‌بوون.
له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ هه‌لكه‌وت هاتم."

سه‌رخۆشانه‌ گوتم:

- ئه‌م ئىواره‌ هه‌ر له‌ مال بووم. ته‌له‌فۆنه‌كه‌م له‌كار
كه‌وتووه، پشيله‌كه‌ تىكى داوه. فه‌رموون. كه‌واته‌ لاي
ميراندا بوون؟

- به‌لى، چووم بۆ دىده‌نى.

- فه‌رموو تىكايه. خۆشحالت كردم، به‌خىر بى.

وه ژوور كه وتم.

"چا كه ته كه ت دابنئ."

ماله كه كۆن و بچوك و شپړتو بوو، مۆمېك سېټېرى
سه رجه م كه لويه له كانى دريژ كړدېووه وه. چهنـد
وينه يه ك به ديواره وه هه لواسرا بوون؛ به دواى وينه يه كى
پوښ دا ويل بووم، چونكه پيم وا بوو ده بى وينه يه كى
به ديواره وه بى، وايش بوو. وينه يه كى په ننگى پوښ له
سه رووى زوپاكه، له نيو تاريكيدا ده بينرا. به ئاسته م
پوخساريم بؤ هه لده درا، نزيك بوومه وه بؤ ئه وهى
باشتر بيبينم.

چينېك ته پوتوز گنجه كانى ده موچاوى داپوشيبووا له
بن داره هه لووژه كه دانېشتبوو، كه بچووكتر له و داره بوو
وا من بيبنيووم. كه سك بوو، كه سك بووه و بهر بهر ه
خوله ميتشى هه لگه راوه و پاشان ون بووه .
ثانيك گوتى:

- به پاستى خو شحالم كه هاتووى، قهت چاوه پړئ
نه بووم. چا كه ته كه ت به و شوينته وه هه لواسه كه پيت
خو شه.

- هه ق به تو يه، كتوپر بوو. ئه وهى پاستى بى پيم
خوش بوو ديداريك تازه بكه موه. چو ن بليم، به
جوړيـك ده مويست چاو به هه موو ئه و شتانه دا
بخشېنمه وه كه ئه م سالانه ي دواى بيبنيومن. ئاخو
قسه كانم پوونن؟ خو م وهك كه سيك ديتنه بهر چاو كه
پاش خه ويكى شه ش هه وت ساله را ده بى. له و

ساته وخته وهی توانیومه هه ندیك زمانه كه م وه پئ
بخه م، هه ستم كردووه ده بی هه مووتان ببینه وه.
ئه و گوئی له من نه بوو، زۆری خوار دبووه وه،
نهیده توانی قسه كانی من بشۆپینی.
گوئی:

- دانیشه. چ دهخۆیته وه؟

- چ دهخۆمه وه؟ من زۆر ناخۆمه وه، به لام ئه مشه و
زیاتر له جاران خوار دومه ته وه. به س حه زم كرد
سه ریکت لی بده م. پاشان ده مویست به دوا یین
شه مه نده فەر بچه وه، به لام پیم وابی دوا یین
شه مه نده فەر ده میكه پۆیشتوو ه.

- ده بی بچیته کوئ؟

- مالی خۆمان.

- ئه ها، جا په له ی چیته. به شه مه نده فەری سبه ی
به یانی برۆره وه.

- بیریکى چاکه. زۆر باشه، دهخۆمه وه. ئه مشه و
هه موو مافیکم هه یه، ده توانم بوتلیك به تال بکه م. له گه ل
ده رکه وتنی خۆردا سواری شه مه نده فەر ده بم.

چه ند تابلۆیه ک به دیواره وه هه لواسر ابوون. جانتایه ک
له سه ر تابلۆیه ک کیشرا بووه وه، به لام نه مزانی ئاخو
جانتا که هیه که سیکه که له سه فەر گه راوه ته وه، یان
هیه که سیکه که وا سه فەر یکی دوور ودریژی له به ره. له
تابلۆیه کی تر دا ره شه بایه ک خرابوو به ر چاو،
ره شه بایه ک که کۆمه لیک جلی شه کاند بووه وه. هه ندیك

له جله كان به سهر ئه رزدا دهخوشين، وهك ئه وهى با
له بيرى چووبى له گهل خويدا بيانبا، يان پهنگه ئه و
پووناكويه كزه بى كه واى ده كرد به جورىكى تر
تابلوكه ببينم؛ دهنگوت نيكاركتش كاره كهى به نيوه چلى
جى هيشتووه بو ئه وهى كار له سهر تابلوكه كى ديكه
بكا، يان پهنگه وهك پونى مزارى تابلوكه كى فهراموش
كردبى.

- ئه م تابلويانه هى كتن؟

- هى من نين، هى ههنگن.

- ههنگ؟

- ههنگ ئان دهر هورست، له زستانى پاره وه له گهل
من دهژى.

- ميراندا پنى گوتم كه براده ريكى نویت ههيه، يانى
هاورپيه كى نوئ، مه به ستم ئه وهيه بليم ديسان له گهل
كه سيكى ديكه دا دهژى. ئاخو وايه؟

- به لى، كه ليرهيه به خته وهرم.

پيكيك ئاره قى په نيغىرى بو پاداشتم.

"ئه مه چيه؟ په نيغىرىكى نوئ يان هى كوون؟" دياره
ههركيز له جياوازي نتيوان ئه م دوانه نه ده گه يستم.
گوتى:

- كوونه، ههنگ ههزى له په نيغىرى كوونه. ئيستا خه ريكى
به چى؟

- خهريك به چيم؟ له گه نجينه ي شاره وانى كار ده كه م،
به ئه رشيفى كوونه وه سه رقالم.

- دلت به کارهکەت خوشه؟
 - دلم پیتی خوشه؟ نازانم. بهلام شوینیکی ئارامه، به دهگمن کهسیک پرووی تی دهکا. به دریزایی پوژ ته نیام، بۆ من دهرهتیککی زیرینه بگه پیمه وه بۆ رابردووم. له م نێوانه دا شیعری هۆلهندی له بهر دهکه م.
 - چیت گوت؟ چی له بهر دهکهی؟
 - هیچ، گوئی مه دهیه.
 له دهرگه یان دا، دهرگه که کرایه وه.
 پیاویک وه ژوور کهوت، پیاویکی ته مهن دهو روبه ری چل سال به ریشی پروفیسورییه وه، تابلۆیهکی له بن ههنگل دابوو.
 - ههنگ، میوانمان ههیه. با بولفه زلت پی بناسینم، هاوپی و جیرانی پوئی.
 - ئه ها، به لی، بولفه زل.
 تابلۆکه ی له نێو تاریکیدا به دیواره که وه هه لپه سارد و دهستی له گه ل لیدامه وه.
 ئانیک په ردا خیککی بچووککی پی دا. پاشان دانیشته، لاقهکانی له سه ر میزه که دانا و ته له قیزیۆنه که ی هه لکرد.
 ههنگ په ردا خه که ی من و خویشی ته ژێ کرد.
 په ردا خه که ی بهرز کرده وه و گوئی: "که واته تو ئو بولفه زله ی که پوئی بهردهوام باسی دهکرد." له گه ل ئو پیاوه دا هه ستم به ئاسووده یی دهکرد، بۆ من کهسیکی بیانی نه بوو، گه لیک شتی سه بارهت به من دهزانی. کۆمه لیک بوویه ر و پووداو که خۆم له بیرم

چووبوونهوه، نهک بلیی له بیرم چووبونهوه، بهلام لهو
 ساتهوهخته دا چاوه پیم نه ده کرد له زاری نه وه وه
 چیرۆکی ژبانی خۆم بیستم. ئه و به سه رهاتی دایکم و
 ئه و سه ربوردانه ی ده زانین که بۆ پۆنم گیرابوونهوه،
 دهیزانی چه ندین ههفته له قه راغ ئه یسیل له لای
 وه رزیره کان کارم کردووه، ههروه ها چیرۆکی
 پیاوهکانی مالی مه و شه مهنده فهرهکانی ده زانی. لی
 سه بارهت به بوته به تاله کان و سه فهری بوته
 به تاله کان هیچی نه ده زانی.

من کومه لیک سه رگوزشته ی نویم بۆ گیرایه وه و
 پیکه وه یه نیقییره کونه که مان خواردووه، نه وهنده مان
 خواردووه که چیت نه مانده توانی خو له سه ر پی
 پابگرین.

له ناکاوه له سووچیکی تاریکی ژووره که، دوو چاو وهک
 دوو گه وه ره بریقه یان هات. باش نه مده بیننی چیه و وام
 ده زانی پشیل یه له سه ر قه نه فه یه ک پال که وتوووه.
 ههنگاوێک چوومه پتیشه وه و به سه ر نه چه وه پوانیم،
 قه فه زیک به بنمیچه وه هه لواسرا بوو. مه لیک به دهم
 باله فپکته ده یجریواند: "ئوا، ئوا، ئواید، ئواید."

سه رخۆشانه ده نگم هه لپری: "مرد، مرد، تووتی مرد."
 هه نک به سه رسوو پرمانه وه گوتی: "ئه وه باسی چ
 ده که ی؟"

تووتیه که دوو باره ی کرده وه: "ئوا، ئوا، ئواید، ئواید."
 هه نک گوتی: "کاتی خوه. بنوا!"

ئانئىك له پاى تەلەفزيۆنەكە خەوى لى كەوتبوو.
هەنك گوتى: "مىواندارىيەكى سەيرە. ئەو خەوتووى
ئانئىك؟"

تووتىيەكە سائىك چاوى تىبىرېم، پاشان دوو
گەوهەرەكە له نىو تاريكىدا كووژانەوه.
هەنك ئاماژەى به شەپقەكەم كرد، كە له ژوور
مىزەكەوه هەلواسرابوو و گوتى:

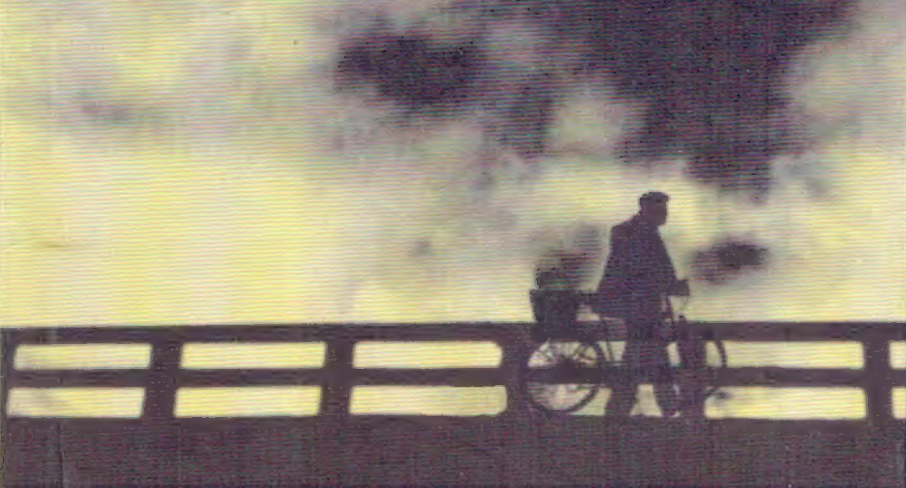
- ئەمە هىي تۆيه؟

- بەلى، هىي منە.

- بىكە سەرت و دابنىشە. ئاخو چارز دەبى ئەگەر
پۆرتەرەكەت بكىشمەوه؟

ناپەزايىم دەرنەبەرى، ئەوه كوچ و هەلاتن بوو. من،
بولفەزل، درىژكراوہىەكى مەنفا بووم. ئىستا كەسىك له
سەر پارچەى تابلۆيەك دەمنەخشىنى.

له سەر كورسىيەك دانىشتم، هەنك تابلۆيەكى نوێ
خستە بان سىنپايەكەوه.



سالانیک له‌م‌وینیش، یه‌که‌م کتیبم سه‌باره‌ت به کورده‌کان نووسی.
کتیبیک له ژیر سه‌ردیری "کورده‌کان ده‌لین چی؟" له‌ویدا باسی خوشی
و خه‌م و خه‌باتی کورده‌کانم کردووه. هه‌موو شوینیکی کوردستانی
نیران گه‌راوم و دلی تینووم به سۆز و میوانپه‌روه‌ری کورده‌کان تیر
بووه.

نیستا گه‌لنک ساله وه‌ک هه‌زاران کوردی نیرانی، عیراقی، سووریایی و
تورکیایی. له دهره‌وه‌ی نیشتمانه‌که‌م ده‌ژیم. له رینگه‌ی ئەم کتیبه‌وه که
کراوته کوردی، جاریکی دی سلاوی خۆمتان ناراسته ده‌که‌م.
هه‌روه‌ها ده‌بین بلیم ناوی من، قادر عه‌بدوللا، له ناوی دوو هاوڕینی کوردم
که گولله‌باران کران، وه‌رگیراوه.

من له رینگه‌ی دۆست و هاوڕینایم و هاوسه‌رکه‌مه‌وه به کوردستانه‌وه
په‌یوه‌ند دراوم. له دی نین ئەه‌ی که‌ه‌کانمدا فره‌ه‌نگ و ناوازی کوردی
هه‌یه، چونکه باوه‌گه‌وره‌یان خه‌لکی کوردستانه.

قادر عه‌بدوللا

